

ผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็ก
ตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

THE EFFECT OF FOLKTALE READING ACTIVITIES ON MIDDLE
CHILDHOOD'S READING ABILITY USING THAI AS A SECOND LANGUAGE

ณัฐสิมา แซ่ซิม

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2566

ผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็ก
ตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE EFFECT OF FOLKTALE READING ACTIVITIES ON MIDDLE
CHILDHOOD'S READING ABILITY USING THAI AS A SECOND LANGUAGE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF ARTS
(Developmental Psychology)

Faculty of Humanities, Srinakharinwirot University

2023

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาพันธ์

เรื่อง

ผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้

ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ของ

ณัฐสิมา แซ่ซิม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาพันธ์

ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิัญญา วัฒนโณ)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรางคณา ไสมะนันท์)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ปริญญาพันธ์ เพ็ญชัย)

ชื่อเรื่อง	ผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
ผู้วิจัย	ณัฐสิมา แซ่ซิม
ปริญญา	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2566
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญญา วัฒนโณ

นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองประสบปัญหาเรียนรู้ภาษาไทยได้ช้า โดยเฉพาะด้านการอ่าน สาเหตุสำคัญเกิดจากนักเรียนกลุ่มนี้ใช้ภาษาท้องถิ่น (มลายู) มากกว่าภาษาไทยกลางในชีวิตประจำวัน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน และ 2) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยพัฒนากิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน โดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำกิจกรรมที่ได้พัฒนาขึ้นมาให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประเมินความตรงและความเหมาะสมของเนื้อหาจากนั้นนำผลประเมินมาคำนวณค่าดัชนี IOC ก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างวิจัย สำหรับการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนวนอุปถัมภ์) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจำนวน 30 คน ผู้วิจัยนำคะแนนจากแบบวัดความสามารถด้านการอ่านมาใช้จับคู่กับนักเรียน (Matching subject) แล้วสุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองจำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน และ 2) แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน การวิจัยนี้ใช้แบบแผนการทดลองที่มีกลุ่มควบคุม โดยมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The pretest-posttest control group design) ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบที่แบบเป็นอิสระจากกัน (Independence sample t-test) ผลวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน พบว่า ภาพรวมของกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน ทั้ง 3 กิจกรรมได้รับการออกแบบมาเพื่อใช้ฝึกการอ่านสะกดคำ และการอ่านประโยค มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน (3 กิจกรรม) มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ส่วนการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน พบว่า นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านโดยรวมและรายด้าน (ด้านการอ่านสะกดคำ และด้านการอ่านประโยค) เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

คำสำคัญ : การอ่าน, ความสามารถด้านการอ่าน, นิทานพื้นบ้าน, การใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

Title	THE EFFECT OF FOLKTALE READING ACTIVITIES ON MIDDLE CHILDHOOD'S READING ABILITY USING THAI AS A SECOND LANGUAGE
Author	NATSIMA SAE-SIM
Degree	MASTER OF ARTS
Academic Year	2023
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Vitanya Vanno

Students who use Thai as a second language experience problems in learning Thai language, especially in terms of reading slowly. This is due to the fact that these learners use the local dialect (Melayu) more than standard Thai in their daily life. The objectives of this research are as follows: (1) to develop folktales reading activities; and (2) to study the effects of folktales reading activities on middle childhood reading ability using Thai as a second language. The researcher developed the folktales reading activities by studying the related literature reviews and research and then brought the developed activity to the three experts to evaluate the validity and appropriateness of the content. Then, the evaluation results were used to calculate the Index of Item-Objective Congruence (IOC) before being tested on similar groups to the research sample. The research sample consisted of 30 Grade Two students, who spoke Thai as a second language in the 2023 academic year at Suraoklongchan (Ridwanuppatham) School in the Bangkapi district of Bangkok. The researcher used the scores from the reading ability test to match students (Matching subjects) and randomly assigned 15 students to the experimental group and 15 to the control group using simple random sampling. The instruments used for gathering data consisted of: (1) lesson plan by using folktale reading activities; and the (2) reading proficiency test. The research design was the pretest-posttest control group. The data were analyzed by an independent sample t-test. The results of the study on the development of folktales reading activities found that overall, the three folktales reading activities were designed to practice reading and spelling words and also reading sentences, with the IOC value of 1.00; and the IOC of each folktale reading activity ranged from 0.67-1.00. The findings of the study on the effects of folktales reading activities showed that students using Thai as a second language participating folktales reading activities were higher overall and in a specific aspect in reading ability at the.001 level.

Keyword : Reading Reading Ability Folktales using Thai as a second language

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความเมตตาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิญญาวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ ผู้ซึ่งให้คำปรึกษา ให้ข้อคิด ให้คำแนะนำด้วยความเมตตาตลอดจนกำลังใจที่ดี เป็นผลให้ปริญญาานิพนธ์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรางคณา โสมนันทน์ ที่ให้เกียรติมาเป็นประธานสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.ปริญญาพันธ์ เพ็ญชัย ที่ให้เกียรติมาเป็นกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัญญา ลีศัตรุพ่าย ที่ให้เกียรติมาเป็นประธานสอบเค้าโครงปริญญาานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระชน พลโยธา และอาจารย์ ดร.ปริญญาพันธ์ เพ็ญชัย ที่ให้เกียรติมาเป็นกรรมการสอบเค้าโครงปริญญาานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ อาจารย์ ดร.ปริญญาพันธ์ เพ็ญชัย นายธีรทัศน์ ราชแก้ว นางพิไลลักษณ์ ศรีสังข์ ที่ตรวจสอบและให้คำแนะนำ ปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาคจิตวิทยาพัฒนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และอาจารย์พิเศษทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และประสบการณ์อันมีค่ายิ่งสำหรับผู้วิจัย รวมถึงเพื่อนนิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาพัฒนาการทุกท่านที่ดูแล ช่วยเหลือ เป็นกัลยาณมิตรที่ดีเสมอมา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารโรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนานอุปถัมภ์) ที่ให้ความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลวิจัย ขอขอบพระคุณคณะผู้บริหารโรงเรียนสุเหร่าทาบข้างคลองบน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้กิจกรรม รวมถึงขอบคุณนักเรียนที่น่ารักและผู้ปกครองทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญาานิพนธ์นี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดามารดา คุณพ่อซิม เป็งฮอง และคุณแม่ปราณี ละอองแก้ว ที่ให้การอบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ความห่วงใย และเป็นผู้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาดลอดมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพประกอบ	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
นิยามปฏิบัติการ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. วัยเด็กตอนกลาง.....	8
1.1 ความหมายและลักษณะสำคัญของวัยเด็กตอนกลาง	9
1.2 พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยเด็กตอนกลาง	10
2. ความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง	12
3. นิทานพื้นบ้าน.....	19
3.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน	21
3.3 การอ่านนิทานพื้นบ้าน.....	24

3.4 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนิทานที่บ้าน	27
4. กรอบแนวคิดการวิจัย	28
5. สมมติฐานของการวิจัย.....	29
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	30
1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	31
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	32
3. การดำเนินการทดลอง	34
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน	37
ตอนที่ 2 ผลของกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของ วัยเด็ก ตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง.....	55
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	60
ความมุ่งหมายของการวิจัย	60
สมมติฐานของการวิจัย.....	60
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	60
สรุปผลการวิจัย.....	62
อภิปรายผล	63
ข้อเสนอแนะในการวิจัย	66
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก.....	72
ประวัติผู้เขียน.....	130

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ความสามารถในการอ่านออกเสียงและระดับคะแนนในรูปแบบ Rubric Scores	33
ตาราง 2 แบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัย	34
ตาราง 3 กิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน	37
ตาราง 4 ผลการตรวจสอบคุณภาพของภาพรวมของกิจกรรม	52
ตาราง 5 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน	54
ตาราง 6 ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างการวิจัย	55
ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านของวัยเด็ก ตอนกลาง ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก่อนการทดลอง (Pretest) ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่ม ควบคุม.....	56
ตาราง 8 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการอ่านก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	59

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	29
--------------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความรอบรู้ และสร้างความมั่งคั่งทางสติปัญญาอันจะก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยเฉพาะสำหรับเด็กและเยาวชน ความมั่งคั่งทางสติปัญญาเป็นสิ่งที่ปลูกฝังได้ด้วยการส่งเสริมให้อ่านหนังสือ ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของสังคม ทั้งการอ่านหนังสือตำราวิชาเรียน และการอ่านหนังสืออื่น ๆ นอกเหนือจากตำราวิชาเรียนที่จะช่วยให้เกิดความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ ทันท่วงที ต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนำไปสู่การปรับตัวในสังคม ดังนั้นการอ่านหนังสือจึงเปรียบได้กับการสนทนากับผู้รู้ หรือนักปราชญ์ในเรื่องนั้น ๆ เป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้และการดำเนินชีวิต เนื่องจากการอ่านทำให้เกิดความรู้ ความสามารถ และส่งเสริมให้เกิดทักษะการวิเคราะห์ แยกแยะ หรือการนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน (จันทร์ดา ด่านคงรักษ์, 2566) นอกจากนี้ การอ่านยังเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยพัฒนาความคิดทำให้เด็กได้ใช้กระบวนการคิดอันจะนำไปสู่ทักษะด้านอื่น ๆ ด้วย

แม้ว่าการอ่านจะเป็นทักษะสำคัญของเด็กตามที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น แต่เด็กไทยจำนวนมากยังประสบปัญหาเกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่าน โดยในปีการศึกษา 2561 ผลการทดสอบความรู้ด้านการอ่านของนักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 173,837 คน พบว่า มีนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้จำนวน 23,015 คน คิดเป็นร้อยละ 13.24 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 มีนักเรียน 3,000 คน ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ และจำนวนที่เหลือสามารถอ่านออกได้ แต่ไม่คล่องแคล่วตามระดับที่เกณฑ์ที่กำหนดไว้ สาเหตุหลักมาจากจำนวนนักเรียนต่อห้องมากเกินไปที่ครูจะดูแลเด็กอย่างทั่วถึง รองลงมาคือ ขาดครูภาษาไทยในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน และสาเหตุสุดท้ายมาจากความผิดปกติทางการเรียนของนักเรียน มีปัญหาด้านการจำและการเขียนตัวอักษร (เดลินิวส์ออนไลน์, 2562)

โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนวนอุปถัมภ์) เป็นโรงเรียนขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีนักเรียนทั้งหมด 370 คน ในช่วงระยะเวลา 3 ปีที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ย้ายถิ่นฐาน มาจาก 3 จังหวัดชายแดนใต้ตามผู้ปกครอง นักเรียนเปลี่ยนโรงเรียนบ่อยครั้ง นักเรียนบางคนติดตามพ่อแม่ที่เป็นแรงงานต่างด้าว หรือชาติพันธุ์ ซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นหลัก และหลังจากช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 จำนวนนักเรียนที่ย้ายมาจากต่างประเทศก็เพิ่มมากขึ้น โดยคิดเป็นร้อยละ 25 ของนักเรียนทั้งหมด นักเรียนกลุ่มนี้มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน โดยผลสรุปจากแบบประเมินการอ่านของนักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนวนอุปถัมภ์) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีอายุระหว่าง 6-8 ปี พบว่า นักเรียนที่มีผลการอ่านระดับอ่านไม่ได้-อ่านไม่คล่อง มีจำนวน 84 คน จาก 157 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 54 (โรงเรียนสุเหร่า-คลองจั่น, 2565) ปัญหานี้นับเป็นสาเหตุสำคัญทำให้เกิดปัญหาด้านการเรียน และเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ (กมลรัตน์ คะนองเดช, 2540) และส่วนหนึ่งคือนักเรียนที่ยังจำเกณฑ์ในการอ่านสะกดคำไม่ได้ จึงทำให้ไม่สามารถอ่านได้ เช่น การอ่านคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา อาทิ พิษเมฆ สมบัติ การอ่านคำที่ใช้อักษรต่ำและอักษรสูง ที่มีวรรณยุกต์ อาทิ ผ้า พ้า ท่า ถ้า ทำให้เด็กไม่สามารถอ่านสะกดคำหรืออ่านเป็นคำได้ เนื่องจากเกิดความสับสนและไม่เข้าใจหลักการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง ทำให้เด็กไม่กล้าอ่านและเกิดความไม่มั่นใจในการอ่านออกเสียงจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของโรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนวนอุปถัมภ์)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่มีอายุระหว่าง 7-8 ปี ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีความสำคัญต่อการเริ่มต้นชีวิตใหม่ เพราะจะต้องเข้าโรงเรียนและจะต้องได้รับการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน เด็กวัยนี้เริ่มสนใจการอ่าน ซึ่งการอ่านจะมีอิทธิพลต่อเด็กทั้งในเรื่องจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และบุคลิกภาพที่จะส่งผลกระทบต่ออยู่ร่วมกับผู้อื่น การเข้าใจความคิด ความรู้สึก เกิดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น (อรนุช ลิมตศิริ, 2542) กล่าวคือเมื่อเด็กอ่านหนังสือคล่องมากขึ้นก็จะได้เริ่มทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น ๆ เด็กจะเกิดความเข้าใจความเห็นอกเห็นใจ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยไม่ทำให้ผู้อื่นเกิดความเดือดร้อน หรือลำบากทั้งทางกายหรือทางใจ ซึ่งเด็กจะคิดหรือมองตัวเองเป็นอย่างไรจะเกิดจากการเรียนรู้จากผลที่ได้รับจากการปฏิบัติของผู้ใหญ่ (สุชา จันทน์เอม, 2536) โดยวัยเด็กตอนกลางที่มีอายุระหว่าง 7-8 ปี จะอยู่ในช่วงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยระบุว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จะต้องอ่านออกเสียงคำ ข้อความเรื่องสั้น ๆ และสามารถบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานไม่น้อยกว่า 1400 คำ ได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถจับใจความจากการฟังนิทาน เรื่องเล่าสั้น ๆ สามารถตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ สามารถระบุใจความสำคัญหรือรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถแสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือฟังวรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จากการอ่านนิทาน เรื่องสั้นง่าย ๆ วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ถึงแม้ว่าการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจะทำได้หลายแนวทาง แต่การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เนื่องจากเด็กวัยนี้ มักชอบอ่านนิทานเกี่ยวกับสัตว์ มีความสนใจอยากเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว เมื่อนานิทานพื้นบ้านที่มีเนื้อหาสนุกสนาน น่าสนใจ มีคติสอนใจ มีความเหมาะสมกับช่วงวัยมาเป็นสื่อในการกระตุ้นความสนใจทำให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมในการอ่านนิทาน ซึ่งนอกจากจะได้มีส่วนร่วมในการอ่านนิทานแล้ว นิทานยังทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจในเรื่องที่เรียน และบอกความหมายของคำได้ และไม่ว่ายุดหรือสับสนใด การอ่านนิทานก็ยังคงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเด็กเพื่อใช้เรียนรู้ด้านภาษาได้ดี (ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์, 2563) การอ่านหนังสือ โดยเฉพาะหนังสือนิทานจะทำให้เด็กเข้าใจความซับซ้อนและความวุ่นวายของโลกใบนี้ได้เป็นอย่างดี โดยเด็กจะได้ศึกษาอารมณ์ ความรู้สึก ความซับซ้อนทางด้านความคิดของมนุษย์ทำให้นักเรียนจัดการกับระบบความคิดของตนเองได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังมีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นมากขึ้นด้วย เกิดการพัฒนาการด้านสังคม การอ่านจะช่วยให้เด็กรู้จักใช้ถ้อยคำต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้มีมารยาท ทั้งด้านการแก้ไขปัญหารวมทั้งเป็นวิถีทางที่นำความสำเร็จมาสู่ตนเอง พัฒนาการทางสติปัญญา เด็กที่ได้อยู่กับนิทานกับหนังสือ มีเจตคติที่ดีกับหนังสือ จะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาแก้ปัญหาที่ท้าทายของตนเองได้ด้วยดี สามารถพัฒนาภูมิปัญญาของตนเองได้ ซึ่งโดยธรรมชาติแล้วเด็กจะชอบหนังสือเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว แต่อาจจะชอบมากชอบน้อยแตกต่างกันออกไป อาจมีสาเหตุได้จากหลายปัจจัย (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531) โดยนิทานพื้นบ้าน จะเป็นนิทานประเภทหนึ่งที่มีเนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน ตัวละครที่มีบทบาทในแต่ละฉากจะไม่เกิน 2 ตัว ซึ่งเป็นกฎเคร่งครัดของนิทานพื้นบ้าน มีการใช้เหตุการณ์ซ้ำ ๆ หรือมีการใช้คำซ้ำ ๆ ซึ่งง่ายต่อการจำของนักเรียน โดยเฉพาะการฟังเพื่อสะสมคำต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เด็กสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วต่อไป นอกจากนี้ นักวิชาการศึกษาจำนวนหนึ่งก็แสดงให้เห็นว่านิทานพื้นบ้าน นิทานพื้นเมืองหรือนิทานอิสปสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านของนักเรียนได้ เช่น การใช้นิทานพื้นเมืองเพื่อเสริมการสอนอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (สมชาย ตันติสม, 2527) และเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (ก่อเกียรติ สอนสะอาด, 2529) การใช้นิทานอิสปเป็นสื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (เพ็ญจาสुरียกานต์, 2544) การใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (สุพัตรา พร้อมดิษฐ์, 2546) การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจ

ความหลังได้รับการสอนอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้นิทานอีสป และนิทานพื้นบ้าน (สุทธิ เหลืองอรุณ, 2550)

สำหรับแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านนี้จะเป็นลักษณะการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) ซึ่งให้นักเรียนเรียนรู้และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับครูและเพื่อน โดยเริ่มจากครูอ่านให้ฟังในช่วงแรก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในด้านการศึกษากับนักเรียนเป็นอย่างมาก เพราะเป็นการเพิ่มคำศัพท์ เป็นต้นแบบในการอ่านอย่างไหลลื่นและมีอารมณ์ร่วมขณะอ่าน การอ่านให้นักเรียนฟังในช่วงแรกเป็นแนวทางขั้นแรก ๆ ของการสร้างนิสัยรักการอ่าน เป็นต้นแบบการกลับไปอ่านซ้ำ จากนั้นนักเรียนจะเริ่มอ่านหนังสือร่วมกันกับครูและเพื่อน เป็นสะพานเชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับเพื่อน เกิดความหวังใจ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อีกทั้งการอ่านหนังสือร่วมกันบ่อย ๆ จะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่านได้ด้วยตัวเอง (จิออริจิส, 2562) การอ่านนิทานจึงเป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาไทยผ่านการอ่านหนังสือนิทานพื้นบ้านที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับช่วงวัย เกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนและคุณครู นักเรียนเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติตาม ท้ายที่สุดนักเรียนจะสามารถอ่านภาษาไทยได้ด้วยตัวเอง ดังที่ Vygotsky (1987 อ้างถึงใน ธีระชน พลโยธา, 2550) ได้กล่าวว่าอะไรก็ตามที่เด็กสามารถทำได้โดยอยู่ภายใต้ความช่วยเหลือในวันนี้ วันพรุ่งนี้เขาสามารถทำได้ด้วยตัวเอง เพียงได้รับการเรียนรู้ที่ดีก็จะนำมาซึ่งพัฒนาการที่เจริญขึ้น”

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยสนใจพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านสำหรับวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งงานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์กับครู พ่อแม่ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านให้กับนักเรียนระดับชั้นเดียวกันที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย

- 1) เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน
- 2) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ทำให้ได้กิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่จะนำไปใช้พัฒนาความสามารถการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้ ซึ่งครูและผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับการส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านให้กับวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากร ได้แก่ เด็กนักเรียนอายุระหว่าง 7-8 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 50 คน

ตัวอย่างวิจัย

ตัวอย่างวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนอุปถัมภ์) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างวิจัยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G-Power 3 โดยกำหนดระดับขนาดอิทธิพล .95 และระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทำให้ได้ตัวอย่างวิจัยขั้นต่ำจำนวน 30 คน

ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างวิจัยจากประชากรด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คนแล้วนำคะแนนจากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านมาใช้จับคู่นักเรียน (Matching subject) เพื่อสุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองจำนวน 15 คนและกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยกลุ่มทดลองจะเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน และจะได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ และหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรม นักเรียนกลุ่มทดลองจะได้รับการเรียนชดเชยการเรียนวิชาภาษาไทยในช่วงโฮมรูมและชั่วโมงการอ่าน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรจัดกระทำ คือ การเข้าร่วม/ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน
2. ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการอ่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง หมายถึง นักเรียนอายุระหว่าง 7-8 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตน-อุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในการสื่อสาร

2. การจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน หมายถึง กิจกรรมการอ่านคำ และประโยคระหว่างครูและนักเรียนโดยใช้นิทานที่บ้าน โดยใช้กระบวนการเรียนแบบร่วมมือ (Co-operative Learning) เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้แบบกลุ่ม เกิดความร่วมมือ และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยกิจกรรมที่จัดเป็นการอ่านร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับเพื่อน และนักเรียนอ่านด้วยตัวเองตามลำดับ ครูทำหน้าที่เป็นแบบอย่างในการอ่าน เมื่อเล่านิทานจบ มีการกระตุ้นให้นักเรียนฝึกคิดโดยจะพูดคุยสอบถามถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น วิธีการแก้ไขปัญหาของตัวละคร ตลอดจนข้อคิดที่ได้จากนิทาน เรียงลำดับเป็นขั้นตอน โดยครูทำหน้าที่สนับสนุน ส่งเสริมให้นักเรียนข้ามผ่านการเรียนรู้ที่ยาก (Scaffolding) ดังนั้นการจัดกิจกรรมจะอิงตามตามทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของไวทซ์ทสกี ซึ่งเป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถทำได้ด้วยความช่วยเหลือจากคุณครู หรือเพื่อน

นิยามปฏิบัติการ

1. ความสามารถด้านการอ่าน หมายถึง ความสามารถของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทย เป็นภาษาที่สองในการอ่านออกเสียงในเรื่องการประสมคำ การอ่านคำที่มีตัวสะกดและไม่มีตัวสะกด โดยเรียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด ให้เป็นคำอย่างถูกต้อง อ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธี อ่านได้น่าฟัง สามารถออกเสียงชัดเจนและคล่องแคล่ว และนำคำดังกล่าวไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ประกอบด้วย

1.1 การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน เมื่อสะกดคำจนจำคำอ่านได้แล้ว จะทำให้นักเรียนอ่านจับใจความได้และอ่านได้เร็ว

1.2 การอ่านประโยค หมายถึง นักเรียนสามารถอ่านประโยคหรือข้อความสั้นๆ เพื่อให้สัมพันธ์กับภาษาพูด

การวิจัยครั้งนี้วัดความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยใช้มาตรวัดความสามารถด้านการอ่านที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งผู้วิจัยจะเป็นผู้ประเมินความสามารถด้านการอ่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนในรูปแบบ Rubric Scores นักเรียนที่ได้คะแนนรวมสูงหมายถึงมีความสามารถด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนที่ได้คะแนนรวมน้อยกว่า

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย โดยผู้วิจัยนำเสนอการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. วัยเด็กตอนกลาง

1.1 ความหมายและลักษณะสำคัญของวัยเด็กตอนกลาง

1.2 พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยเด็กตอนกลาง

2. ความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง

2.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

2.2 ปัญหาด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางและของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทย

เป็นภาษาที่สอง

2.3 การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง

2.4 ความจำกัดความสามารถด้านการอ่าน

3. นิทานพื้นบ้าน

3.1 ความหมายและลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

3.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน

3.3 การอ่านนิทานพื้นบ้าน

3.4 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนิทานพื้นบ้าน

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

5. สมมติฐานของการวิจัย

1. วัยเด็กตอนกลาง

วัยเด็กตอนกลางอยู่ในช่วงอายุประมาณ 6-12 หรือ 13 ปี ซึ่งเป็นช่วงเริ่มเข้าโรงเรียน และเป็นช่วงสำคัญของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ผู้วิจัยทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวัยเด็กตอนกลางประกอบด้วยหัวข้อความหมายและลักษณะสำคัญของวัยเด็กตอนกลาง และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยเด็กตอนกลาง

1.1 ความหมายและลักษณะสำคัญของวัยเด็กตอนกลาง

วัยเด็กตอนกลางจะอยู่ในช่วงอายุ 6-10 ปีเป็นวัยเริ่มต้นเข้าโรงเรียนเรียกกันว่าวัยเข้าโรงเรียน (School Age) บุคลิกภาพของเด็กจะชัดเจนขึ้น เด็กมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ จะถูกนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ (พัชรี เขตต์จะโป๊ะ, 2563) สำหรับลักษณะสำคัญของวัยเด็กตอนกลาง เด็กจะสามารถมองเห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งของได้ สามารถเข้าใจตำแหน่งของหน้า-หลัง และบน-ล่างของตัวเองได้ เริ่มมีเหตุผลมากขึ้น เกิดความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เด็กเริ่มเรียนรู้อารมณ์ทางด้านบวกและด้านลบ ทั้งของตนเองและผู้อื่น เกิดการเรียนรู้การควบคุมอารมณ์และการแสดงออกทางด้านอารมณ์ที่เหมาะสม เด็กเริ่มมีความรับผิดชอบมากขึ้น เรียนรู้สิ่งที่ถูกต้องและไม่ถูกต้องผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เด็กจะกระตือรือร้นทำงานที่ตนเองสนใจ เริ่มชอบการอ่านโดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับสัตว์ การผจญภัยต่าง ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น สามารถจำเหตุการณ์ที่ผ่านมาได้ มีความสนใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ และจะพยายามทำให้สำเร็จ รู้จักชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นสิ่งนี้ สามารถจัดจ้อกับกิจกรรมยังค่อนข้างสั้น เด็กจะสนใจสิ่งต่าง ๆ ที่ละอย่าง (นิติธร ปิลวาสน์, 2561) และ (Thunyarat, 2016)

เบญจรัตน์ นุชนาฎ และคณะ (2552) วัยเด็กตอนกลางเป็นวัยแห่งการเตรียมพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ถ้าเด็กได้รับสิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุก ๆ ด้าน เด็กก็จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ได้อย่างราบรื่นเด็กในวัยนี้จะมีการเรียนรู้เพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นวัยที่เข้าโรงเรียน เด็กจะเริ่มเรียนรู้ในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวก่อนแล้วจึงค่อยเป็นประสบการณ์ไปหาสิ่งแวดล้อมที่อยู่ไกลตัวออกไป สำหรับเด็กที่เริ่มเข้าเรียนจะสามารถเรียนรู้ได้ดี ถ้าทางโรงเรียนได้จัดสิ่งแวดล้อมโดยปล่อยให้เด็กได้มีการเคลื่อนไหว และเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มหรือเสริมพัฒนาการทางปัญญาของเด็ก เป็นอย่างมาก เนื่องจากสิ่งต่าง ๆ จะเป็นสิ่งที่ช่วยหรือก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง ค้นคว้าสิ่งเหล่านี้ของเด็ก ได้แก่ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ภาพการ์ตูน สิ่งดังกล่าวนี้มีอิทธิพลอย่างมาก ต่อการพัฒนาการของเด็กในด้านอารมณ์ ภาษาและสติปัญญา เด็กวัยเรียนนี้วุฒิภาวะทุกด้านกำลังออกงามเกือบเต็มที่ ทำให้เด็กมีความสามารถเพิ่มขึ้นอีกหลายด้าน เป็นเพราะเด็กได้เรียนรู้กว้างขวางขึ้นในช่วงนี้ ทำให้เด็กสามารถที่จะคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวของตัวเอง

Bjorklund, David, and K. Causey (2017) ศึกษาพัฒนาการทางสติปัญญาและภาษาของเด็กอายุ 6-7 ปี การพัฒนาความรู้ความเข้าใจหมายถึงการได้มาซึ่งทักษะต่าง ๆ เช่น ความจำ ความสนใจ การใช้เหตุผล และการวางแผน ทักษะเหล่านี้ช่วยให้เด็กสามารถจัดการกับ

อารมณ์ ความคิด และพฤติกรรมของตนเองได้ นอกจากนี้ยังช่วยให้พวกเขาเก็บข้อมูล แก้ปัญหา ใช้วิจารณญาณ และเข้าใจโลกรอบตัว

พัฒนาการของเด็กในช่วงวัยเด็กตอนกลาง (อายุระหว่าง 6 ถึง 12 ปี) มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อวัยรุ่นและจะกลายเป็นผู้ใหญ่ วัยเด็กตอนกลางเป็นช่วงที่ก้าวเข้าสู่บทบาทและสภาพแวดล้อม ที่ขยายออกไป เด็กเริ่มใช้เวลาห่างจากครอบครัวมากขึ้น ใช้เวลาในโรงเรียนและกิจกรรมอื่น ๆ มากขึ้น เมื่อพวกเขาสัมผัสกับโลกรอบตัวมากขึ้น เด็กก็เริ่มพัฒนาเอกลักษณ์ของตนเอง เด็กในกลุ่มอายุนี้อาจเข้าสู่ 'วัยแห่งเหตุผล' เนื่องจากพวกเขาเริ่มที่จะมีความยืดหยุ่นในการคิดมากขึ้นพัฒนาความตระหนักรู้ในตนเองและระบุและเข้าใจความรู้สึกหรืออารมณ์ของผู้อื่น (Manitoba, 2020)

นอกจากนี้ เด็กวัยนี้จะเริ่มเรียนรู้โลกกว้างมากขึ้น ชอบความตื่นเต้น พึ่งพอใจในสิ่งแปลกใหม่ จะหันเหไปสู่การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ จากสิ่งแวดล้อมนอกบ้าน เช่น เรียนรู้เกี่ยวกับเพื่อน ครู การเรียน การเล่นกับเพื่อน (Freud : Psychoanalytic Theory , Latency stage) เด็กจะใฝ่เรียนรู้ และพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้เห็นว่าเขาสามารถทำได้หรือประสบความสำเร็จ อยากให้ผู้อื่นยอมรับในความสามารถของตนเอง (Erikson : ทฤษฎีจิตสังคม ขั้นที่ 4) ดังนั้น พ่อแม่ควรช่วยให้เด็กได้เกิดความรู้สึกว่าเขามีดี มีความสามารถ โดยการสนับสนุนให้เด็กได้ทำในสิ่งที่เขาชอบอย่างสุดความสามารถ หากจุดดี-จุดเด่นของตัวเด็กเพื่อชมเชย เป็นการบ่มเพาะความรู้สึกขยันหมั่นเพียรให้เกิดขึ้น เพราะความสามารถจริงของเด็กที่ปฏิบัติได้นั้นยังต้องได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลือจากผู้ใหญ่และสังคมในการช่วยให้เด็กมีศักยภาพสูงสุดที่เป็นไปได้ (Vygotsky : Cultural-Historical Theory , Zone of Proximal Development) แต่ถ้าไม่ได้รับการส่งเสริมหรือได้รับการส่งเสริมมากเกินไปความสามารถของเด็ก เด็กจะรู้สึกว่าตัวเองด้อยค่า ไม่มีความสามารถ พ่อแม่ควรทำความเข้าใจว่า เด็กในวัยนี้มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ รอบตัวมากขึ้น สามารถคิดหาเหตุผล แก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ และสามารถเข้าใจกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้ก็จริง แต่ก็มีข้อจำกัดว่า ความรู้ความเข้าใจเหล่านี้ก็ต้องอยู่ในรูปธรรม เช่น การสอนให้เด็กทำความดี (นามธรรม) พ่อแม่จะต้องยกตัวอย่างให้อยู่ในรูปของพฤติกรรมที่เด็กสามารถปฏิบัติได้ เช่น การตั้งใจเรียน เชื้อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ เป็นการทำความดี เบญจรัตน์ นุชนาฎ, 2555; Kelvin, 2021)

1.2 พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยเด็กตอนกลาง

ผู้วิจัยสรุปพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของวัยเด็กตอนกลาง โดยพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กวัยนี้สรุปได้ว่าเด็กวัยนี้เป็นวัยสนุกสนานร่าเริงเด็กควบคุมอารมณ์ได้ดีมีภาวะสงบของอารมณ์ได้ทำให้เด็กพร้อมที่จะเรียนหนังสือ บางครั้งอารมณ์ยังมีการเปลี่ยนแปลงได้มากเพราะเด็ก

ต้องปรับตัวยากทั้งในด้านการเรียนและการชีวิตในสังคมอาจหยุดนิ่งเวลาแก้ไขปัญหาของตนเอง ไม่ได้ผู้ใหญ่ควรช่วยเหลือเด็กเมื่อเด็กพบปัญหาที่เกินตัว ส่วนพัฒนาการด้านสติปัญญา เด็กสามารถมีความคิดได้ซับซ้อนขึ้นกว่าเดิมคิดอย่างมีเหตุผลเริ่มเข้าใจความเป็นจริงได้มาก เพียเจต์ กล่าวว่า เด็กเริ่มมีความสามารถคิดย้อนกลับไปได้ (Reversible) เช่น $4+8=12, 12-4=8$ พัฒนาการทางด้านสังคม เด็กต้องเข้าระบบการศึกษาภาคบังคับอย่างจริงจังจะอยู่ในสังคมนอกบ้านเป็นส่วนใหญ่ เด็กต้องเรียนรู้การปรับตัวเข้ากับสังคมภายนอกที่สำคัญคือโรงเรียนเริ่มทำตามกฎระเบียบของโรงเรียนรับคำสั่งไปปฏิบัติต้องทำอะไรด้วยตนเองเรียนตลอดทั้งวันรับผิดชอบ ต่อการเรียนการเข้าสังคมกับเพื่อนเป็นสิ่งสำคัญเล่นเป็นกลุ่มทำงานเป็นพวกลดความเห็นแก่ตัวลงยอมรับความคิดเห็นการกระทำของผู้อื่นมากขึ้นเด็กค่อย ๆ ปรับปรุงนิสัยของตนเองเพื่อให้เข้ากลุ่มเพื่อนได้ และพัฒนาการทางการเคลื่อนไหว เด็กวัยเรียนมีการประสานการทำงานระหว่างกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กได้ดียิ่งขึ้นโครงสร้างร่างกายและกล้ามเนื้อพัฒนาเป็นอย่างมาก ประกอบกับสมองที่มีการเจริญเติบโตอย่างเต็มที่ทำให้เด็กเคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดีวัยนี้เป็นวัยแห่งการเล่นกีฬาเด็กช่วงวัยนี้จะมีพัฒนาการการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว เป็นเด็กที่มีความพร้อมทั้งทางด้านสติปัญญาและ ความฉลาดทางอารมณ์การที่เด็กจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพนั้น เด็กจะต้องมีพัฒนาการที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา (Lefrancois, 1990)

เด็กวัยเรียนนี้เป็นวัยแห่งการเตรียมพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ถ้าเด็กได้รับสิ่งแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุก ๆ ด้าน เด็กก็จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับประสบการณ์ใหม่หรือสิ่งแวดล้อมใหม่ได้อย่างราบรื่น เนื่องจากเป็นวัยที่เข้าโรงเรียน เด็กจะเริ่มเรียนรู้ในสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวก่อนแล้วจึงค่อยเป็นประสบการณ์ไปหาสิ่งแวดล้อมที่อยู่ไกลตัวออกไปถ้าทางโรงเรียนได้จัดสิ่งแวดล้อมโดยปล่อยให้เด็กได้มีการเคลื่อนไหว และเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อยู่เสมอ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มหรือเสริมพัฒนาการทางปัญญาของเด็กเป็นอย่างมาก เนื่องจากสิ่งต่าง ๆ จะเป็นสิ่งที่ช่วยหรือก่อให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากรทดลอง ค้นคว้า ซึ่งสิ่งดังกล่าวมี อิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาการของเด็กในด้านอารมณ์ ภาษาและสติปัญญา เป็นช่วงวัยที่มีวุฒิภาวะ ทุกด้านกำลังออกงามเกือบเต็มที่ ทำให้เด็กมีความสามารถเพิ่มขึ้นอีกหลายด้าน เป็นเพราะเด็กได้เรียนรู้กว้างขวางขึ้นในช่วงนี้ ทำให้เด็กสามารถที่จะคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวของตัวเอง (ปริญญา ชาวสมุน, 2564)

การวิจัยครั้งนี้สนใจพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในช่วงวัยเด็กตอนกลาง ซึ่งความสามารถด้านการอ่านเกี่ยวข้องกับพัฒนาการด้านภาษาจะเห็นได้ว่าเมื่อ

เด็กมีอายุมากขึ้น พัฒนาการทางภาษาจะสูงขึ้น คำศัพท์ที่เรียนรู้จะเพิ่มมากขึ้น ประโยคมีความซับซ้อนและใช้โครงสร้างของประโยคได้หลายรูปแบบ เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการส่งเสริม พัฒนาการทางภาษาจะมีการเรียนรู้คำศัพท์และรูปแบบ ประโยคที่เห็นได้อย่างชัดเจน (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2565) โดยเยาวพา เตชะคุปต์ (2542) กล่าวว่าเด็กอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปเป็นระยะของการเริ่มเข้าโรงเรียน เด็กมีการพัฒนาด้านภาษาไปอย่างรวดเร็ว เด็กจะสนุกกับคำศัพท์ต่าง ๆ เริ่มรู้จักถ้อยคำ สำนวน ที่สร้างสรรค์ไพเราะขึ้น เริ่มรู้จักพูดสิ่งที่เป็นนามธรรมมากขึ้น และจะเริ่มในการพูดและการเขียนไปในขณะเดียวกัน เช่น เด็กบางคนชอบวาดรูปพร้อมกับอธิบายเล่นไปด้วย ส่วน Holdaway (1979) ได้จัดพฤติกรรมการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง สนใจหนังสือเกี่ยวกับสัตว์และนิทานต่าง ๆ พูดจา มีเหตุผล พูดมากขึ้น และมีคำศัพท์ใหม่ พูดประโยคยาว ๆ ได้มากขึ้น รู้จักใช้สรรพนามแทนตัวเอง เช่น ผม หนู เป็นต้น จำคำศัพท์ได้มากขึ้น

2. ความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง

การวิจัยนี้สนใจพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ในช่วงวัยเด็กตอนกลาง ผู้วิจัยทบทวนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางประกอบด้วยหัวข้อความหมายและลักษณะสำคัญของการอ่าน ปัญหาด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางและของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง และความจำกับความความสามารถด้านการอ่าน

2.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

การอ่าน หมายถึง เป็นการใช้ความสามารถในการผสมตัวอักษรเพื่อออกเสียงเป็นคำ ประโยค เพื่อการรับรู้หรือการแปลความหมายของสารจากถ้อยคำที่ต้องการส่งต่อมายังผู้รับสารว่าผู้เขียนต้องการส่งสารอะไรมายังผู้อ่าน ทั้งในด้านความคิด ความรู้ ความหมาย ความสัมพันธ์กับสิ่งอื่นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน นับตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ดีความ หรือถอดความให้เกิดความ เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่อ่านมาใช้เป็นประโยชน์ เป็นแนวคิดแนวปฏิบัติได้ (พันธุทิพา หลาบเลิศบุญ, 2542; บันลือ พฤกษ์วัน, 2545; สุนทรีย์ คุณจักร์, 2547)

การอ่านจึงเป็นการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เกิดความแตกฉานทางสติปัญญา รู้จักคิด วิเคราะห์ ทำให้คนพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าในด้านสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ การดำเนินชีวิต ช่วยทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิต สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติและมีความสุข (ผกาศรี เย็นบุตร, 2542; สมพร มั่นตะสูตร พ่างพิพัฒน์, 2534; พันธุทิพา

หลาบเลิศบุญ, 2542) การเรียนรู้ที่จะอ่านออกได้อย่างแตกฉานนั้นเป็นเรื่องสำคัญ และไม่เป็นเพียงความสำคัญสำหรับตัวผู้เรียนเองเท่านั้น แต่ยังมีมีความสำคัญต่อผู้อื่นด้วย เพราะว่าการอ่านนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลายหลากกิจกรรมของการเรียนการสอน การอ่านช่วยพัฒนาความคิด และจิตใจ การอ่านมากจะทำให้รู้จักนำความรู้ ความคิด ประสบการณ์จากการอ่านมาพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี การอ่านเปรียบเสมือนสะพานเชื่อมความรู้ และความเข้าใจระหว่างมนุษย์ทุกชาติ ทุกภาษา สังคมเปลี่ยนแปลงเจริญก้าวหน้ามากเพียงไรการอ่านก็เป็นทักษะที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ให้ทันต่อเหตุการณ์มากเท่านั้น อีกทั้งยังช่วยเพิ่มพูนสติปัญญา ประสบการณ์ให้สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคม ยิ่งไปกว่านั้นความสามารถในการอ่านได้อย่างแตกฉานจะเป็นทักษะ ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งตลอดชีวิตของคนทุกคน เพราะว่าความสามารถในการอ่านจะมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จ ในการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปสู่การขยายความรู้ตลอดชีวิตของเขา (พรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์, 2549)

การอ่านเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ทางการศึกษาของทุกคนทั่วไปเพราะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญา ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและค่านิยมต่าง ๆ ตลอดจนเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพให้ประสบความสำเร็จ ทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เพราะเมื่ออ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข Sir Francis Bacon (1967 อ้างถึงใน ผกาศรี เย็นบุตร, 2542)

2.2 ปัญหาด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางและของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ในปีการศึกษา 2561 จากการทดสอบความรู้ด้านการอ่านของนักเรียนพบว่า นักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 173,837 คน พบว่า มีนักเรียน ที่มีปัญหาด้านการอ่าน อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้จำนวน 23,015 คน คิดเป็นร้อยละ 13.24 ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 มีนักเรียน 3,000 คน ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ และจำนวนที่เหลือสามารถอ่านออกได้ แต่ไม่คล่องแคล่วตามระดับที่เกณฑ์ที่กำหนดไว้ สาเหตุหลักมาจากจำนวนนักเรียนต่อห้องมากเกินไปที่ครูจะดูแลเด็กได้อย่างทั่วถึง รองลงมาคือ ขาดครูภาษาไทยในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน และสาเหตุสุดท้ายมาจากความผิดปกติทางการเรียนของนักเรียน มีปัญหาด้านการจำและการเขียนตัวอักษร (เดลินิวส์ออนไลน์, 2562)

นอกจากนี้ นักวิชาการยังได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง เช่น วิภาภรณ์ ทองฟู (2563) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับทักษะการอ่าน

ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาชาษฎร์อนุกุล) สำนักงานเขตดินแดง สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าปัญหาด้านสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับการอ่านของนักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีปัญหา แต่จะพบปัญหาในด้านพื้นฐานภาษาไทย (การอ่าน) และสภาพแวดล้อมในการส่งเสริมการอ่านของ ครอบครัว พบว่ามีบางข้อจากทั้ง 2 ด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย พื้นฐานภาษาไทย (การอ่าน) มี 5 ข้อซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วพบว่าประโยคที่ใช้เป็นคำถามเป็น ตัวชี้วัดที่เริ่มมาจากระดับการเรียนรู้ที่ต่ำกว่า ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนอาจจะมีปัญหา ดังกล่าวมาจากระดับเริ่มต้น และอาจจะยังไม่ได้ รับการแก้ไข หรือมีการแก้ไขเป็นบางส่วนแล้วแต่ ยังได้ผลไม่ดีเท่าที่ควร จึงส่งผลมาถึงปัจจุบัน จากปัญหาที่พบ ทางโรงเรียนควรมีการประชุม ปรึกษาร่วมกับครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย และคณะครู ที่มีส่วนร่วม โดยนำปัญหาที่พบของแต่ ละข้อ พูดคุยเพื่อช่วยกันหาวิธีการ แนวทางการแก้ไขปัญหา ดังกล่าว เช่น ทำการสอนเสริม พร้อม นำไปปฏิบัติ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์เรื่องการอ่านให้ดีขึ้น ส่วนการศึกษาของเบชาชาร์ด (Bouchard, 2002) ได้ศึกษาความรู้เรื่องคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากความผิดพลาดในการอ่าน กับการสะกดคำแม้ว่าเขามีความพยายามอย่างมาก ระหว่างระหว่างการอ่านและการสะกดคำแต่ การปฏิบัติงานการอ่านและการสะกดคำของนักเรียนก็ มักจะยังแสดงให้เห็นความแตกต่างอย่างมี นัยสำคัญในความถูกต้องและความผิดพลาดของคำ การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาการสะกดคำตาม ความรู้เรื่องคำเชิงพัฒนาใน 4 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่าการปฏิบัติงานการอ่านของนักเรียน ดีกว่าการปฏิบัติงานการสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญและพบว่ามีผลของ รายงานอย่างมีนัยสำคัญ ต่อระดับความรู้เรื่องคำของนักเรียน ความผิดพลาดด้านการอ่านและการ เขียนสะกดคำของ นักเรียนต่อไปพบว่าความผิดพลาดเกี่ยวข้องกับลักษณะทางอักษรวิธีที่เหมือนกันในทุกงานในที่สุด จากการศึกษากการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำของทักษะชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ของครูพบว่าการให้คะแนนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับการปฏิบัติจริง ของนักเรียนในผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำและความรู้เรื่องคำ แต่ก็ยังไม่เพียงพอสำหรับการ ตัดสินใจใน การสอน

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านให้กับ นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของโรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (จิตวานอุปถัมภ์) ซึ่งเป็นโรงเรียน ขนาดกลาง สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีนักเรียนทั้งหมด 370 คน เนื่องจากในช่วงระยะเวลา 3 ปีที่ ผ่านมา พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่ย้ายมาจาก 3 จังหวัดชายแดนใต้ เกิดจากการย้าย ถิ่นฐานของผู้ปกครอง ทำให้เด็กต้องย้ายตาม เกิดการเปลี่ยนโรงเรียนอยู่บ่อย นักเรียนบางคน ติดตามพ่อแม่ ที่เป็นแรงงานต่างด้าว หรือชาติพันธุ์ ซึ่งไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นหลัก และหลังจาก

ช่วงสถานการณ์ การแพร่ระบาดของโควิด 19 จำนวนนักเรียนที่ย้ายมาจากต่างประเทศก็เพิ่มมากขึ้น โดยคิดเป็นร้อยละ 25 ของนักเรียนทั้งหมด นักเรียนกลุ่มนี้เป็นนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่าน โดยผลสรุปจากแบบประเมินการอ่านของนักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนวนอุปถัมภ์) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีอายุระหว่าง 6-8 ปี (งานวิชาการโรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น, 2564) พบว่า นักเรียนที่มีผลการอ่านระดับที่ 1-2 มีจำนวน 84 คน จาก 157 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 54 ซึ่งสาเหตุสำคัญของปัญหาด้านการอ่าน เกิดจากเด็กใช้ภาษาท้องถิ่นมากกว่าภาษาไทยกลางในการดำเนินชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาไทยได้ช้า กล่าวคือนักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่นเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง นอกจากนี้ยังพบว่า มีนักเรียนที่เพิ่งย้ายจากต่างประเทศกลับเข้ามาเรียนในระบบมีมากขึ้น และไม่สามารถสื่อสาร อ่าน เขียน เป็นภาษาไทยได้ ปัญหานี้เป็นสาเหตุสำคัญทำให้เกิดปัญหาการเรียน และเป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนการสอนตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐ (กมลรัตน์ คณะนงเดช, 2540) และส่วนหนึ่งคือนักเรียนที่ยังจำเอนกในการอ่านสะกดคำไม่ได้ จึงทำให้ไม่สามารถอ่านได้ เช่น การอ่านคำที่สะกดด้วยมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา อาทิ พืช เมฆ สมบัติ การอ่านคำที่ใช้อักษรต่ำและอักษรสูงที่มีวรรณยุกต์ อาทิ ฟ้า ฟ้า ท่า ถ้า ทำให้เด็กไม่สามารถอ่านสะกดคำ หรืออ่านเป็นคำได้ เนื่องจากเกิดความสับสนและไม่เข้าใจหลักการอ่านออกเสียงที่ถูกต้อง ทำให้เด็กไม่กล้าอ่านและเกิดความไม่มั่นใจในการอ่านออกเสียง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของโรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนวนอุปถัมภ์)

2.3 การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง

พัฒนาการทางภาษาของเด็กวัย 7-8 ขวบ พูดมากขึ้น และมักใช้ตัวเองเป็นศูนย์กลางในการพูด บางครั้งก็ชอบบ่น สามารถใช้คำศัพท์ในชีวิตประจำวันได้เพิ่มมากขึ้น ชอบฟังนิทานหรือนิยายที่ยาวขึ้นรู้จักใช้ภาษาแสดงอารมณ์รักใคร่หรือเกลียดชัง และแสดงความรู้สึกของตนเมื่อเห็นด้วยหรือโต้แย้ง สนใจหนังสือที่มีภาพเกี่ยวกับเรื่องธรรมชาติ ชอบหัดอ่านหนังสือด้วยตัวเอง และชอบอ่านเสียงดัง ดังนั้นการส่งเสริมการอ่านมักจะเน้นในกลุ่มเด็กและเยาวชน เพราะเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมสำหรับการสนับสนุนให้รักการอ่าน เนื่องจากการอ่านจะช่วย กระตุ้นพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ส่งเสริมการคิด วิเคราะห์แยกแยะ ช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย ความคิด อารมณ์ เพิ่มพูนทักษะความรู้ ช่วยเสริมสร้างทักษะในการใช้ภาษา ทั้งการพูด ฟัง อ่าน เขียน และในช่วงวัยนี้จะมีความสนใจเฉพาะ สามารถเลือกสิ่งที่น่าสนใจได้ด้วยตนเอง และมีความสนใจอ่านเรื่องที่เป็นจริงมากขึ้น เด็กผู้ชายจะสนใจเรื่องวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ การ

ผจญภัย การต่อสู้ เรื่องที่มีจินตนาการการทดลอง ต่าง ๆ ประวัติศาสตร์ เรื่องลึกลับ ส่วนเด็กผู้หญิง จะชอบเรื่องครอบครัว เสื้อผ้าการแต่งกาย โรงเรียน เรื่องความรัก เรื่องเกี่ยวกับอาชีพ และเริ่มสนใจนวนิยายรัก เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปลบทละคร หนังสือการ์ตูน หนังสือพิมพ์ สารคดี ท่องเที่ยวสั้น ๆ เป็นต้น (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2542; มะลิวัลย์ ศรีวิวัตต์, 2551)

การส่งเสริมทักษะการอ่านต้องทำให้เด็กคุ้นเคยกับหนังสือตามอายุ และเสริมต่อการเรียนรู้ก่อนอ่าน (Pre-Reading Scaffolding) ด้วยการอ่านหนังสือภาพให้เด็กฟังแล้วเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของเด็ก การเสริมต่อการเรียนรู้ระหว่างอ่าน (During Reading Scaffolding) ด้วยสนทนาเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และการเสริมต่อการเรียนรู้หลังอ่าน (Post Reading Scaffolding) ด้วยการทำกิจกรรมสร้างสรรค์และแสดงละครตามเรื่อง จะช่วยเชื่อมการอ่านกับความรู้เดิม (Zimmerman, 2012) นอกจากนี้ การสอนภาษาแบบองค์รวม (Whole Language Approach) ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่อิงวิถีธรรมชาติทำให้เด็กเรียนอ่านเขียนง่ายขึ้นและช่วยสร้างทักษะใหม่ที่จำเป็นต่อการอ่านเขียนให้กับเด็ก เช่น การให้ความสำคัญ เรื่องเสียง คำศัพท์ การอ่านเรื่องโดยให้ความสำคัญกับ ตัวละคร โครงเรื่อง แนวคิด ฉาก เพราะเป็นฐานสำคัญ ในการอ่านงานวรรณกรรม (Grave, 2004) ควรพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รอบรู้ด้วยการอ่านอย่างกว้างขวาง เพื่อนำชาติไปสู่ความเจริญ โดยนำความรู้จาก การอ่านมาใช้พัฒนาสังคมและประเทศชาติของเราต่อไป การอ่านมีความสำคัญต่อการพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านความรู้และความคิดเพราะเรื่องราวแต่ละประเภท ซึ่งจะช่วยให้เป็นผู้ที่รอบรู้สามารถใช้ความรู้เป็นกรอบในการดำเนินชีวิตของตนในอนาคตได้เป็นอย่างดี ดังนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะใช้นิทานพื้นฐานมาเป็นแนวทางสำหรับการส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่านให้กับวัยเด็กตอนกลางเพื่อให้นักเรียนที่เป็นวัยเด็กตอนกลาง สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและเข้าใจความหมาย ในภาษาไทย ซึ่งจะนำมาซึ่งความรู้และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างเป็นระบบมีวิจารณญาณ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน การอ่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ โดยเฉพาะกับกลุ่มเป้าหมายของเรา คือ วัยเด็กตอนกลาง ซึ่งเป็นวัยที่ควร จะได้รับการพัฒนาหรือส่งเสริมพัฒนาการด้านการอ่าน

นอกจากนี้ นักวิชาการยังได้ศึกษาวิจัยเพื่อส่งเสริมการอ่านให้กับวัยเด็กตอนกลาง เช่น จักรพันธ์ หลงสุข และ สิรินาถ จงกลกลาง (2560) ได้ศึกษาพฤติกรรมการอ่าน ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมการอ่าน และแนวทางในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7 พบว่าพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($X = 2.95$, $S.D. = 0.68$) พฤติกรรมการอ่านของนักเรียนจำแนกตามเพศ และผลการเรียน ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ

ทางสถิติ .05 ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน ด้านครอบครัว โรงเรียน และเพื่อนในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง และแนวทางในการส่งเสริมคือ โรงเรียนควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการอ่านให้กับนักเรียน อย่างต่อเนื่อง พร้อมจัดให้มี การแข่งขันเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอยากอ่าน ต้องจัดห้องสมุดให้มี บรรยากาศที่เอื้อต่อการอ่าน สะดวกต่อการใช้บริการ น่าสนใจ มีคอมพิวเตอร์/อินเทอร์เน็ตความเร็ว สูงไว้อำนวยความสะดวก ในการค้นหาข้อมูล และจัดหาหนังสือใหม่ทันต่อเหตุการณ์ปัจจุบัน เช่นเดียวกับกาญจนา ชลเกริกเกียรติ (2561) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 16 คน ผลการศึกษา ค้นคว้าพบว่า 1. การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 80.51/83.33 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80 2. ผลที่เกิดกับนักเรียนหลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่าน และเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐาน สูงขึ้น มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.33 สอดคล้องกับชาญประพน สวัสดิ์เดชะ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาการอ่านภาษาไทย โรงเรียนเซนต์หลุยส์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนเซนต์หลุยส์ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปี การศึกษา 2550 จำนวน 5 คน ผลการวิจัยพบว่าหนังสือส่งเสริมการอ่านสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 ที่ผู้จัดทำได้ทำ ขึ้นนี้ สามารถช่วยพัฒนาการอ่านและช่วยเสริมสร้างทักษะและ นิสัยรักการอ่าน นักเรียนได้รับ ประโยชน์ สนุกสนานเพลิดเพลิน อ่านจับใจความได้ และเล่าเรื่องที่อ่านได้อย่างมั่นใจ รวมทั้งยังนำ ความรู้ที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้กับตัวนักเรียนโดยดูได้จากผลการประเมินความคิดเห็นของ นักเรียนในการจัดหาหนังสือส่งเสริมการอ่าน สอดคล้องกับการ์เซีย (Garcia, 1998) ได้ศึกษา เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเขียนสะกด คำจากรูปแบบการสอนสะกดคำ 2 รูปแบบ คือ การสอนสะกดคำแบบให้นักเรียน ฝึกเองกับการสะกดคำ ตามหนังสือ โดยครูแต่ละกลุ่มจะสอนโดยใช้ โปรแกรมการสอนอ่านเหมือนกัน และการสอนเขียนทุกวัน ตามเวลาที่กำหนดไว้ การสอบใช้การ สอบก่อนเรียนและหลังเรียนผลการศึกษาพบว่า การสอนสะกดคำ แบบให้นักเรียนฝึกเองมีผล ดีกว่าการสอนสะกดคำตามตำราในด้านการอ่านคำศัพท์และการวิเคราะห์ คำศัพท์ นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในเรื่องจำนวนคำศัพท์ที่ใช้ในระดับที่สูงกว่าประถมหนึ่ง ความยาวของ ประโยคและจำนวนหน่วยคำนอกจากนี้ นักเรียนสะกดคำโดยนักเรียนคิดเอง มีการอ่าน ทบทวน

การเขียนคำ วิเคราะห์คำที่ใช้ ตลอดจนมีการช่วยเหลือหรือซักถามเพื่อน เพื่อช่วยในการสะกด คำบ่อยครั้งมากกว่านักเรียนอีกกลุ่มหนึ่ง และนักเรียนที่เรียนสะกดคำจากตำราใช้พจนานุกรมบ่อยครั้ง มากกว่านักเรียนอีกกลุ่ม จากข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการส่งเสริมการอ่านให้นักเรียนได้อ่านอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน มีพัฒนาการด้านการอ่านที่ดีขึ้น

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่อยู่ในช่วงวัยเด็กตอนกลาง เนื่องจากเด็กในวัยนี้จะมีพัฒนาการ ด้านภาษาที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เด็กจะใช้ภาษาในชีวิตประจำวันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น การแสดงความรู้สึก การอธิบายสิ่งต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยกระบวนการทางความคิด ร่วมกับคำศัพท์ที่มี ดังนั้น เด็กจึงต้องมีการอ่านหนังสือเพื่อเพิ่มคำศัพท์ หรือองค์ความรู้ให้แก่ตนเอง ทำให้เด็กสามารถจัดการกับระบบความคิดของตนเองได้ดียิ่งขึ้น นำความรู้ที่ได้จากการอ่าน มาแก้ปัญหาที่ท้าทายของตนเองได้ด้วยดี นอกจากนั้นยังส่งผลถึงการมองผู้อื่นด้วยความเห็นอกเห็นใจ เข้าใจความรู้สึกผู้อื่น เพราะการอ่านหนังสือ โดยเฉพาะหนังสือนิทานจะทำให้เด็กเข้าใจ ความซับซ้อนและความวุ่นวายของโลกใบนี้ได้เป็นอย่างดี โดยเด็กจะได้ศึกษาอารมณ์ ความรู้สึก ความซับซ้อนทางด้านความคิดของมนุษย์ อันจะส่งผลต่อพัฒนาการทางอารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้กับเด็กมากยิ่งขึ้น

2.4 ความจำกับความสามารถด้านการอ่าน

ในแต่ละวันเราอ่านหนังสือมากมาย ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือผ่านอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หลายคนเลือกให้การอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกและเป็นที่ยอมรับกันมาอย่างยาวนานว่าการอ่านหนังสือเป็นประโยชน์ต่อการสร้างสติปัญญา และการช่วยพัฒนาสมอง ซึ่งจะเป็นกระบวนการเรียนรู้ตั้งแต่เด็กจนโตล้วนมีการอ่านหนังสือเป็นวิธีการสำคัญ (NGThai, 2020) การอ่านนั้นเกิดขึ้นพร้อมกับมาพร้อม ๆ กับอารยธรรมของมนุษย์ เมื่อมีการประดิษฐ์ตัวอักษรขึ้น ก็เกิดการฝึกอ่าน ฝึกท่องพยัญชนะ ฝึกสะกดคำ ฝึกอ่านตามครู นั้นหมายความว่า สมองของเราไม่ได้ถูกสร้างมาเพื่อการอ่านตั้งแต่แรกเริ่ม ความสามารถในการอ่านจึงถูกสร้างจากการสั่งสอนและฝึกฝนของคนแต่ละคน มีสมองหลายส่วนที่ร่วมกันทำงานเพื่อให้ "การอ่านเป็นไปได้" และหนึ่งในนั้นก็คือสมองที่ทำหน้าที่ในการรับรู้ควบคุมของวัตถุในพื้นที่สามมิติ หรือสมองเราตีความตัวอักษรหรือประโยคที่เราอ่าน ไม่แตกต่างจากวัตถุอื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน (ณภัทร สงวนแก้ว, 2561) โดยผู้ที่อ่านหนังสือจะมีการพัฒนาสมองส่วนกลีบท้ายทอย (Occipital Lobe) ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการมองเห็น การประมวลผลและยังแบ่งออกเป็นพื้นที่เฉพาะ เช่น โบรคา (broca's area) เป็นส่วนของสมองที่ตั้งอยู่บนพื้นที่สมองส่วนหน้า ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับภาษา

(พรพรรณ กะตะจิตต์, 2563) ซึ่งเมื่อเราอ่านหนังสือสมองจะประมวลผลของการสร้างภาพมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการคิดเป็นภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพมีความคิดสร้างสรรค์ การจินตนาการ รวมไปถึงสมองกลีบข้าง (Parietal Lobe) ก็มีการพัฒนาที่ดีเช่นกัน โดยสมองส่วนนี้มีหน้าที่เปลี่ยนตัวอักษรเป็นคำ และเปลี่ยนคำให้เป็นความคิดในสมอง ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเขียนและการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ โดยนักวิจัย Colin Macleod และ Noah Forrin จากมหาวิทยาลัย Waterloo ได้ศึกษาเรื่องการอ่านออกเสียงช่วยให้จำง่ายขึ้นเมื่อเทียบกับการอ่านในใจ พบว่า การอ่านออกเสียงนั้นส่งผลดีต่อระบบความจำ ช่วยให้เกิดความจำระยะยาว เมื่อเราอ่านออกเสียง และได้ยินเสียงของตัวเองไปพร้อม ๆ กัน การกระทำเช่นนี้จะช่วยให้สมองสามารถจดจำได้ดีกว่าการอ่านในใจ โดยการศึกษานี้ได้ทดสอบโดยใช้ 4 วิธี ได้แก่ การอ่านเงียบ ๆ การฟังเสียงบันทึกที่คนอื่นอ่าน การฟังเสียงบันทึกที่ตนเองอ่าน และการอ่านออกเสียง ผลลัพธ์จากการทดสอบกับผู้เข้าร่วม 95 คน พบว่าผลจากการอ่านออกเสียงส่งผลดีต่อการจดจำได้ดีที่สุด ซึ่งบ่งบอกได้ว่าความจำไม่ได้เกิดจากการได้ยินเท่านั้น แต่ยังมาจากการพูดด้วย (Colin, 2016) การอ่านออกเสียงนอกจากส่งผลดีในเรื่องความจำแล้ว ยังช่วยสร้างสมาธิ กระตุ้นสมองและการรับรู้ ระบบประสาททำงานสอดคล้องกัน การอ่านออกเสียงช่วยเปลี่ยนคำเป็นความ เป็นการช่วยเข้ารหัสสิ่งที่อ่านเข้าไปในความทรงจำระยะยาว การอ่านออกเสียงทำให้เด็ก ๆ เข้าใจโครงสร้างของเรื่องราวของการเขียน เข้าใจการเริ่มเรื่อง กลางเรื่อง และการจบเรื่อง ไปจนถึงการเกี่ยวข้องกับกรู้อหนังสือและการรับรู้ภาษาของเด็กต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง ที่เป็นนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่อ่านโดยใช้การจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน หัวข้อถัดไป ผู้วิจัยจึงทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานที่บ้าน

3. นิทานที่บ้าน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยนำนิทานที่บ้านมาใช้เป็นแนวทางสำคัญ ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานที่บ้านประกอบด้วยหัวข้อความหมายและลักษณะของนิทานที่บ้าน ประเภทของนิทานที่บ้าน การอ่านนิทานที่บ้าน และการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนิทานที่บ้าน

3.1 ความหมายและลักษณะของนิทานที่บ้าน

นิทานที่บ้าน หมายถึง เรื่องเล่าสืบต่อกันมาเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ แต่ก็มีอยู่ส่วนมากที่บันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ และนอกจากนี้ยัง

อธิบายว่านิทานเป็นเรื่องเล่าทั่วไป มิได้ตั้งใจแสดงประวัติความเป็นมา จุดใหญ่เล่าเพื่อความสนุกสนาน (กิ่งแก้ว อัครถาวร, 2519) นิทานพื้นบ้าน เป็นวรรณกรรมมุขปาฐะที่เล่าสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน เพื่อความสนุกสนานเบิกบานใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด เพื่อเสริมศรัทธาในศาสนา เทพเจ้า สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เป็นคติเตือนใจ ช่วยอบรมบ่มนิสัย ช่วยให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมและปรากฏการณ์ธรรมชาติ เนื้อเรื่องของนิทานเป็นเรื่องนานาชนิด อาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย ความรัก ความโกรธเกลียด ริษยา อาฆาต ตลกขบขัน หรือเรื่องแปลกประหลาดผิดปกติธรรมดา ตัวละครในเรื่องก็มีลักษณะต่าง ๆ กัน อาจเป็นคน สัตว์ เจ้าหญิง เจ้าชาย อมนุษย์ แม่ผัว นางฟ้า แต่ให้มีความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมต่าง ๆ เหมือนคนทั่วไปหรืออาจจะเหมือนที่เราอยากจะเป็น เมื่อนิทานตกไปอยู่ในท้องถิ่นใดก็มักมีการปรับเนื้อเรื่องให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของถิ่นนั้น นิทานในแต่ละท้องถิ่นจึงมีเนื้อเรื่องส่วนใหญ่คล้ายคลึงกัน คือ สภาพความเป็นมนุษย์ อารมณ์ ความรู้สึก รักเกลียด ความโง่ ฉลาด ขบขัน อาฆาตแค้น หรือทุกข์ สุข ส่วนรายละเอียดจะแตกต่างกันไปบ้างตามสภาพแวดล้อมและอิทธิพลของวัฒนธรรมความเชื่อของแต่ละท้องถิ่น บางครั้งก็จะแทรกคติเพื่อสอนใจไปด้วย (กุหลาบ มลลิกะมาส, 2518) นิทานพื้นบ้านเป็นคำศัพท์ภาษาบาลี หมายถึง คำเล่าเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องประเภทใด แต่อยู่ที่ลักษณะการเล่าที่เป็นกันเอง แม้จะเป็นข้อเขียนก็มีลักษณะคล้ายกับการเล่าที่เป็นวาจา โดยใช้ภาษาพูดหรือภาษาปากในการเล่า (สุมาลย์ พงษ์ไพฑูย์, 2542)

กล่าวโดยสรุป นิทานพื้นบ้าน คือ เรื่องเล่าที่มนุษย์ผูกเรื่องขึ้นด้วยภูมิปัญญา โดยส่วนใหญ่จะถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ เนื้อเรื่องมีหลากหลายและใช้เล่าเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน ตามโอกาสและสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น

นิทานพื้นบ้านมีลักษณะเฉพาะที่เห็นเด่นชัด คือ เป็นเรื่องเล่าที่มีการดำเนินเรื่องอย่างง่าย ๆ โครงเรื่องไม่ซับซ้อน วิธีการที่เล่าก็เป็นไปอย่างง่าย ๆ ตรงไปตรงมา มักจะเริ่มเรื่องโดยการกล่าวถึงตัวละครสำคัญของเรื่อง ซึ่งอาจจะป่อก-แม่ของพระเอกหรือนางเอก แล้วดำเนินเรื่องไปตามเวลาปฏิทิน ตัวละครเอกพบอุปสรรคปัญหา แล้วก็ฟันฝ่าอุปสรรคหรือแก้ปัญหาคล่องไปจนจบเรื่อง ซึ่งมักจะจบแบบมีความสุข หรือสุขนาฏกรรม ถ้าเป็นนิทานคติ ก็มักจะจบลงว่า "นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า" ถ้าเป็นนิทานชาดกก็จะบอกว่าตัวละครสำคัญของเรื่องในชาติต่อไป ไปเกิดเป็นใครบ้าง ถ้าเป็นนิทานปริศนาก็จะจบลงด้วยประโยค คำถาม ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน นิทานพื้นบ้านเป็นเรื่องเล่าด้วยถ้อยคำธรรมดา เป็นภาษาร้อยแก้วไม่ใช่ร้อยกรอง เล่ากันด้วยปาก สืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน และเมื่อการเขียนเจริญขึ้น ก็อาจมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมที่เคยเล่าด้วยปาก ไม่ปรากฏว่าผู้เล่าดั้งเดิมเป็นใคร อ่างแต่ว่าเป็นของเก่าฟังมาจากผู้เล่า ซึ่งเป็นบุคคล

สำคัญยิ่งในอดีตอีกต่อหนึ่ง ผิดกับนิยายสมัยใหม่ที่ทราบตัวผู้แต่ง แม้นิทานที่ปรากฏชื่อ ผู้แต่งเช่น นิทานของกริมม์ ก็อ้างว่าเล่าตามเค้านิทานที่มีมาแต่เดิมไม่ใช่ตนแต่งขึ้นเอง (กุหลาบ มัลลิกะมาส, 2518) นิทานพื้นเมือง ต้องเป็นเรื่องเก่า ต้องเล่ากันด้วยภาษาร้อยแก้ว ต้องเล่ากันด้วยปากมาก่อน ต้องแสดงความคิด ความเชื่อของชาวบ้านเรื่องจริงที่มีคตินับอนุโลมเป็นนิทานได้ (เจือ สตะเวทิน, 2517)

3.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน

ประคอง นิมมานเหมินท์ (2551) และกุหลาบ มัลลิกะมาส (2518) ได้มีการจำแนก นิทานพื้นบ้านออกเป็นประเภทต่าง ๆ ทั้งหมด 8 ประเภท ดังนี้

1. นิทานมหัศจรรย์ (Fairy tale) เป็นชื่อที่ผู้เขียนคิดขึ้นเพื่อใช้ ไม่มีการแบ่งเวลา หรือสถานที่ที่ชัดเจน แต่เดิมเรียกกันว่า เทพนิยายเพราะเนื้อเรื่องจะมีเรื่องราวของความมหัศจรรย์เหนือธรรมชาติ เจ้าหญิง เวทมนตร์ การแปลงร่าง หรือแม่มด ยักษ์ มังกร และตัวละครที่ จะมักจะเป็นฝ่ายชนะเสมอ อาทิ สโนไวท์ ซินเดอเรลลา

2. นิทานชีวิต (Novella) มีลักษณะคล้ายคลึงกับประเภทแรก แต่จะต่างกันตรง ที่ว่านิทานชีวิตดำเนินเรื่องอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง มีการบอกสถานที่ที่เกิดเรื่องและตัวละคร ชัดเจน นักวิชาการหลายท่านจึงจัดนิทานประเภทนี้ไว้ว่า นิยายชีวิต ซึ่งบางเรื่องอาจกล่าวถึง อิทธิปาฏิหาริย์ หรือความมหัศจรรย์ ชาวบ้านที่เล่าเรื่องประเภทนี้ มักเชื่อว่าเป็นเรื่องเคยเกิดขึ้นจริง อาทิ ไกรทอง ชุนช้ำชุนแฉน

3. นิทานวีรบุรุษ (Hero tale) เป็นนิทานที่มีขนาดค่อนข้างยาว ประกอบด้วย อนุภาคหลายตอน อาจอยู่ในโลกแห่งจินตนาการหรือโลกที่ดูเหมือนจะเป็นจริง แม้วานิทาน มหัศจรรย์และนิทานชีวิตมีพระเอกที่มีลักษณะเป็นวีรบุรุษ แต่ต่างกับนิทานวีรบุรุษตรงที่ นิทาน วีรบุรุษมักจะ เล่าถึงการผจญภัยของวีรบุรุษคนเดียวหลายครั้งหลายหน และมักมีความสามารถเหนือมนุษย์ อาทิ เฮอริคิวลิส เพอร์ซิอุส

4. นิทานประจำถิ่นหรือนิยายประจำถิ่น (Local legend) เป็นเรื่องเล่าที่มีขนาด ความยาวไม่แน่นอน มักเป็นเรื่องแปลกพิสดารซึ่งเชื่อว่าเคยเกิดขึ้นจริง ณ สถานที่ใด สถานที่หนึ่ง มีการบ่งบอกชื่อตัวละครและสถานที่ไว้ชัดเจน อาจเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลในประวัติศาสตร์ ของบ้านเมืองหรือบุคคลสำคัญของท้องถิ่น ตัวละครอาจเป็น มนุษย์ เทวดา สัตว์ หรือผีสาวงามไม่ อาทิ ท้าวภักขนาต ท้าวปาจิตกับนางอรพิม

5.นิทานอธิบายเหตุ (Etiological tale) เป็นเรื่องที่อธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ อธิบายถึงต้นกำเนิดของสัตว์หรือต้นไม้บางชนิด มักจะเล่าอย่างสั้นและตรงไปตรงมา เพื่อตอบคำถามว่าทำไมสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงมีลักษณะเช่นนั้น

6.ตำนานปรัมปรา (Myth) บางทีก็เรียกว่า เทพปกรณัม เป็นเรื่องที่อธิบายถึงกำเนิดของจักรวาล โครงสร้างและระบบของจักรวาล มนุษย์ สัตว์ และปรากฏการณ์ธรรมชาติ ความเป็นมาของชนชั้นผู้นำ ลำดับชั้นและบทบาทหน้าที่ของมนุษย์ ตลอดจนประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ ว่าเกิดขึ้นเมื่อไร เพราะเหตุใด

7.นิทานสัตว์ (Animal tale) เป็นเรื่องที่สัตว์เป็นตัวเอก โดยทั่วไปมักแสดงให้เห็นถึงความฉลาดของสัตว์ชนิดหนึ่ง ความน่าสนใจอยู่ที่ความซับซ้อนจากการหลอกลวงหรือการตกอยู่ในสถานการณ์ลำบากที่ไม่นำไปได้ของสัตว์ อันเนื่องมาจากความเขลา เจตนาของการเล่านิทานประเภทนี้คือต้องการสอนจริยธรรมหรือคติธรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

8.มุขตลก (Merry tale) นิทานประเภทนี้มักมีขนาดสั้น โครงเรื่องไม่ซับซ้อน ตัวละครอาจเป็นมนุษย์หรือสัตว์ก็ได้ จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ความไม่นำไปได้ต่าง ๆ ซึ่งนิทานมุขตลกมีมากกว่า

9.นิทานศาสนา (Religious tale) เป็นเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศาสนา แต่ไม่ใช่ประเภทเทพปกรณัม ซึ่งนิทานประเภทนี้ ผู้เล่ามักเชื่อว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง

10.นิทานเรื่องผี (Ghost stories) มักไม่ปรากฏชัดว่าผีตนนี้มาจากไหน เกิดขึ้นได้อย่างไร

11.นิทานเข้าแบบ (Formula tale) หมายถึงนิทานที่มีแบบแผนในการเล่า ซึ่งนิทานประเภทนี้จะมีโครงเรื่องเป็นส่วนสำคัญในการเล่า ซึ่งการเล่าเรื่องจะเล่าเพื่อความสนุกสนานของผู้เล่าเป็นหลัก ได้แก่

11.1 นิทานลูกโซ่ มักเป็นเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง หรือเนื้อหามีความเกี่ยวข้องกับสิ่งหลายสิ่ง มีการแจกแจงเรียงลำดับตามจำนวนหรือวันเดือนปี หรือเป็นการเล่าถึงเหตุการณ์หนึ่งซึ่งอาจเกิดขึ้นหรือไม่ยอมเกิดขึ้น ต้องมีการแก้ไขโดยอาศัยสิ่งต่าง ๆ เกี่ยวโยงกันไปเป็นลูกโซ่ จนในที่สุดจะวนกลับมาสู่จุดเริ่มต้นเช่นเดิม แล้วเรื่องก็จะจบลง

11.2 นิทานหลอกผู้ฟัง (catch tale) เป็นนิทานที่ผู้เล่าเล่าเพื่อจะหลอกให้ผู้ฟังเป็นตัวตลก โดยที่ผู้เล่ามักใช้วิธีให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมในการเล่าด้วย หรือบางครั้งผู้เล่าจะกำหนดให้ผู้ฟังคอยพูดข้อความอย่างใดอย่างหนึ่งทุกครั้งที่ผู้เล่าพูดจบประโยค ผู้ฟังจะรู้สึกว่

ข้อความที่ต้องพูดเสริมไม่มีอะไรเสียหายและจะพูดเสริมไปเรื่อย ๆ จนในที่สุดจะถึงตอนที่เมื่อพูดออกไปแล้ว ทำให้ผู้พูดเสริมกลายเป็นตัวตลกไป เป็นนิทานที่เล่าเพื่อหยอกเย้าเล่นสนุก ๆ

11.3 นิทานไม่จบเรื่อง (unfinished tale) เป็นนิทานที่ผู้เล่าเล่าเพื่อหยอกเย้าให้เกิดความสนุก ผู้เล่าจะเริ่มเรื่องอย่างน่าสนใจแล้วจะหาทางหยุดเล่าอย่างกะทันหัน ให้เห็นว่าเรื่องเล่าจบแล้วทั้ง ๆ ที่ไม่น่าจะจบ

11.4 นิทานไม่รู้จบ (endless tale) นิทานประเภทนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับการนับ ผู้เล่าสามารถเล่าไปได้นานเท่าที่ผู้ฟังต้องการโดยเรื่องไม่มีวันจบ ปกติผู้ฟังมักจะรำคาญจนต้องบอกให้หยุดเล่า

Thompson (1946) ได้ศึกษาการแบ่งประเภทของนิทานพื้นบ้าน ผลพบว่ามีประเภทนิทานดังนี้ แบ่งตามรูปแบบ (Form) ได้ 5 แบบ

1. เทพนิยาย (Fairy tale) คือ นิทานที่มีเนื้อเรื่องประกอบด้วยอิทธิฤทธิ์ภินิหาร เป็นเรื่องค่อนข้างยาว
2. นิยาย (Local legend) คือ นิทานที่มีเนื้อเรื่องอ้างอิงถึงสถานที่และบุคคลที่มีจริง และเป็นเรื่องที่คุณเล่าว่าจริง
3. ตำนาน (Myth) คือ นิทานที่มีเนื้อเรื่องกล่าวถึงความเป็นมาของธรรมชาติคน และสัตว์
4. นิทานสัตว์ (Animal tale) คือ นิทานที่มีตัวเอกของเรื่องเป็นสัตว์แต่มีพฤติกรรมเหมือนคน
5. นิทานมุขตลก (Test) เป็นนิทานเรื่องสั้น ๆ จุดสำคัญของความขบขันอยู่ที่เรื่องที่ไม่น่าจะเป็นไปได้

การอ่านมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ปัจจุบัน เนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ ทำให้บุคคลได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญา ความสามารถ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรมต่าง ๆ นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งแก่ตนเองและสังคมได้เป็นอย่างดีซึ่งจะส่งผลให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่าน ตำนานปรัมปรา (Myth) บางทีก็เรียกว่า เทพปกรณัม เป็นเรื่องที่ยกอธิบายถึงกำเนิดของจักรวาล โครงสร้างและระบบของจักรวาล มนุษย์ สัตว์ และปรากฏการณ์ธรรมชาติ ความเป็นมาของชนชั้นผู้นำ ลำดับชั้นและบทบาทหน้าที่ของมนุษย์ ตลอดจนประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ ว่าเกิดขึ้นเมื่อไร เพราะเหตุใด ตำนานปรัมปรา สามารถนำมาใช้กับเด็กวัยกลางได้เพราะจะได้นำด้าน

ที่ดีของตัวละครหลักในเรื่องมาเป็นแบบอย่าง และยังได้รับความรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของมนุษย์ ประเพณีและพิธีกรรมต่าง ๆ ยังทำให้เด็กหันมาสนใจการอ่านมากยิ่งขึ้นด้วย

กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยครั้งนี้เป็นเด็กอายุระหว่างอายุ 6-8 ปี ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงใช้นิทานที่เกี่ยวกับนิทานพื้นบ้านซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กวัยนี้มีความสนใจ เพราะเป็นช่วงเริ่มต้นสนใจเกี่ยวกับชีวิตจริง มักมีข้อคำถาม เริ่มมีความสนใจเรื่องผจญภัย บ้าน ธรรมชาติ สัตว์เลี้ยง ประวัติศาสตร์ของประเทศอื่น ๆ มีความสนใจในเรื่องชีวประวัติและเรื่องเกี่ยวกับวีรบุรุษ จึงให้ความสนใจนิทานที่มี เนื้อเรื่องชวนให้แง่สงสัย (วรรณิ ศิริสุนทร, 2532)

3.3 การอ่านนิทานพื้นบ้าน

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้จะใช้กิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน ซึ่งพิมพ์พวรรณ์ พูลสวัสดิ์ (2556) กล่าวว่าสิ่งที่จะช่วยในการแก้ปัญหาการอ่าน คือ การพัฒนาการใช้นิทานพื้นบ้าน ซึ่งเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และให้ข้อคิดที่เป็นประโยชน์ ซึ่งสิ่งนี้จะช่วยดึงดูดทำให้นักเรียนมีความสนใจที่จะอ่านหนังสือมากขึ้นโดยใช้การอ่านร่วมกัน เพื่อจัดกิจกรรมโดยใช้กลุ่มนักเรียนความสามารถเพื่อให้ทุกคนภายในกลุ่มได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยกันแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มพร้อมทั้งเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ทั้งนี้ จุดประสงค์หลักของการอ่านคือเพื่อให้เด็กได้รับประสบการณ์ความสนุกสนาน แนะนำให้รู้จักกับผู้แต่ง นักวาดภาพประกอบ และประเภทของข้อความที่มีความหลากหลายเพื่อดึงดูดให้พวกเขากลายเป็นนักอ่าน จุดประสงค์สำคัญประการที่สองและเท่าเทียมกันคือการสอนเด็กให้รู้จักกระบวนการอ่านและสอนวิธีการอ่านและเขียนด้วยตนเองอย่างเป็นระบบและชัดเจน (Park, 2000) เด็ก ๆ เรียนรู้ที่จะติดตามการพิมพ์และเชื่อมต่อการพิมพ์กับคำพูดผ่านการอ่านร่วมกัน (Clay, 2000) โดยการเพิ่มจำนวนการอ่านร่วมกันในบ้าน ผู้ปกครองสามารถช่วยเด็ก ๆ ในการพัฒนาฐานความรู้ที่ใหญ่ขึ้นเพื่อทำความเข้าใจโลก กิจกรรมการอ่านร่วมกันนี้จะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึง ความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมโดยทุกคนมีความเสมอภาคและจะได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน

การอ่านนิทานพื้นบ้านในงานวิจัยนี้มีพื้นฐานจากแนวการสอนแบบร่วมกัน (Co-operative teaching) ซึ่งจะมุ่งเน้นให้นักเรียนร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการฝึกให้นักเรียนแต่ละคนรู้จักหน้าที่ของตน อันจะทำให้เด็กเกิดทักษะทางสังคม กระบวนการทำงานกลุ่ม และทักษะในการสื่อสาร มีความรับผิดชอบและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งในบางครั้ง การสื่อสารกันเองของนักเรียนจะทำได้ดีกว่าสื่อสารระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้

กล่าวถึงกิจกรรมแนวการอ่านแบบร่วมมือไว้ เช่น Johnson and Johnson (2012) ได้กล่าวว่าการเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจับกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 2-5 คน ให้นักเรียนเรียนรู้ โดยสมาชิกในกลุ่มจะต้องมีความแตกต่างกัน มีการช่วยเหลือแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน เพื่อจะแก้ปัญหาหรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ และ Starfish Labs (2024) ได้แบ่งการเรียนรู้แบบร่วมมือ ออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

1. Student Teams - Achievement Divisions เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับการนำมาใช้หลังจากที่มีการจัดเรียนการสอนเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนเรียนทั้งชั้นไปแล้ว ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าร่วมกันภายในทีม สืบเนื่องจากสิ่งที่ครูได้สอนไป

2. Team Tournament Game เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเชิงกลุ่มในรูปแบบเกม แต่ละทีมแข่งขันการตอบคำถาม เหมาะสำหรับการนำมาใช้ทบทวนหลังเรียนแต่ละบทเรียน

3. Learning Together เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเชิงการเรียนรู้ร่วมกัน มักถูกนำมาใช้สำหรับการค้นหาและอภิปรายเชิงกลุ่ม

4. Roundtable เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนมากกว่า 2 คนขึ้นไป โดยชวนนักเรียนทุกคนนั่งรวมกันเป็นวง เขียนความคิดเห็นของตนหรือบอกเล่าประสบการณ์ความรู้หรือสิ่งที่ตนกำลังศึกษาให้เพื่อนคนที่อยู่ถัดไป เวียนไปทางด้านใดด้านหนึ่งเพื่อสนทนา สอบถามและแลกเปลี่ยนจนกว่าจะครบ

สุภัทรา คงเรือง (2539) แบ่งกิจกรรมแนวการอ่านแบบร่วมมือไว้ 5 ประเภท โดยกิจกรรมการอ่านร่วมกันเป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งของแนวการอ่านแบบร่วมมือ โดยกิจกรรมการอ่านร่วมกันเป็นกิจกรรมที่สะท้อนหลักการว่า การสอนจะต้องเห็นผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างในการอ่าน และนักเรียนจะต้องมีประสบการณ์จากการอ่านสื่อหลาย ๆ ประเภท อาทิ นิทาน คำคล้องจอง เป็นกิจกรรมการอ่านร่วมกันระหว่างนักเรียนกับผู้ใหญ่

ศุภวรรณ์ เล็กวิไล (2540 อ่างถึงใน อรบุษ ลิมตศิริ, 2542) ได้ให้องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันหรือการพึ่งพาอาศัยกันในทางบวก (Positive Interdependence) ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ สนับสนุนเกื้อกูลซึ่งกันและกันกับสมาชิกในกลุ่ม

2. การส่งเสริมปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า (Face to Face Interaction) เมื่อนักเรียนถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย มีจำนวนน้อย ๆ นักเรียนจะเกิดโอกาสการฝึกทักษะการอยู่

ร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม ได้ฝึกการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และจะช่วยให้สมาชิกบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้

3. การรับผิดชอบรายบุคคล (Individual Accountability) เกิดจากสมาชิกแต่ละคนต้องตระหนักว่าผลจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ ต้องเกิดจากความร่วมมือและความรับผิดชอบของสมาชิกภายในกลุ่มทุกคน

4. ทักษะทางสังคม (Social Skill) สมาชิกในกลุ่มควรได้รับการสอนทักษะทางสังคม ในด้านความเป็นผู้นำและผู้ตาม การสื่อสาร คิด และตัดสินใจ เพื่อสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. กระบวนการกลุ่ม (Group Process) เป็นกระบวนการทำงานที่เป็นขั้นตอน ซึ่งสมาชิกทุกคนต้องเข้าใจเป้าหมายในการทำงาน การวางแผนการทำงานร่วมกัน ตลอดจนการดำเนินการตามแผนที่วางไว้ มีการอภิปรายซักถาม มีการประเมินผลเพื่อรู้ข้อบกพร่องและปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในอนาคต

Rain and Canady (1990) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอนแบบธรรมชาติหรือแนวการอ่านแบบร่วมกัน ไว้ดังนี้

1. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้คุ้นเคยกับตัวหนังสือ ได้แก่ ครูอ่านหนังสือให้นักเรียนฟังทุกวัน หนังสือนี้สามารถนำมาจากห้องสมุด มุมหนังสือ เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจ ก็จะตามไปอ่านถึงแม้ว่านักเรียนจะอ่านไม่ออกแต่นักเรียนอ่านเรื่องจากภาพและจำจากที่ครูอ่านให้ฟัง การเลือกหนังสือเข้ามุม หรือห้องสมุด ตัวหนังสือควรมีขนาดใหญ่ชัดเจน เนื้อเรื่องอ่านง่าย ใช้คำซ้ำ ๆ ที่นักเรียนทายได้ เพราะการที่นักเรียนจำคำพูดได้ นักเรียนจะโยงกับตัวหนังสือได้ต่อไป ในกรณีที่ครูอ่านหนังสือให้นักเรียนฟังทั้งชั้นในช่วงเวลาการอ่านร่วมกัน (Shared reading) ครูสามารถใช้หนังสือเล่มใหญ่ (Big book) จะมีลักษณะคล้ายหนังสือทั่วไป แต่จะขยายใหญ่ขึ้น จะช่วยให้นักเรียนทั้งกลุ่มเห็นภาพและตัวหนังสือที่ชัดเจน ในกรณีที่ไม่มีหนังสือเล่มใหญ่ ก็ควรเลือกหนังสือที่มีภาพและตัวหนังสือชัดเจน จากนั้นครูสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือที่อ่านเพื่อให้นักเรียนได้คิด และพูดแสดงความคิดเห็น เปิดโอกาสให้นักเรียนออกมาเล่าเรื่องที่ได้อ่าน (Retell) การแสดงท่าทางจากเนื้อเรื่องที่อ่าน

2. กิจกรรมการเล่นเสรี ตามมุมต่าง ๆ เช่น มุมบ้าน มุมบล็อก มุมวิทยาศาสตร์ ซึ่งมุมต่าง ๆ นี้มีความสำคัญในการเรียนภาษาธรรมชาติ เพราะนักเรียนจะมีโอกาสได้ตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะเลือกเล่นในมุมใด ซึ่งแต่ละมุมจะมีวัสดุอุปกรณ์ที่ส่งเสริมภาษาให้กับนักเรียน

3. การบูรณาการเข้ากับวิชาต่าง ๆ และสัมพันธ์กับประสบการณ์ของนักเรียน

สรุปได้ว่าการอ่านแบบร่วมมือ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านในงานวิจัยนี้จะทำให้นักเรียนได้เรียนรู้และจดจำภาษา ความหมาย ความรู้สึกต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กัน เมื่อนักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูกับเพื่อนนักเรียน ได้รับการยอมรับ การส่งเสริมให้กำลังใจ นักเรียนจะสามารถพัฒนาด้านภาษาที่ไม่เคร่งเครียดหรือบีบบังคับ ทำให้นักเรียนมีความสุขและเกิดทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน มีความมั่นใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น

3.4 การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนิทานที่บ้าน

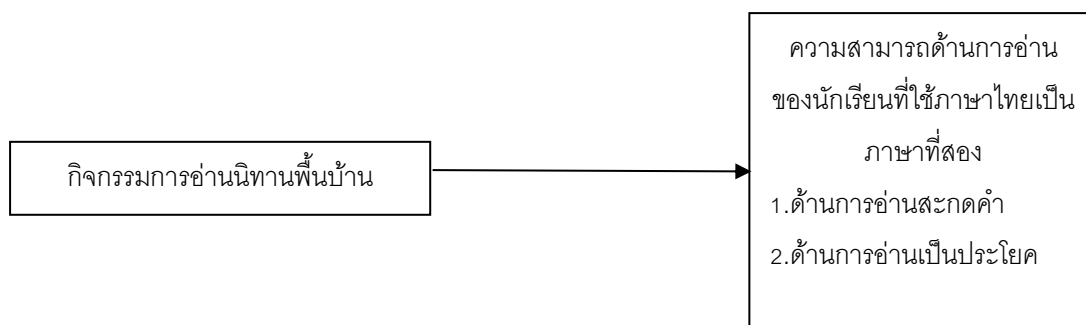
ปรีชาลัย นุตาลัย (2562) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้นิทานที่บ้านร่วมกับการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะด้านการอ่าน และนิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) โดยใช้นิทานที่บ้าน และเปรียบเทียบทักษะด้าน การอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ กลุ่มร่วมมือ (STAD) โดยใช้นิทานที่บ้าน หลังการเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 80 ขึ้นไป และเพื่อศึกษาเกี่ยวกับนิสัย รักการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้น หลังการใช้นิทานที่บ้าน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) เห็นได้จากผลการสอบก่อนเรียน ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคะแนนเฉลี่ย 8.07 และหลังเรียน ที่มีคะแนนเฉลี่ย 12.73 ซึ่งมีผลการสอบที่มากขึ้น อย่างเห็นได้ชัด 2. ทักษะด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้นิทานที่บ้าน ที่จัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) หลังการเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 80 ขึ้นไปพบว่า ร้อยละของของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินถึง ร้อยละ 93 ของจำนวนทั้งหมด 3. นิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 โดยใช้นิทานที่บ้านพบว่านักเรียนจำนวน 15 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 มีนิสัยรักการอ่าน อยู่ในระดับมากที่สุด ถือว่าประสบผลสำเร็จในการจัดการเรียนการสอน

จากการทบทวนเอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ความจำ และทำให้ผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านสำหรับพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลาง โดยการจัดการกิจกรรมจะอ้างอิงจากทฤษฎีของไวทซ์ดสกี นำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ มาเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ร่วมกับการอ่านนิทานที่บ้าน เพื่อให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยและกระตุ้นให้เกิดความอยากอ่านหนังสือ โดยครูเป็นผู้เริ่มในการอ่านหนังสือให้ฟัง

จากนั้นแบ่งกลุ่มเพื่อให้นักเรียนในกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดทักษะการทำงานและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นอันจะนำไปสู่การประสพผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่ได้วางเอาไว้

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

การส่งเสริมการอ่านมักจะเน้นในกลุ่มเด็ก โดยเฉพาะในช่วงวัย 7-8 ปีนี้ นับเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมสำหรับการสนับสนุนให้รักการอ่าน เนื่องจากการอ่านจะช่วยในการกระตุ้นพัฒนาการทางด้านสติปัญญา ส่งเสริมการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย ความคิด อารมณ์ เพิ่มพูนทักษะความรู้ เพื่อช่วยในการเสริมสร้างทักษะในการใช้ภาษา ทั้งการพูด ฟัง อ่าน เขียน และในช่วงวัยนี้เด็กจะมีความสนใจเฉพาะ สามารถเลือกสิ่งที่สนใจอ่านได้ด้วยตนเอง และมีความสนใจอ่านเรื่องที่เป็นจริงมากขึ้น โดยกลุ่มเป้าหมายของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านในการวิจัยครั้งนี้ คือ วัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้ เป็นนักเรียนที่ย้ายมาจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ อีกทั้งยังเป็นนักเรียนที่ใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านภาษาไทย ส่งผลต่อปัญหาด้านการเรียน การสอน การเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว และอาจส่งผลถึงพัฒนาการด้านอื่น ๆ ตามมาในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยจะใช้การจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านบนพื้นฐานของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) ตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้พื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ของไวทือตสกี เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนกลุ่มดังกล่าว เนื่องจากแนวทางนี้จะช่วยให้นักเรียนที่ยังไม่พร้อมในการอ่านภาษาไทยได้เรียนรู้ภาษาไทย ผ่านการอ่านนิทานที่บ้านที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับช่วงวัยเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนและคุณครู นักเรียนเกิดการเรียนรู้และปฏิบัติตาม ทำที่ที่สุดนักเรียนจะสามารถอ่านภาษาไทยได้ด้วยตัวเอง ดังที่ไวทือตสกี (1987 อ้างถึงใน ธีระชน พลโยธา, 2550) ได้กล่าวว่าอะไรก็ตามที่เด็กสามารถทำได้โดยอยู่ภายใต้ความช่วยเหลือในวันนี้ วันพรุ่งนี้เขาสามารถทำได้ด้วยตัวเขาเอง เพียงได้รับการเรียนรู้ที่ดีก็จะนำมาซึ่งพัฒนาการที่เจริญขึ้น” กรอบแนวคิดการวิจัยแสดงไว้ในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. สมมติฐานของการวิจัย

วัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านโดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้นมากกว่าวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน 2) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน

ผู้วิจัยพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) อ้างอิงจากทฤษฎีพื้นที่รอยต่อพัฒนาการของไวทือตสกี (Zone of Proximal Development) หลักการและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการอ่านนิทาน คู่มือหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ของกระทรวงศึกษาธิการ และคู่มือหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนานอุปถัมภ์)

1.2 เขียนแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ 1 นิทานเรื่องยายกะตา กิจกรรมที่ 2 นิทานเรื่องดาวลูกไก่ กิจกรรมที่ 3 นิทานเรื่องอุทัยเทวี โดยแผนการจัดกิจกรรมนี้ประกอบด้วย 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ซึ่งออกแบบมาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการอ่านคำ และด้านการอ่านประโยค โดยทุกกิจกรรมจะแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นกิจกรรมและขั้นสรุป แผนการจัดกิจกรรมที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมานี้จะใช้สำหรับการจัดกิจกรรมจำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง ในรายวิชาภาษาไทย เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์

1.3 นำแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาพัฒนาการ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 2 ท่าน (รายชื่อดังภาคผนวก ก) ตรวจสอบความตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) ประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมในภาพรวม และกิจกรรมย่อย ประเมินความสอดคล้องของกิจกรรมกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านทั้ง 2 ด้าน โดยเกณฑ์การให้คะแนน คือ ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาส่วนนี้ของกิจกรรมไม่เหมาะสม 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหาส่วนนี้ของกิจกรรมเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมและ +1 เมื่อแน่ใจว่า เนื้อหาส่วนนี้ของ

กิจกรรมเหมาะสมแล้วนำผล การประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณค่าดัชนี IOC (Item Objective Congruence) ผู้วิจัยแสดงผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมไว้ในบทที่ 4

1.4 ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำกิจกรรมไปทดลองใช้ (tryout) กับตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับตัวอย่างวิจัย เพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกิจกรรม ก่อนนำแผนการจัดกิจกรรมไปทดลองใช้ ผู้วิจัยได้ให้ความรู้และอธิบายกระบวนการทดลองกับคุณครูที่นำกิจกรรมไปทดลองใช้เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถนำกิจกรรมไปใช้ได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ โดยจะนำกิจกรรมไปทดลองกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าท้าวข้างคลองบน จำนวน 15 คน รวมทั้งหมด 3 กิจกรรม ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์กับ 1 วัน ครั้งละ 1 ชั่วโมงและปรับแก้ไขกิจกรรมให้มีความเหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง ผู้วิจัยแสดงผลการทดลองใช้แผนการจัดกิจกรรมไว้ในบทที่ 4

ตอนที่ 2 การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยตอนที่ 2 ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร ได้แก่ เด็กนักเรียนอายุระหว่าง 7-8 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนวนอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จำนวน 50 คน

ตัวอย่างวิจัย

ตัวอย่างวิจัย ได้แก่ เด็กนักเรียนอายุระหว่าง 7-8 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนวนอุปถัมภ์) สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง

วิจัยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป G-Power 3 โดยกำหนดระดับขนาดอิทธิพลที่ .95 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทำให้ได้ตัวอย่างวิจัยขั้นต่ำจำนวน 30 คน

เกณฑ์คัดเข้า คือ

1. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (รัตนานอุปถัมภ์) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ 2 ปีการศึกษา 2566
2. นักเรียนที่มีความเสี่ยงจัดอยู่ในกลุ่มเด็กพิเศษ (คัดกรองเบื้องต้นจากแบบสังเกตพฤติกรรมของสถาบันราชานุกูล) ได้แก่ ภาวะการเรียนรู้ช้า ภาวะแอลดี ภาวะสมาธิสั้น และภาวะออทิสติก

เกณฑ์คัดออก คือ นักเรียนมีปัญหาด้านสุขภาพหรือมีโรคประจำตัวที่เป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมวิจัย

เกณฑ์การถอน คือ กรณีที่นักเรียนเกิดความไม่สบายใจหรือไม่สามารถเข้าร่วมวิจัยต่อ นักเรียนสามารถขอถอนการเป็นผู้ร่วมวิจัยหรือยุติการเข้าร่วมวิจัยได้ทุกเมื่อ โดยไม่จำเป็นต้องแจ้งผู้วิจัยอย่างเป็นทางการ นักเรียนสามารถบอกผู้วิจัยและผู้วิจัยจะทำการยุติการเก็บข้อมูลรวมถึงไม่นำข้อมูลไปใช้โดยไม่ส่งผลกระทบต่อนักเรียน

ผู้วิจัยเลือกตัวอย่างวิจัยจากประชากรด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คนแล้วนำคะแนนจากการทดสอบความสามารถด้านการอ่านมาใช้จับคู่นักเรียน (Matching subject) เพื่อสุ่มนักเรียนเข้ากลุ่มทดลองจำนวน 15 คนและกลุ่มควบคุมจำนวน 15 คนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยกลุ่มทดลองจะเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านและจะได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ และหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรม นักเรียนกลุ่มทดลองจะได้รับการเรียนชดเชยการเรียนวิชาภาษาไทยในช่วงโฮมรูมและช่วงการอ่าน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบไปด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นในตอนที่ 1 จำนวน 3 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง จากนิทานที่บ้าน 3 เรื่อง ครอบคลุมการฝึกอ่านสะกดคำและ การอ่านประโยค 2) แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน ผู้วิจัยสร้างและตรวจสอบคุณภาพรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ผลงานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ผู้วิจัยออกแบบแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน ประกอบด้วยการอ่านคำและการอ่านประโยค แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงก่อนการทดลองประกอบไปด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นประโยค

ฉบับที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงหลังการทดลอง

ประกอบไปด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นประโยคแบบวัดความสามารถด้านการอ่านแต่ละฉบับประกอบด้วยข้อคำถาม 2 ตอน ตอนที่ 1 ด้านการอ่านสะกดคำ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนน คือ อ่านถูกต้องได้คะแนนค่าละ 1 คะแนน อ่านผิดได้คะแนน 0 คะแนน และตอนที่ 2 การอ่านประโยค จำนวน 5 ข้อ ซึ่งจะให้คะแนนตามเกณฑ์คะแนนในรูปแบบ Rubric Scores ดังตาราง 1

ตาราง 1 ความสามารถในการอ่านออกเสียงและระดับคะแนนในรูปแบบ Rubric Scores

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การอ่านคำ	อ่านออกเสียงคำในประโยคได้คล่องและถูกต้องทุกคำโดยไม่ตะกุกตะกัก หรือหยุดเพื่อสะกดคำ	อ่านออกเสียงผิด 1-3 คำ อ่านไม่คล่อง หรือหยุดเพื่อสะกดคำ เป็นระยะๆ	อ่านออกเสียงผิด 4 คำขึ้นไป อ่านไม่ออก/ ไม่อ่าน
2.	การอ่านเพิ่มคำข้ามคำ	ไม่อ่านเพิ่มคำหรือไม่อ่านข้ามคำ	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 1-2 แห่ง	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 3 แห่งขึ้นไป

2.3. ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านด้วยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ประเมินความเหมาะสมของเนื้อหาและทดสอบความเป็นคู่ขนานของแบบวัด (Parallel Form) โดยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาพัฒนาการ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 2 ท่าน ดังปรากฏในภาคผนวก ก โดยเกณฑ์การให้คะแนน คือ ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้ไม่ได้ ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้ได้หรือไม่ และให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียงวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้ได้ แล้วจึงนำผลการประเมินของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณค่าดัชนี IOC (Item

Objective Congruence) ผลวิเคราะห์พบว่าข้อคำถามของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ผู้วิจัยแสดงแบบวัดความสามารถด้านการอ่านแสดงไว้ในภาคผนวก ค

2.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแบบวัดความสามารถด้านการอ่านตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิที่กอนนำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านไปทดลองนำร่องกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 คน

2.5 ผู้วิจัยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) จากนั้นคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ไปสร้างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านโดยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ พบว่า มีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 35 ข้อ จากจำนวน 50 ข้อ มีค่าความยากง่าย (p) ฉบับที่ 1 อยู่ระหว่าง 0.40-0.73 และฉบับที่ 2 อยู่ระหว่าง 0.33-0.8 ค่าอำนาจจำแนก (r) ฉบับที่ 1 อยู่ระหว่าง 0.38-0.75 และฉบับที่ 2 อยู่ระหว่าง 0.40-0.80

2.6 ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามไปสร้างเป็นแบบวัดความสามารถด้านการอ่านก่อนการทดลอง จำนวน 15 ข้อ และหลังการทดลอง จำนวน 15 ข้อ และนำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านที่สร้างขึ้นและผ่านการตรวจสอบแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

3. การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองที่มีกลุ่มควบคุม โดยมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The pretest-posttest control group design) โดยมีแบบแผนการทดลองดังตาราง 2

ตาราง 2 แบบแผนการทดลองที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่ม	การทดสอบก่อน	การทดลอง	การทดสอบหลัง
กลุ่มทดลอง	O ₁	X ₁	O ₂
กลุ่มควบคุม	O ₃	X ₂	O ₄

หมายเหตุ O₁ แทน คะแนนความสามารถด้านการอ่านก่อนการทดลองของกลุ่มทดลอง

O₂ แทน คะแนนความสามารถด้านการอ่านหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

O₃ แทน คะแนนความสามารถด้านการอ่านก่อนการทดลองของกลุ่มควบคุม

O₄ แทน คะแนนความสามารถด้านการอ่านหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

X₁ แทน การเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

X₂ แทน การไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอโครงการวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และได้รับใบรับรองหมายเลข SWUEC-662244 และดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง โดยกลุ่มทดลองจะเข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด 6 ครั้ง ในวิชาภาษาไทย ส่วนกลุ่มควบคุมจะเรียนในคาบวิชาภาษาไทยตามปกติ รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (จิตวานอุปถัมภ์) สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความสามารถด้านการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) โดยใช้แบบวัดด้านการอ่านแล้วนำผลคะแนนจากแบบวัดมาใช้จับคู่กับนักเรียน (Matching Subject) แล้วสุ่มนักเรียนเข้าสู่กลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คนด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย

2. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านกับนักเรียนในกลุ่มทดลองในช่วงเวลาของการสอนวิชาภาษาไทย เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง ส่วนกลุ่มควบคุมจะได้รับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ โดยผู้วิจัยสังเกตการณ์ ในช่วงเวลาของการสอนวิชาภาษาไทย เป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง และจะมีคุณครูประจำชั้น 1 ท่าน อยู่ร่วมการทำกิจกรรม รวมทั้งมีการบันทึกภาพนิ่งและภาพเคลื่อนไหว ขณะเข้าร่วมกิจกรรม

3. เมื่อสิ้นสุดกิจกรรม ผู้วิจัยทดสอบความสามารถด้านการอ่านหลังการทดลอง (Posttest) ของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน โดยผู้วิจัยเป็นคนตรวจให้คะแนนความถูกต้องในการอ่านออกเสียง

4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติบรรยาย (Descriptive statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) เพื่ออธิบายลักษณะตัวอย่างวิจัย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพัฒนาการด้านการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) กับหลังการทดลอง (Posttest) ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติการทดสอบที่แบบเป็นอิสระจากกัน (Independent sample t-test) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน และ 2) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนา และตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน และ ส่วนที่ 2 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน รายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

ผู้วิจัยพัฒนากิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน ซึ่งประกอบด้วย 3 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 นิทานเรื่อง ยายกะตา กิจกรรมที่ 2 นิทานเรื่อง ดาวลูกไก่ และกิจกรรมที่ 3 นิทานเรื่อง อุทัยเทวี โดยวัตถุประสงค์ของกิจกรรม องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา ขั้นตอนของกิจกรรม สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ และการประเมินผลของกิจกรรม มีรายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 กิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
1. นิทานเรื่อง ยายกะตา	✓	✓
2. นิทานเรื่อง ดาวลูกไก่	✓	✓
3. นิทานเรื่อง อุทัยเทวี	✓	✓

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรมที่ 1 นิทานเรื่อง "ยายกะต๋า"			
วัตถุประสงค์	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้	การวัดและประเมินผล	ระยะเวลา
<p>1. นักเรียนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับภาระกตคำ ส่วนประกอบของประโยค</p> <p>2. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ ประโยคและข้อความได้ถูกต้องได้</p> <p>3. นักเรียนสามารถอ่านนิทานตามครู อ่านนิทานกับกลุ่มเพื่อน อ่านเป็นคู่กับเพื่อน ตลอดจนสามารถอ่านนิทานด้วยตนเองได้</p>	<p>สื่อ/แหล่งการเรียนรู้</p> <p>1. หนังสือนิทานพื้นบ้านเรื่อง ยายกะต๋า</p> <p>2. กิจกรรมทำเรื่องยายกะต๋า</p> <p>3. บัตรภาพ</p> <p>4. บัตรคำ</p>	<p>การวัดและประเมินผล</p> <p>1. ประเมินความรู้เกี่ยวกับภาระกตคำ ส่วนประกอบของประโยค และข้อความ</p> <p>2. ประเมินการมีส่วนร่วมกิจกรรม</p> <p>3. ประเมินการอ่านสำหรับกิจกรรมการอ่านนิทาน "เรื่องยายกะต๋า"</p>	2 ชั่วโมง
กิจกรรม		องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
<p>ชั่วโมงที่ 1</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>1. นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม "เปิดแผ่นป้าย ทายชื่อดูอะไร" โดยนักเรียนดูบัตรภาพที่มีแผ่นกระดาษปัดไว้เป็นชิ้นส่วน ๑ ส่วน ให้นักเรียนเลือกหมายเลขเปิดแผ่นกระดาษ เมื่อเปิด 1 ครั้ง ต้องตอบ 1 คำตอบ หากตอบถูกต้องและหากตอบผิด</p>		<p>การอ่านคำศัพท์</p>	การอ่านประโยค

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ขั้นนำ (ต่อ)</p> <p>จะต้องเปิดแผ่นป้ายเพื่อทายคำตอบให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะเปิดกระดาษครบทั้งหมด 9 แผ่น</p> <p>2. เมื่อนักเรียนเปิดภาพครบแล้ว ภาพที่ปรากฏเป็นภาพของรัฐพี่ช 2 ชนิดคือ ถั่วลิงสงและงาคำ</p> <p>3. นักเรียนพิจารณาภาพจากบัตรภาพและตอบคำถาม</p> <p>4. นักเรียนและครูสรุปความรู้ เรื่องถั่วและงา และ จะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในนิทานที่ครูจะอ่านให้ฟังต่อไปนี้ พร้อมทั้งแจ้จุดประสงค์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน</p> <p>ขั้นกิจกรรม</p> <p>5. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มทำกิจกรรม “สนุกกับคำศัพท์ในนิทาน” ครูสุ่มแจกบัตรคำศัพท์ให้กับนักเรียนกลุ่มละ 3 แผ่น และให้นักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรคำศัพท์และบัตรคำอ่านให้ถูกต้องสัมพันธ์กัน</p> <p>6. ครูอ่านสะกดให้ฟัง 1 เทียวและให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน จากนั้นสุ่มนักเรียนให้อ่านออกเสียงทีละคน พร้อมกับเติมคำอ่านที่หายไปลงใน เอกสารประกอบ 2 กิจกรรมท้ายเรื่องยายกะตา</p>		
		<p>- นักเรียนอ่าน และจับคู่บัตรคำ</p>

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ขั้นกิจกรรม (ต่อ)</p> <p>7. ครูสนทนากับนักเรียนโดยนำรูปภาพจากหนังสือนิทานเรื่องยายกะตาให้นักเรียนดูและใช้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง</p> <p>8. ครูอ่านนิทานเรื่องยายกะตาให้นักเรียนฟังโดยใช้น้ำเสียงและลีลาในการอ่านพร้อมทั้งเปิดหนังสือนิทาน นักเรียนอ่านตามครูพร้อมกัน</p> <p>9. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน</p> <p>10. ครูให้ส่งหนังสือนิทานให้กับนักเรียน ให้นักเรียนอ่านนิทานตามครู และหลังจากนั้นนักเรียนกับครูอ่านนิทานยายกะตาพร้อมกัน</p> <p>11. จากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มให้อ่านนิทานอุทัยเทวี</p> <p>12. นักเรียนอ่านนิทานเรื่องยายกะตา เป็นคู่</p> <p>13... อ่านนิทานเรื่องยายกะตา เป็นรายบุคคล</p>		<p>- นักเรียนอ่านนิทานกับครู</p>

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ขั้นสรุป</p> <p>14. ครูและนักเรียนสรุปความรู้รอบยอดได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การอ่านและสะกดคำศัพท์เพราะ การเข้าใจคำศัพท์ในนิทานจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น</p>		
<p>ชั่วโมงที่ 2</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>1. นักเรียนและครูสนทนาทบทวนความรู้นิทานเรื่อง ยายกะตา พร้อมทั้งให้นักเรียนช่วยกันอ่านนิทานเรื่องยายกะตาพร้อมกัน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม</p>		
<p>ขั้นกิจกรรม</p> <p>2. ครูสนทนากลุ่มนักเรียนเกี่ยวกับส่วนประกอบของประโยค ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ครบคลุม ว่าประโยคนั้นต้องประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง คือ มีประธาน และกริยา เป็นหลัก ประโยคจะมีกรรมหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับกริยาที่ใช้</p>		

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรมที่ 2 นิทานเรื่อง "ดาวลูกไก่"			
วัตถุประสงค์	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล	ระยะเวลา
<p>1. นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค</p> <p>2. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ ประโยคและข้อความได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถอ่านนิทานตามครู อ่านนิทานกับกลุ่มเพื่อน อ่านเป็นคู่กับเพื่อน ตลอดจนสามารถอ่านนิทานด้วยตนเองได้</p>	<p>สื่อ/แหล่งการเรียนรู้</p> <p>1. หนังสือนิทานพื้นบ้านเรื่องดาวลูกไก่</p> <p>2. กิจกรรมทำเรื่องดาวลูกไก่</p> <p>3. บัตรภาพ</p> <p>4. บัตรคำ</p>	<p>การวัดผลประเมินผล</p> <p>1. ประเมินความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค และข้อความรวมกิจกรรม</p> <p>2. ประเมินการมีส่วนร่วม</p> <p>3. ประเมินการอ่านสำหรับกิจกรรมการอ่านนิทาน "เรื่องดาวลูกไก่"</p>	<p>2 ชั่วโมง</p>
<p>กิจกรรม</p> <p>ชั่วโมงที่ 1</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูให้นักเรียนเล่นปริศนาคำทาย เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการคิด</p> <p>2. ครูสนทนาเกี่ยวกับคำตอบของปริศนาคำทาย และให้นักเรียนช่วยกันสังเกตว่าคำตอบนั้นประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมเฉลยคำตอบ</p>	<p>องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา</p> <p>การอ่านคำศัพท์</p> <p>- นักเรียนช่วยกันตอบปริศนาคำทาย ว่าคำตอบนั้นประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดอะไรบ้าง</p>	<p>การอ่านประโยค</p>	

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ขั้นนำ (ต่อ)</p> <p>3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ</p> <p>ขั้นกิจกรรม</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มทำกิจกรรม "สนุกกับคำศัพท์ในนิทาน" โดยจะมีบัตรคำศัพท์ทั้งหมด 6 แผ่น และบัตรคำอ่าน 6 แผ่น ครูสุ่มแจกบัตรคำศัพท์ให้กับนักเรียนกลุ่มละ 3 แผ่น และให้นักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรคำศัพท์และบัตรคำอ่านให้ถูกต้องสัมพันธ์กัน</p> <p>5. ครูอ่านสะกดให้ฟัง 1 เทียบและให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน จากนั้นสุ่มนักเรียนให้อ่านออกเสียงทีละคน</p> <p>6. จากนั้นให้นักเรียนเขียนคำอ่านสะกดคำศัพท์ลงในเอกสารประกอบ 4 กิจกรรมท้ายเรื่อง ดาวลูกไก่ (กิจกรรมที่ 1)</p> <p>7. ครูสนทนากับนักเรียนโดยนำรูปภาพจากหนังสือนิทานเรื่องดาวลูกไก่ให้นักเรียนดูและให้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง</p> <p>8. ครูอ่านนิทานเรื่องดาวลูกไก่ให้นักเรียนฟังโดยใช้น้ำเสียงและลีลาในการอ่านพร้อมทั้งเปิดหนังสือนิทาน นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องตามครูพร้อมกัน</p>	<p>- นักเรียนอ่านและจับคู่บัตรคำ</p> <p>- นักเรียนอ่านสะกดคำกับเพื่อน</p> <p>- นักเรียนอ่านสะกดคำด้วยตัวเอง</p>	<p>- นักเรียนอ่านนิทานกับครู</p>

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ขั้นกิจกรรม (ต่อ)</p> <p>9. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เช่น มีตัวละครทั้งหมดกี่ตัว มีตัวละครอะไรบ้าง และเหตุการณ์ในเรื่องเป็นอย่างไร</p> <p>10. ครูให้ส่งหนังสือนิทานให้กับนักเรียน ให้นักเรียนอ่านนิทานตามครู และหลังจากนั้นนักเรียนกับครูอ่านนิทานดาวลูกไก่พร้อมกัน</p> <p>11. จากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มให้อ่านนิทานเรื่องดาวลูกไก่</p> <p>12. นักเรียนอ่านนิทานเรื่องดาวลูกไก่ เป็นคู่</p> <p>13. อ่านนิทานเรื่องดาวลูกไก่ เป็นรายบุคคล</p>		
<p>ขั้นสรุป</p> <p>14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้รวบยอดได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การอ่านและสะกดคำศัพท์ เพราะการเข้าใจคำศัพท์ในนิทานจะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น</p>		

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ชั่วโมงที่ 2 ชั้นนำ</p> <p>1. นักเรียนและครูสนทนาทบทวนความรู้พื้นฐานเรื่อง ดาวดูโก้ พร้อมทั้งให้นักเรียนช่วยกันอ่านนิทานเรื่องดาวดูโก้ร่วมกัน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม</p>		
<p>ขั้นกิจกรรม</p> <p>2. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับส่วนประกอบของประโยค ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติมถ้านักเรียนตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ครอบคลุม โดยประโยคต้องประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง คือ มีประธาน และกริยา เป็นหลัก ประโยคจะมีกรรมหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับกริยาที่ใช้</p> <p>3. ครูแจกกระดาษ เลข 4 และสีให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนเขียนเขียนคำใหม่ของตนเองลงไป ให้นักเรียนนำเสนอคำของตนเองให้เพื่อน ๆ ในห้องทราบ</p> <p>4. ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันฝึกเรียงประโยคสั้น ๆ จากเอกสารประกอบ 4 กิจกรรมท้ายเรื่องดาวดูโก้ (กิจกรรมที่ 2) ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์</p> <p>5. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านประโยคพร้อมกันอีกครั้ง</p>		<p>- นักเรียนฝึกเรียงประโยคสั้น ๆ และช่วยกันฝึกอ่านประโยค</p>

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ขั้นสรุป</p> <p>6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้รวบยอดได้ว่า การอ่านเป็นทวนออกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การสะกดคำ และการอ่านเป็นประโยค เพราะจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น</p>		

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรมที่ 3 นิทานเรื่อง "อุทัยเทวี"			
วัตถุประสงค์	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้	การวัดผลประเมินผล	ระยะเวลา
<p>1. นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค</p> <p>2. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ ประโยคและข้อความได้ถูกต้อง</p> <p>3. นักเรียนสามารถอ่านนิทานตามครู อ่านนิทานกับกลุ่มเพื่อน อ่านเป็นคู่กับเพื่อน ตลอดจนสามารถอ่านนิทานด้วยตนเองได้</p>	<p>1. หนังสือนิทานพื้นบ้านเรื่องอุทัยเทวี</p> <p>2. กิจกรรมทำเรื่องอุทัยเทวี</p> <p>3. บัตรภาพ</p> <p>4. บัตรคำ</p>	<p>1. ประเมินความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค และข้อความ</p> <p>2. ประเมินการมีส่วนร่วมกิจกรรม</p> <p>3. ประเมินการอ่านสำหรับกิจกรรมการอ่านนิทาน "เรื่องอุทัยเทวี"</p>	2 ชั่วโมง
กิจกรรม	<p>องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา</p> <p>การอ่านคำศัพท์</p>		
<p>ชั่วโมงที่ 1</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูให้นักเรียนเล่นปริศนาคำทาย เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการคิด</p> <p>2. ครูสนทนาเกี่ยวกับคำตอบของปริศนาคำทาย และให้นักเรียนช่วยกันสังเกตว่าคำตอบนั้นประกอบด้วยพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมเฉลยคำตอบ</p>	<p>นักเรียนช่วยกัน</p> <p>ตอบปริศนา คำทาย ว่า</p> <p>คำตอบนั้น ประสมด้วย</p> <p>พยัญชนะต้น สระ และ</p> <p>ตัวสะกดอะไรบ้าง</p>	<p>การอ่านคำศัพท์</p>	

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ขั้นนำ (ต่อ)</p> <p>3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ</p> <p>ขั้นกิจกรรม</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มทำกิจกรรม “สนุกกับคำศัพท์ในนิทาน” โดยจะมีบัตรคำศัพท์ทั้งหมด 6 แผ่น และบัตรคำอ่าน 6 แผ่น ครูสุ่มแจกบัตรคำศัพท์ให้กับนักเรียนกลุ่มละ 3 แผ่น และให้นักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรคำศัพท์และบัตรคำอ่านให้ถูกต้องส่งสัมพันธ์กัน</p> <p>5. ครูอ่านสเกตให้ฟัง 1 เทียบและให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน จากนั้นสุ่มนักเรียนให้อ่านออกเสียงทีละคน</p> <p>6. จากนั้นให้นักเรียนเขียนคำอ่านสเกตคำศัพท์ลงในเอกสารประกอบ 6 กิจกรรม ทำยี่ห้อ (กิจกรรมที่ 1)</p> <p>7. ครูสนทนากับนักเรียนโดยนำรูปภาพจากหนังสือนิทานเรื่องอุทัยเทวีให้นักเรียนดูและใช้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง</p> <p>8. ครูอ่านนิทานเรื่องอุทัยเทวีให้นักเรียนฟังโดยใช้น้ำเสียงและลีลาในการอ่าน พร้อมทั้งเปิดหนังสือนิทาน ให้นักเรียนอ่านเรื่องตามคู่มือพร้อมกัน</p>	<p>- นักเรียนอ่านและจับคู่บัตรคำ</p> <p>- นักเรียนอ่านสเกตคำกับเพื่อน</p> <p>- นักเรียนอ่านสเกตคำด้วยตัวเอง</p>	<p>- นักเรียนอ่านนิทานกับครู</p>

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ขั้นกิจกรรม (ต่อ)</p> <p>9. ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เช่น มีตัวละครทั้งหมดกี่ตัว มีตัวละครอะไรบ้าง และเหตุการณ์ในเรื่องเป็นอย่างไร</p> <p>10. ครูให้ส่งหนังสือนิทานให้กับนักเรียน ให้นักเรียนอ่านนิทานตามครู และหลังจากนั้นนักเรียนกับครูอ่านนิทานดูด้วยพร้อมกัน</p> <p>11. จากนั้นให้นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มให้อ่านนิทานเรื่องอุทัยเทวี</p> <p>12. นักเรียนอ่านนิทานเรื่องอุทัยเทวี เป็นคู่</p> <p>13. อ่านนิทานเรื่องอุทัยเทวี เป็นรายบุคคล</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้รวบยอดได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การอ่านและสะกดคำศัพท์ เพราะการเข้าใจคำศัพท์ในนิทานจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น</p>		

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
<p>ช่วงโม่งที่ 2 ชั้มนำ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนและครูสนทนาทบทวนความรู้นิทานเรื่อง อุทัยเทวี พร้อมทั้งให้นักเรียนช่วยกันอ่านนิทานเรื่องอุทัยเทวีร่วมกัน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม <p>ขั้นกิจกรรม</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับส่วนประกอบของประโยค ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติมถ้านักเรียนตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ครบคลุม โดยประโยคจะต้องประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง คือ มีประธาน และกริยา เป็นหลัก ประโยคจะมีกรรมหรือไม่ก็ได้ขึ้นอยู่กับกริยาที่ใช้ 3. ครูแจกกระดาษ ๔ และสีให้นักเรียน โดยให้นักเรียนเขียนชื่อสินค้าใหม่ของตนเองลงไป ให้นักเรียนนำเสนอคำของตนเองให้เพื่อน ๆ ในห้องทราบ 4. ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันฝึกเรียงประโยคสั้น ๆ จากเอกสารประกอบ 6 กิจกรรมทำยเรียงอุทัยเทวี (กิจกรรมที่ 2) ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ 5. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านประโยคพร้อมกันอีกครั้ง 		<p>- นักเรียนฝึกเรียงประโยคสั้น ๆ และช่วยกันฝึกอ่านประโยค</p>

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรม	องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา	
	การอ่านคำศัพท์	การอ่านประโยค
ขั้นสรุป 6. ครูและนักเรียนรวมกันสรุปความรู้อธิบายได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การสะกดคำ และการอ่านเป็นประโยค เพราะจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องทีอ่านมากยิ่งขึ้น		

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่ได้พัฒนาขึ้น โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาพัฒนาการ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 2 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมในประเด็นเกี่ยวกับ 1) ภาพรวมของกิจกรรม ได้แก่ กระบวนการจัดกิจกรรมกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน กิจกรรมกับพัฒนาการของวัยเด็กตอนกลาง (อายุ 7-8 ปี) และขั้นตอนการจัดกิจกรรม และ 2) กิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน (3 กิจกรรม) ได้แก่ ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ของกิจกรรม ความสอดคล้องของกิจกรรมกับองค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา ขั้นตอนของกิจกรรม ระยะเวลาของกิจกรรม การวัดและประเมินผลกิจกรรม (แบบประเมิน) สื่อ/แหล่งเรียนรู้ของกิจกรรม (เอกสารประกอบ/ใบกิจกรรม)

ผลการตรวจสอบคุณภาพของกิจกรรม พบว่า ภาพรวมของกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 และกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน (3 กิจกรรม) มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ดังรายละเอียดดังนี้

ตาราง 4 ผลการตรวจสอบคุณภาพของภาพรวมของกิจกรรม

ลำดับ	ประเด็นการประเมินภาพรวมของกิจกรรม	ค่าดัชนี IOC
1	กระบวนการจัดกิจกรรมกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน	1
2	กิจกรรมกับพัฒนาการของวัยเด็กตอนกลาง (อายุ 7-8 ปี)	1
3	ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	1

ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น

ประเด็นการประเมินความเหมาะสม									
ลำดับ	กิจกรรม	ชื่อกิจกรรม	วัตถุประสงค์ของกิจกรรม			ขั้นตอนของกิจกรรม	ระยะเวลาของกิจกรรม	การวัดและประเมินผลกิจกรรม (แบบประเมิน)	สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ของกิจกรรม (เอกสารประกอบ ใบกิจกรรม)
			วัตถุประสงค์ของกิจกรรม	ความสอดคล้องของกิจกรรมกับ องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา					
ค่าดัชนี IOC									
1	นิทานเรื่อง ยายกะตา	1	1	1	1	0.67	1	1	
2	นิทานเรื่อง ดาวลูกไก่	1	1	1	1	0.67	1	0.67	
3	นิทานเรื่อง อู๋ยเทวี	1	1	1	1	1	1	1	
ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกประเด็น									

เมื่อพิจารณาข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ปรับเกณฑ์การประเมินให้ระหว่างใบงานกับเกณฑ์คุณภาพให้สอดคล้องกัน
2. ปรับแบบประเมินการเข้าร่วมกิจกรรมให้มีหัวข้อการประเมินระดับและมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
3. ปรับเกณฑ์การให้คะแนนให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยการใช้คำให้เห็นความแตกต่างของแต่ละข้อ

ผู้วิจัยปรับแก้กิจกรรมตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ปรับเกณฑ์การประเมินใบงานให้สอดคล้องกับเกณฑ์คุณภาพทุกใบงาน
2. ปรับหัวข้อการประเมินให้มีความกระชับมากยิ่งขึ้น จากเดิมแบ่งออกเป็นข้อย่อย 7 ข้อ ปรับเปลี่ยนเป็นการสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมแบบโดยรวม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจตลอดกิจกรรม เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจบางช่วงของกิจกรรม และเข้าร่วมกิจกรรมแต่ขาดความตั้งใจตลอดช่วงกิจกรรม แทน

ส่วนที่ 2 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

ผู้วิจัยนำกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่ได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม ผลของการทดลองใช้กิจกรรมกับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับตัวอย่างวิจัย ดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการทดลองใช้กิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

ที่	กิจกรรม	ปัญหา/อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ/ การแก้ไข
1	ทั้งกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านเรื่อง ยายกะตา นิทานเรื่อง ดาวลูกไก่ และ นิทานเรื่อง อุทัยเทวี เมื่อถึงช่วงการอ่านนิทานแบบแบ่งกลุ่ม การอ่านเป็นคู่ และการอ่านรายบุคคล พบว่าเวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ	การทำกิจกรรมมีลักษณะใกล้เคียงกัน และใช้เวลาค่อนข้างมาก ทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่เพียงพอ	ปรับลดกิจกรรมการอ่านเป็นกลุ่มหรือการอ่านเป็นคู่ให้เหลือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง หรือปรับเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมให้สอดคล้องกัน
2	ทั้งกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน เรื่อง ยายกะตา นิทานเรื่อง ดาวลูกไก่ และ นิทานเรื่อง อุทัยเทวี เมื่อถึงช่วงการอ่านนิทานแบบแบ่งกลุ่ม การอ่านเป็นคู่ และการอ่านรายบุคคล พบว่า มีจำนวนหนังสือนิทานไม่เพียงพอแก่นักเรียน ให้เพิ่มจำนวนหนังสือนิทานให้เพียงพอกับการทำกิจกรรม	หนังสือนิทานมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่การทดลองทำให้เวลาอ่านหนังสือนิทานเป็นกลุ่ม เป็นคู่ หรืออ่านรายบุคคล มีหนังสือไม่เพียงพอ จะต้องแบ่งช่วงเวลาในการอ่าน ทำให้ใช้เวลาเพิ่มมากขึ้น	เพิ่มหนังสือนิทานแต่ละเรื่องให้มีจำนวนเพียงพอแก่นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม
3	การสอบ Pretest และ Posttest กับคุณครูหนึ่งท่าน จะทำให้ใช้เวลาในการสอบเพิ่มมากกว่า 1 ชั่วโมง ทำให้ไม่สามารถทดสอบนักเรียนทั้งหมดได้ทันตามเวลาที่กำหนดให้	จำนวนครูที่ใช้สอบนักเรียน หรือเวลาไม่เพียงพอต่อการสอบอ่านนักเรียน	ปรับเพิ่มเวลาในการสอบ Pretest และ Posttest หรือเพิ่มจำนวนครูอีก 2-3 ท่าน เพื่อให้สามารถสอบทันภายในเวลาที่กำหนด

ตอนที่ 2 ผลของกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของ วัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างวิจัย ส่วนที่ 2 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก่อนการทดลอง (Pretest) ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม และส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย รายละเอียดดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างวิจัยประกอบด้วย เพศและอายุของผู้เข้าร่วม การวิจัย โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย พบว่า ในกลุ่มทดลองมีนักเรียนเพศชาย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40 ส่วนนักเรียนหญิงจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60 และในกลุ่มควบคุมมีนักเรียนเพศชายจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 นักเรียนหญิงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 ด้านอายุพบว่า กลุ่มทดลองมีนักเรียนอายุ 7 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 46.67 อายุ 8 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 53.33 กลุ่มควบคุมมีนักเรียนอายุ 7 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 40 อายุ 8 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 60 ในกลุ่มทดลองมีนักเรียนใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลัก จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 73.33 และใช้ภาษาอารบิกเป็นภาษาหลัก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 26.67 และในกลุ่มควบคุมมีนักเรียนใช้ภาษามลายูเป็นภาษาหลัก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 80 และ ใช้ภาษาอารบิกเป็นภาษาหลัก จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20 รายละเอียดดังตาราง 5

ตาราง 6 ข้อมูลเบื้องต้นของตัวอย่างการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง (n = 30)	กลุ่มทดลอง (n = 15)		กลุ่มควบคุม (n = 15)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	6	40	7	46.67
หญิง	9	60	8	53.33
รวม	15	100	15	100
อายุ				
7 ปี	7	46.67	6	40
8 ปี	8	53.33	9	60
รวม	15	100	15	100

ตาราง 6 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง (n = 30)	กลุ่มทดลอง (n = 15)		กลุ่มควบคุม (n = 15)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ภาษาหลัก				
มลายู	11	73.33	12	80
อารบิก	4	26.67	3	20

ส่วนที่ 2 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก่อนการทดลอง (Pretest) ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยตรวจสอบความแตกต่างเบื้องต้นของผลคะแนนการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า ก่อนการทดลอง คะแนนการอ่านของกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.67 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.19 ($M=24.67$, $SD =2.19$) ส่วนคะแนนการอ่านของกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.31 ($M=24.07$, $SD =2.31$) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบทีแบบเป็นอิสระจากกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=.3.51$, $p>.05$)

ตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านของวัยเด็กตอนกลาง ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองก่อนการทดลอง (Pretest) ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง (n = 30)	กลุ่มทดลอง (n = 15)		กลุ่มควบคุม (n = 15)		t
	ก่อนการทดลอง		ก่อนการทดลอง		
	M	SD	M	SD	
ผลคะแนนการอ่านก่อนการทดลอง	24.67	2.19	24.07	2.31	3.51

ส่วนที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย: วัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านโดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้นมากกว่าวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

ผู้วิจัยทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการอ่านโดยรวมก่อนการทดลอง (Pretest) กับคะแนนการอ่านหลังการทดลอง (Posttest) ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติการทดสอบที่เป็นอิสระจากกัน (Independent sample t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านโดยรวมของกลุ่มทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านโดยรวม ก่อนการทดลองเท่ากับ 24.67 และ 2.19 ($M=24.67, SD=2.19$) และหลังการทดลองเท่ากับ 30.27 และ 3.26 ($M=30.27, SD=3.26$) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านโดยรวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนการอ่านโดยรวมหลังการทดลองและก่อนการทดลองเท่ากับ 5.6 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.68 ($\bar{D}=5.6, S_D=1.68$) และเมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านโดยรวมของกลุ่มควบคุม พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านโดยรวมก่อนการทดลองเท่ากับ 24.07 และ 2.31 ($M=24.07, SD=2.31$) และหลังการทดลองเท่ากับ 24.53 และ 2.42 ($M=24.53, SD=2.42$) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนน การอ่านโดยรวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนน การอ่านโดยรวมหลังการทดลองและก่อนการทดลองเท่ากับ .47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30 ($\bar{D}=.47, S_D=1.30$) ผลการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนการอ่านโดยรวมเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t=9.35, p<.001$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่าน **ด้านการอ่านคำของกลุ่มทดลอง** พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน การอ่านด้านการอ่านคำก่อนการทดลองเท่ากับ 5.80 และ 1.15 ($M=5.80, SD=1.15$) และหลัง การทดลองเท่ากับ 8.13 และ 1.13 ($M=8.13, SD=1.13$) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านด้านการอ่านคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนน

การอ่านด้านการอ่านคำหลังการทดลองและก่อนการทดลองเท่ากับ 2.33 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 ($\bar{D}=2.33, S_D=.62$) และเมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านด้านการอ่านคำของ**กลุ่มควบคุม** พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านด้านการอ่านคำก่อนการทดลองเท่ากับ 5.73 และ .59 ($M=5.73, SD=.59$) และหลังการทดลองเท่ากับ 5.93 และ .96 ($M=5.93, SD=.96$) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านด้านการอ่านคำหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนการอ่านด้านการอ่านคำหลังการทดลองและก่อนการทดลองเท่ากับ .20 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .86 ($\bar{D}=.20, S_D=.86$) ผลการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนการอ่านด้านการอ่านคำเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t=7.79, p<.001$)

เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่าน**ด้านการอ่านประโยค**ของ**กลุ่มทดลอง** พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านด้านการอ่านประโยคก่อนการทดลองเท่ากับ 18.87 และ 1.41 ($M=18.87, SD=1.41$) และหลังการทดลองเท่ากับ 22.40 และ 2.32 ($M=22.40, SD=2.32$) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านด้านการอ่านประโยคหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนการอ่านด้านการอ่านประโยคหลังการทดลองและก่อนการทดลองเท่ากับ 3.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.41 ($\bar{D}=3.53, S_D=1.41$) และเมื่อวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านด้านการอ่านประโยคของ**กลุ่มควบคุม** พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการอ่านด้านการอ่านคำก่อนการทดลองเท่ากับ 18.00 และ 1.93 ($M=18.00, SD=1.93$) และหลังการทดลองเท่ากับ 18.27 และ 1.98 ($M=18.27, SD=1.98$) ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการอ่านประโยคหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง โดยค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนการอ่านด้านการอ่านประโยคหลังการทดลองและก่อนการทดลองเท่ากับ .27 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.39 ($\bar{D}=.27, S_D=1.39$) ผลการวิเคราะห์นี้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนการอ่านด้านการอ่านประโยคเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($t=6.40, p<.001$) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย รายละเอียดดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการอ่านก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม
ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง (n=30)	การทดสอบ	M	SD	\bar{D}	S_D	t
คะแนนการอ่านโดยรวม						
กลุ่มทดลอง (n = 15)	หลังการทดลอง	30.27	3.26	5.6	1.68	9.35***
	ก่อนการทดลอง	24.67	2.19			
กลุ่มควบคุม (n = 15)	หลังการทดลอง	24.53	2.42	.47	1.30	
	ก่อนการทดลอง	24.07	2.31			
คะแนนการอ่านคำ						
กลุ่มทดลอง (n = 15)	หลังการทดลอง	8.13	1.13	2.33	.62	7.79***
	ก่อนการทดลอง	5.80	1.15			
กลุ่มควบคุม (n = 15)	หลังการทดลอง	5.93	.96	.20	.86	
	ก่อนการทดลอง	5.73	.59			
คะแนนการอ่านประโยค						
กลุ่มทดลอง (n = 15)	หลังการทดลอง	22.40	2.32	3.53	1.41	6.40***
	ก่อนการทดลอง	18.87	1.41			
กลุ่มควบคุม (n = 15)	หลังการทดลอง	18.27	1.98	.27	1.39	
	ก่อนการทดลอง	18.00	1.93			

***p<.001

หมายเหตุ คะแนนการอ่านโดยรวมคะแนนอยู่ระหว่าง 1 – 40 คะแนน ; ด้านการอ่านคำอยู่ระหว่าง 0 – 10 คะแนน
ด้านการอ่านประโยคอยู่ระหว่าง 1–40 คะแนน

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental design) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน และ 2) ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน
- 2) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

สมมติฐานของการวิจัย

วัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านมีคะแนนความสามารถด้านการอ่านโดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้นมากกว่าวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

วิธีการดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านสำหรับ วัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผู้วิจัยศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน ศึกษาคู่มือหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ของกระทรวงศึกษาธิการ และศึกษาคู่มือหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระภาษาไทย โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น (จิตวานอุปถัมภ์) เขียนแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 แผน โดยใช้นิทานที่บ้านจำนวน 3 เรื่อง เป็นหัวข้อในการเขียนแผน ซึ่งจะประกอบไปด้วย กิจกรรมที่ 1 นิทานเรื่อง ยายกะตา กิจกรรมที่ 2 นิทานเรื่องดาวลูกไก่ กิจกรรมที่ 3 นิทานเรื่องอุทัยเทวี โดยผู้วิจัยจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมงในวิชาภาษาไทย เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ ได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของแผนการ

จัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา พัฒนาการ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 2 ท่าน ปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำแผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าทาบข้างคลองบน จำนวน 15 คน รวมทั้งหมด 3 กิจกรรม ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์กับ 1 วัน ครั้งละ 1 ชั่วโมงและปรับแก้ไขกิจกรรม ให้มีความเหมาะสม ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

ส่วนที่ 2 การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน

ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ผลงานวิจัย แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาสร้างเป็นแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ ได้แก่ ฉบับที่ 1 แบบวัดความสามารถ ด้านการอ่านออกเสียง ก่อนการทดลองประกอบไปด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นประโยค ฉบับที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการอ่านออกเสียง หลังการทดลอง ประกอบไปด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ และการอ่านเป็นประโยค สร้างคู่มือประกอบคำแนะนำการใช้แบบทดสอบพัฒนาการด้านการอ่าน ได้รับการตรวจสอบ ความเหมาะสมของแบบวัด และความเป็นคู่ขนานของแบบวัดทั้งสองฉบับ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาพัฒนาการ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย 2 ท่าน ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นนำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าทาบข้างคลองบน จำนวน 15 คน และปรับแก้ไขกิจกรรมให้มีความเหมาะสม ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

ตัวอย่างวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อายุระหว่าง 7-8 ปี ของโรงเรียนสุเหร่า-คลองจั่น (ริตวานอุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน โดยนำผลคะแนนแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน (Pretest) มาใช้จับคู่กับนักเรียน (Matching Subject) เพื่อสุ่มนักเรียนเข้าสู่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling)

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านและแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน ดำเนินการทดลองเริ่มต้นจากการประเมินการอ่านนักเรียนจากแบบวัดความสามารถด้านการอ่านก่อนการทดลอง (Pretest) ซึ่งประเมินโดยผู้วิจัย ครูประจำชั้น จากนั้นดำเนินกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน ทั้งหมด 3 กิจกรรม จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ เมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านหลังการทดลอง

(Posttest) โดยผู้วิจัยใช้การทดสอบสถิติการทดสอบที่แบบเป็นอิสระจากกัน (Independent sample t-test) ด้วยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest) และหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ผลพัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านสำหรับวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้กิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านสำหรับวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งใช้พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการอ่านสะกดคำและด้านการอ่านประโยค โดยกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านจะประกอบด้วย 3 กิจกรรม กิจกรรมที่ 1 นิทานเรื่องยายกะตา กิจกรรมที่ 2 นิทานเรื่องดาวลูกไก่ และกิจกรรมที่ 3 นิทานเรื่องอุทัยเทวี ทั้ง 3 กิจกรรมได้รับการออกแบบมาเพื่อใช้สำหรับการฝึกอ่านสะกดคำ และการฝึกอ่านประโยคโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการฝึกอ่าน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค สามารถอ่านคำศัพท์ ประโยคและข้อความได้ถูกต้องผ่านการอ่านนิทานที่บ้าน อีกทั้งยังสามารถอ่านนิทานตามครู อ่านนิทานร่วมกับกลุ่มเพื่อน ร่วมกับคู่ทดลองจนสามารถอ่านนิทานด้วยตนเองได้ โดยแต่ละกิจกรรมจะแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นกิจกรรม และขั้นสรุป

ขั้นนำ เป็นการเตรียมความพร้อมและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ในเนื้อหาที่สอน หรือเป็นการทบทวนความรู้จากการเรียนก่อนหน้า ใช้สื่อการสอนโดยใช้บัตรคำ การเปิดแผ่นภาพ เพื่อสร้างความสนใจให้กับนักเรียน

ขั้นกิจกรรม เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานเป็นสื่อให้นักเรียนฝึกอ่าน ทั้งอ่านร่วมกับคุณครู ร่วมกับเพื่อน และอ่านด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นสรุป เป็นการสรุปบทเรียนและการประเมินผลการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง รวมทั้งเป็นการตรวจสอบว่านักเรียนบรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

2. ผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่า วัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านมีคะแนนความสามารถด้านการอ่าน

โดยรวมและรายด้าน (ด้านการอ่านคำ และด้านการอ่านประโยค) เพิ่มขึ้นมากกว่าวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผล

ผู้วิจัยแบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การพัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านสำหรับวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ส่วนที่ 1 การพัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านสำหรับวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ผู้วิจัยพัฒนากิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อายุ 7-8 ปี จัดอยู่ในช่วงวัยเด็กตอนกลาง เพราะเป็นระยะเวลาที่เด็กจะต้องเข้าโรงเรียนและเด็กจะต้องได้รับการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน เด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีพัฒนาการด้านภาษาเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว รู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น มีการใช้ภาษาแสดงความคิด ความรู้สึกได้เป็นอย่างดี ซึ่งพัฒนาการทางภาษาที่ดีจะส่งผลต่อพัฒนาการทางอารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้กับเด็กมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ เมื่อเด็กอ่านหนังสือคล่องมากขึ้น เด็กจะได้เริ่มทำกิจกรรมร่วมกับบุคคลอื่น ๆ เด็กจะเกิดความเข้าใจ ความเห็นอกเห็นใจ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยไม่ทำให้อื่นเกิดความเดือดร้อน (สุชา จันทน์อม, 2536) กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกภาษาไทยโดยใช้นิทานเป็นสื่อ นักเรียนจะเริ่มฝึกจากการอ่านนิทานร่วมกันกับครู อ่านนิทานร่วมกันกับเพื่อน และสุดท้าย นักเรียนจะสามารถอ่านนิทานได้ด้วยตนเอง

นักเรียนทุกคนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้ฝึกการอ่าน โดยผู้วิจัยออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับช่วงวัย ตามทฤษฎีของไวทซ์ทสกี ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ที่จะสร้างให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ดีความ ให้ความหมาย แม้กระทั่งการแก้ปัญหาได้นั้น ต้องอาศัยการเข้าไปปฏิสัมพันธ์ทางสังคมร่วมกับผู้อื่นด้านการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ โดยครูจะต้องให้ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่ภายใต้ความสนใจของเขา และมองให้เห็นว่าอะไรที่นักเรียนสามารถทำได้สำเร็จอย่างอิสระ และอะไรที่นักเรียนจะทำสำเร็จได้ด้วยคำแนะนำหรือการสนับสนุนจากผู้อื่น เพราะฉะนั้นการจัดการเรียนรู้จึงต้องวางอยู่บนการเรียนรู้ร่วมกัน (อรรถพล ประชาสโนบล, 2564) โดยไวทซ์ทสกี ยังกล่าวถึงพื้นที่รอยต่อพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) เป็นการทำหน้าที่หรือทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งที่นักเรียนยังไม่สามารถจะทำได้ แต่อยู่ในกระบวนการที่นักเรียนมีความพร้อม

สามารถทำหน้าที่หรือทำงานได้อย่างสมบูรณ์ในอนาคต พัฒนาการและการเรียนรู้จะมีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน การเรียนรู้นำไปสู่พัฒนาการ การสนับสนุนพัฒนาการ หรือมีการผลักดันให้พัฒนาการเป็นไปในระดับที่สูงขึ้น (นิติงษ์ คะมณีวรรณ, 2561) โดยแรกเริ่มนักเรียนจะได้อ่านนิทานพร้อมกับคุณครู เพราะนักเรียนส่วนใหญ่จะอ่านภาษาไทยไม่ได้ หรืออ่านภาษาไทยไม่คล่อง การอ่านนิทานร่วมกันจึงเป็นสิ่งสำคัญเพื่อฝึกให้นักเรียนอ่านได้ถูกต้องออกเสียงได้ถูกต้อง หลังจากนั้นนักเรียนจะอ่านนิทานร่วมกันกับเพื่อน เพราะนอกจากนักเรียนจะอ่านภาษาไทยร่วมกันกับครูแล้ว เพื่อนก็มีส่วนสำคัญในการฝึกอ่าน เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกันอ่านสะกดคำที่ตนเองอ่านไม่ได้ และเกิดความพยายามอ่านนิทานจนจบเรื่อง และทำที่สุดนักเรียนจะสามารถอ่านนิทานได้ด้วยตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องมีคุณครูหรือเพื่อนคอยช่วยอ่าน ทำให้นักเรียนสามารถอ่านภาษาไทยได้ดีขึ้น

ส่วนที่ 2 การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

การวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ การอ่านสะกดคำ การอ่านประโยค เพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองเป็นส่วนช่วยให้นักเรียนมีคะแนนการอ่านดีขึ้น ซึ่งมีสาเหตุมาจากการได้ฝึกอ่านนิทานนิทานร่วมกับครู ร่วมกับเพื่อน สอดคล้องกับทฤษฎีวัฒนธรรมเชิงสังคมของ Vygotsky ได้กล่าวไว้ว่าบทบาทของการเลียนแบบมีความสำคัญต่อการเรียนรู้และพัฒนาการ เมื่อนักเรียนเกิดอุปสรรคไม่สามารถอ่านภาษาไทยได้ ครูจึงอ่านภาษาไทยให้นักเรียนฟังเป็นตัวอย่าง ซึ่งในขณะนั้นนักเรียนอาจจะเลียนแบบวิธีการแบบเดียวกับครู โดยสร้างความเข้าใจขึ้นภายในตนเอง (นิติงษ์ คะมณีวรรณ, 2561) ดังนั้นการช่วยเหลือจึงเป็นการร่วมมือทางสังคม (Social Collaborative) ที่สนับสนุนให้พัฒนาการทางความรู้ความเข้าใจเกิดการเจริญออกมา ครูจึงเป็นบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญที่จะมีส่วนร่วมให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์การเรียนรู้ โดยให้การดูแล เอาใจใส่ เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนเพิ่มความสามารถในการอ่านภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น (นิติงษ์ คะมณีวรรณ, 2561) โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ เพราะเด็กในวัย 7-8 ปี ชอบนิทาน เพราะตัวละครในเรื่องมีลักษณะต่าง ๆ กัน อาจจะเป็น คน หรือสัตว์ มีพฤติกรรมเหมือนคนทั่วไปหรืออาจเหมือนในสิ่งที่เราอยากจะเป็น การอ่านนิทานจึงเหมือนการท่องเทียวในจินตนาการของนักเรียน ได้เรียนรู้คำหรือศัพท์ต่าง ๆ จากเนื้อเรื่องในนิทาน มีความอยากรู้อยากเห็น สนใจสิ่งที่ตนเองชอบ มีสมาธิจดจ่อได้นานขึ้น และจะพยายามทำสิ่งนั้นให้สำเร็จ (นิตินธิ์ ปิล

วาสน์, 2561) และเมื่อผู้วิจัยถามเกี่ยวกับพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด นักเรียนสามารถบอก พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกดได้อย่างถูกต้อง อาทิ ก่อนการจัดกิจกรรม นักเรียนยังไม่เข้าใจ พยัญชนะต้น สระ และตัวสะกด ทำให้ไม่สามารถอ่านคำหรือประโยคได้ เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนได้ เข้าร่วมกิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้านพบว่า นักเรียนมีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น สามารถอ่านออกเสียงคำว่า “ไม้ค้อน” “ตลิ่ง” ได้อย่างถูกต้อง สามารถบอกความหมายของคำที่อ่านได้ ซึ่งเกิดจากที่ นักเรียนร่วมกันอ่านนิทานที่บ้านกับครู และเพื่อน เชื่อมโยงระหว่างคำกับภาพ หลักจากนั้น นักเรียนจะพยายามออกเสียงตามผู้วิจัย นักเรียนบางคนจะเริ่มจากการอ่านคำง่าย ๆ เช่น “ยาย” “งา” จากนั้นจะเริ่มอ่านคำที่ออกเสียงยากขึ้น เช่น “ถั่ว” “เฝือก” เนื่องจากคำเหล่านี้มีพยัญชนะต้นอยู่ในกลุ่มอักษรสูง ทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงยากกว่าพยัญชนะต้นที่อยู่ในกลุ่มอักษรกลางและ อักษรต่ำ จากนั้นนักเรียนจะเริ่มอ่านคำเป็นประโยคมากขึ้น จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าการอ่าน นิทานร่วมกันสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านคำ การประโยค

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้พบว่า หลังเสร็จสิ้นการทำกิจกรรมในแต่ละคาบ นักเรียน มีความสนใจจะหยิบหนังสือนิทานขึ้นมาอ่านซ้ำด้วยตนเอง เชิญชวนให้เพื่อนมาร่วมอ่านหนังสือ นิทานร่วมกัน เกิดการฝึกสะกดคำเมื่อเจอคำที่นักเรียนอ่านไม่คล่อง อีกทั้งนักเรียนยังกลับไปเล่า นิทานให้คุณพ่อ คุณแม่ หรือผู้ปกครองและเพื่อนฟังซ้ำอีกครั้ง สอดคล้องกับทฤษฎีจิตสังคมของอี ริคสัน ในขั้นที่ 4 ที่กล่าวว่าเด็กจะใฝ่เรียนรู้และพยายามกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้เห็นว่าเขาสามารถ ทำได้หรือประสบความสำเร็จ อยากให้ผู้อื่นยอมรับในความสามารถของตนเอง (เบญจรัตน์ นุชนาฎ & คณะ, 2555)

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ (สมชาย ต้นติสม, 2527) ได้ใช้นิทานพื้นเมือง เพื่อเสริม การสอนอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพรานกระต่าย อำเภอ พรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนได้รับการ สอน โดยใช้นิทานพื้นเมืองเสริมการสอนอ่านแล้ว นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงขึ้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม พบว่าผลสัมฤทธิ์ ทางการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ (ก่อเกียรติ สอนสะอาด, 2529) ได้ศึกษาการใช้นิทานพื้นเมืองพัฒนาทักษะการ อ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังพบว่านิทานพื้นเมืองเป็น ส่วนสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการอ่านและมีความสนใจในวรรณกรรมเพิ่มมากขึ้น และ (สุพัตรา พร้อมดิษฐ์, 2546b) ได้ศึกษาเรื่องผลของการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อ

การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้นิทานพื้นบ้านเป็นสื่อในการอ่านจับใจความมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้นิทานพื้นบ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ (สุทธิ เหลืองอรุณ, 2550) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน พบว่า นักเรียนที่ได้เรียน โดยใช้นิทานอีสปและนิทานพื้นบ้านมีความสามารถในการอ่านจับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านมีประสิทธิผลในการ พัฒนาความสามารถด้านการอ่านของวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ทั้งการอ่าน สะกดคำและการอ่านประโยค ดังนั้น ครู พ่อแม่ผู้ปกครองหรือบุคคลใกล้ชิดนักเรียนสามารถนำ กิจกรรมนี้ไปใช้กับนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองกับนักเรียนในระดับชั้นเดียวกันได้

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยครั้งต่อไปอาจจะประยุกต์ใช้กิจกรรมการอ่านพื้นบ้านเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านอื่น ๆ ที่ต้องได้รับการพัฒนา เช่น การอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ หรือ พัฒนาด้าน การเห็นคุณค่าในตนเองให้กับวัยเด็กตอนกลางที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
2. งานวิจัยครั้งต่อไปอาจจะใช้กิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านเพื่อพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านให้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น ๆ ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยอาจจะ ใช้แบบวัดและนิทานพื้นบ้านเรื่องอื่น ๆ ที่มีเนื้อเรื่องเหมาะสมและน่าสนใจสำหรับนักเรียนในช่วง วัยที่ต่างกัน

บรรณานุกรม

- Bjorklund, David, & K. Causey. (2017). *Children's Thinking: Cognitive Development and Individual Differences Paperback*. Retrieved from <https://www.amazon.ca/CHILDRENS-THINKING-COGNITIVE-DEVELOPMENT-INDIVIDUAL/dp/1506334350>
- Bouchard, M. P. (2002). "An Investigation of Students' Word Knowledge as Demonstrated by Their Reading and Spelling Errors". *Dissertation Abstracts International*, 63(2).
- Clay, K. R. (2000). *School-Based Management : A Study of Organizational Change in Decision-Making and Factors Influencing the Institutionalization of the Process*. *Dissertation Abstracts International*, 55(06), A-1431.
- Garcia, C. A. (1998). "The Effect of Two Types of Spelling Instruction On First-Grade Reading, Writing And Spelling Achievement". *Dissertation Abstracts International*, 58(9), 3459-A.
- Grave, M. F. O. (2004). *Teaching Reading in the 21st Century*. USA: Pearson Education.
- Holdaway, D. (1979). *The Foundations of literacy*. Sydney: Ashton Scholastic.
- Lefrancois, G. R. (1990). *The Lifespan*. California: Wadsworth Publishing, Co.
- Park, J. P. (2000). *Creating an Autonomous School Community : School – Based Management in Korea*. *Dissertation Abstracts International*, 61(11), A-239.
- Piaget, J. (1967). *The Origin of Intelligence in children*. New York: International University Press.
- Thompson, S. (1946). *Motif-index of folk-literature : a classification of narrative elements in folktales, ballads, myths, fables, mediaval romances, exempla, fabliaux, jest-books and local legends*. Bloomington: Indiana University Press.
- กมลรัตน์ คะนองเดช. (2540). รายงานการวิจัยการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่มีต่อการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียนภาษาไทยของเด็กสองภาษา ระดับอนุบาลใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. Retrieved from ยะลา:
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

- ก่อเกียรติ สอนสะอาด. (2529). การสร้างต้นแบบนิทานพื้นเมืองพัฒนาทักษะการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ก่อเกียรติ สอนสะอาด. (2529). การสร้างต้นแบบนิทานพื้นเมือง พัฒนาทักษะการอ่าน นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กาญจนา ชลเกริกเกียรติ. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561. Retrieved from <http://www.ska2.go.th/reis/?name=research&file=readresearch&id=381>
- กิ่งแก้ว อัดถากร. (2519). คติชนวิทยา. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2518). คติชาวบ้าน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จักรพันธ์ หลงสุข, & สิรินาถ จงกลกลาง. (2560). การศึกษาพฤติกรรมการอ่าน ปัจจัยที่ส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านและแนวทางในการส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7. วารสารชุมชนวิจัย, 12(2). Retrieved from <https://rdi.nrru.ac.th>.
- เจือ สตะเวทิน. (2517). คติชาวบ้านไทย. กรุงเทพมหานคร: สุทธิสารการพิมพ์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ: ศิลปบรรณาการ.
- ชาญประพนธ์ สวัสดิ์เดชะ. (2551). การพัฒนาการอ่าน วิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงเรียนเซนต์หลุยส์.
- นิติธร ปิลวาสน์. (2561a). เล่านิทาน (Story Telling). Retrieved from <http://amkru.com/i/เล่านิทาน/#article103>.
- นิติธร ปิลวาสน์. (2561b). เล่านิทาน (Story Telling). Retrieved from <http://amkru.com/i/เล่านิทาน/#article103>
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2545). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญศิริ ภิญญาภินันท์. (2546). การอ่าน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- เบญจรัตน์ นุชนาฎ, & คณະ. (2555). พัฒนาการของเด็กวัยเรียน 6-12 ปี. Retrieved from www.gotoknow.org/posts/305078
- เบญจรัตน์ นุชนาฎ และคณະ. (2552). พัฒนาการของเด็กวัยเรียน. กรุงเทพฯ: สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล.

- ประคอง นิมมานเหมินท์. (2551). นิทานพื้นบ้านศึกษา. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. (2563). พลังนิทานอ่านก่อนนอน (พิมพ์ครั้งที่ 2.. ed.). กรุงเทพฯ: กรุงเทพฯ : อมรินทร์คิดส์.
- ปรีชาลัย นุตาลัย. (2562). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ร่วมกับการเรียนรู้แบบ กลุ่มร่วมมือ (STAD) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะด้านการอ่าน และนิสัยรัก การอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). เอกสารประกอบการสอนวิชา ท211 การอ่าน. กรุงเทพฯ: คณะ มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรพรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2549). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรี เขตต์จะโป๊ะ. (2563). การรับรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการคัดลอกผลงานผู้อื่นมาเป็นของตน ของ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ และคณะ. (2539). ภาษาไทย 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พรรณ พูลสวัสดิ์. (2556). การใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดสระแก้วพัฒนาการอ่านจับใจความ สู่การ เขียน สร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สระแก้ว: โรงเรียนปี่กิม.
- เพ็ญจา สุริยกานต์. (2544). การใช้นิทานอีสปเป็นสื่อเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอค่ายบาง กระจัน จังหวัดสิงห์บุรี. (วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, สิงห์บุรี.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2531). แนวการศึกษาชุดวิชาการประเมินและการจัดการ โครงการ ประเมิน 24702 หน่วยที่ 1-7: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- มะลิวัลย์ ศิริวิวัฒน์. (2551). ผลของโปรแกรมส่งเสริมการอ่านภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาระบบ การพิมพ์.
- โรงเรียนสุเหร่าคลองจั่น. (2565). รายงานสรุปผลประเมินการอ่านของนักเรียน. Retrieved from <https://bemisschool.bangkok.go.th/studentprocess/reportreadingtest>
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2532). เอกสารคำสอนวิชา บร 620 การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

- วิภาภรณ์ ทองฟู. (2563). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับทักษะการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามเสนนอก (ประชาราษฎร์อนุกุล) สำนักงานเขตดินแดง สังกัดกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ศรีเรือน แก้วกังวาน. (2565). พัฒนาการทางสังคมวัยเด็กตอนกลาง. Retrieved from <https://www.healthcarethai.com/%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%A2%E0%B9%80%E0%B8%94%E0%B9%87%E0%B8%81%E0%B8%95%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B8%81%E0%B8%A5%E0%B8%B2%E0%B8%87/>
- สมชาย ต้นติสม. (2527). การใช้นิทานพื้นเมืองเพื่อเสริมการสอนอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพรานกระต่าย อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร. (ปริญญานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สมชาย ต้นติสม. (2527). การใช้นิทานพื้นเมืองเพื่อเสริมการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านพรานกระต่าย อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร. (วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สมพร มั่นตะสูตร แพ่งพาณิชย์. (2534). การอ่านทั่วไป. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สุกัญญา สุขฉายา. (2555). วรรณคดีนิทานไทย. กรุงเทพฯ: บริษัท คอมเมอร์เชียลเวิลด์ มีเดีย จำกัด.
- สุชา จันทร์อม. (2536). จิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุทธิ เหลืองอรุณ. (2550a). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน. (วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- สุทธิ เหลืองอรุณ. (2550b). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนอ่านจับใจความโดยใช้นิทานอีสปกับนิทานพื้นบ้าน. (ครุศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, ลพบุรี.
- สุนทรี คุณจักร. (2547). เอกสารประกอบการสอนวิชา 208213 การอ่านเชิงวิเคราะห์. ชลบุรี: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุพัตรา พร้อมดิษฐ์. (2546a). ผลของการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพัตรา พร้อมดิษฐ์. (2546b). ผลของการใช้นิทานพื้นบ้านจังหวัดจันทบุรีที่มีต่อการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
สุมามาลย์ พงษ์ไพบูลย์. (2542). คติชนวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทย คณะ
มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจพิจารณากิจกรรมการอ่านนิทานที่บ้าน
และแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจพิจารณากิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน
และแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน

1. อาจารย์ ดร.ภิญญาพันธ์ เพี้ยซ้าย

อาจารย์ประจำหลักสูตร ศศ.ม.จิตวิทยาพัฒนาการ

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. นายธีรทัศน์ ราชแก้ว

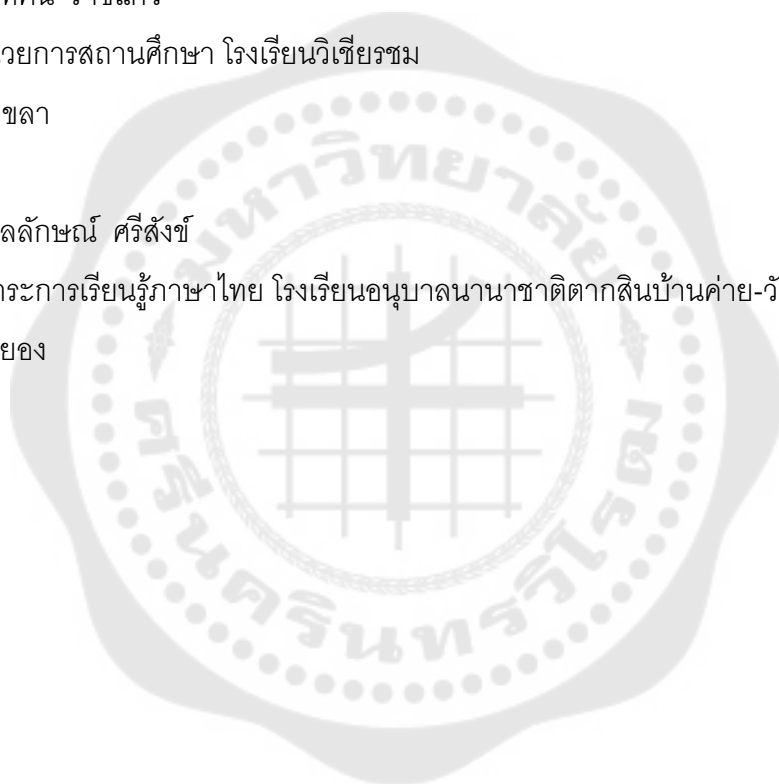
รองผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวิเชียรชม

จังหวัดสงขลา

3. นางพิไลลักษณ์ ศรีสังข์

ครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลนานาชาติตากสินบ้านค่าย-วัดหวายกรอง

จังหวัดระยอง

ภาคผนวก ข

ใบรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

AF19-03-03.1

August, 2023

หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

ชื่อโครงการวิจัย : ผลของการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้านร่วมกันที่มีต่อความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นางสาวณัฐสิมา แซ่ซิม

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หมายเลขรับรองโครงการวิจัย : SWUEC-662244

รายการเอกสารที่รับรอง :

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณา	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 30 มกราคม 2567
2. โครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 30 มกราคม 2567
3. เอกสารข้อมูลและขอความยินยอมสำหรับอาสาสมัคร	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 30 มกราคม 2567
4. แบบบันทึกข้อมูล	ฉบับที่ 2 ลงวันที่ 30 มกราคม 2567
5. ประวัติผู้วิจัย	

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

โดยยึดหลักเกณฑ์ตาม Declaration of Helsinki, Belmont Report, International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP), International Guidelines for Human Research ตลอดจนกฎหมาย ข้อบังคับและข้อกำหนดภายในประเทศ จึงเห็นสมควรให้ดำเนินการวิจัยตามโครงการวิจัยนี้ได้

วันที่รับรอง : 1 กุมภาพันธ์ 2567

วันที่หมดอายุ : 31 มกราคม 2568

(ลงชื่อ).....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

ประธานคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

ชุดสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ (ชุดที่ 2)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หน่วยจริยธรรมและมาตรฐานการวิจัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาคารนวัตกรรม ศ.ดร.สาโรช บัวศรี ชั้น 17

โทร. (02) 6495000 ต่อ 17503, 17506 โทรสาร (02) 2042590

ภาคผนวก ค
แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน

แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
ก่อนการทดลอง (ฉบับนักเรียน)

การอ่าน

คำชี้แจง ข้อสอบมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ

1. เขี้ยว	6. ทรวดโทรม
2. บาดาล	7. เหนี่ยว
3. ประชุม	8. อย่าง
4. กระดานดำ	9. แก๊ส
5. ครอบครั้ว	10. กิ่ง

ตอนที่ 2 การอ่านประโยค

11. ตากับยายไปรยข้าวเปลือกให้ไก่กิน
12. สัมโอและมะนาวกำลังช่วยแม่ทำงานบ้าน
13. แมวเป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม มีนิสัยขี้ร้อน
14. เด็กผู้หญิงมีผิวขาวราวกับแสงอาทิตย์
15. คุณยายมีผมหงอกสีขาวทั่วทั้งหัว

แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
ก่อนการทดลอง (ฉบับครู)

คำชี้แจงแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

๑. แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 คะแนนเต็ม 40 คะแนน

๒. ให้กรรมการกรอก เลขที่ ของนักเรียนก่อนสอบให้เรียบร้อย

๓. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ข้อที่ 1-10 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้และให้กรรมการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน

หลังคำที่นักเรียนอ่านถูก ใส่เครื่องหมาย x ในช่อง หลังคำที่นักเรียนอ่านผิด คะแนนเต็ม 10 คะแนน
อ่านถูกต้องให้คะแนนค่าละ 1 คะแนน อ่านผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปกรอกในแบบบันทึกการให้คะแนน

ตอนที่ 2 การอ่านประโยค (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

ข้อที่ 11-15 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่กำหนดให้และให้กรรมการใส่เครื่องหมาย ✓ ลง

ในช่องใต้คำที่นักเรียนอ่านถูกต้อง และใส่เครื่องหมาย x ลงในช่องใต้คำที่นักเรียนอ่านผิด การให้คะแนน คือ

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การอ่านคำ	อ่านออกเสียงคำในประโยคได้คล่อง และถูกต้องทุกคำโดยไม่ตะกุกตะกัก หรือหยุดเพื่อสะกดคำ	อ่านออกเสียงผิด 1-3 คำ อ่านไม่คล่องหรือหยุดเพื่อสะกดคำเป็นระยะๆ	อ่านออกเสียงผิด 4 คำขึ้นไป อ่านไม่ออก/ ไม่อ่าน
2.	การอ่านเพิ่มคำ/ข้ามคำ	ไม่อ่านเพิ่มคำหรือไม่อ่านข้ามคำ	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 1-2 แห่ง	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 3 แห่งขึ้นไป

แล้วนำคะแนนทั้ง 2 ส่วนไปกรอกในแบบบันทึกการให้คะแนน

เลขที่.....

คำชี้แจง ข้อสอบมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 การอ่านคำ

ข้อที่ 1-10 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้และให้กรรมการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน □ หลังคำ
ที่นักเรียนอ่านถูก ใส่เครื่องหมาย x ในช่อง □ หลังคำที่นักเรียนอ่านผิด

ข้อ	คำ	คำอ่าน	อ่านถูก ☒ อ่านผิด ☒	ลักษณะคำตามขอบข่ายสาระ
1.	เขี้ยว	ขอ-เอี้ย-วอ-เขี้ยว-ไม้โท-เขี้ยว	☐	สระประสม
2.	บาดาล	บอ-อา-บา ดอ-อา-นอ-दान หรือ บอ-อา-บา-ดอ-อา-ลอ-दान	☐	ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
3.	ประทุม	ปอ-รอ-อะ-ประ-ชอ-อุ-มอ-ทุม	☐	สระเดี่ยว
4.	กระดานดำ	กอ-รอ-อะ-กระ-ดอ-อา-นอ-दान- ดอ-อ้า-ดำ	☐	ตัวสะกดตรงตามมาตรา
5.	ครอบคร้ว	คอ-รอ-ออ-บอ-ครอบ-คอ-รอ-อ้ว-คร้ว	☐	คำควบกล้ำแท้
6.	ทรวดโถม	ทอ-รอ-อุ-ดอ-ชูด-ทอ-รอ-โอ-มอ-โถม หรือ ชอ-อุ-ดอ-ชูด-ชอ-โอ-มอ-โถม	☐	คำควบกล้ำไม่แท้
7.	เหนียว	หอ-นอ-เอี้ย-วอ-เหนียว	☐	อักษรนำ (ห นำ)
8.	อย่าง	ออ-ยอ-อา-งอ-ยาง-ไม้เอก-อย่าง	☐	อักษรนำ (อ นำ ย)
9.	แก๊ส	กอ-แอ-สอ-แกส-ไม้ตรี-แก๊ส	☐	มีวรรณยุกต์/สระเดี่ยว
10.	กั๋ง	กอ-โอะ-งอ-กง-ไม้จัตวา-กั๋ง	☐	มีวรรณยุกต์/สระผสม

แบบบันทึกการให้คะแนนการอ่านออกเสียง

เลขที่.....

ตอนที่ 1 การอ่านคำ

รายการ	คะแนนที่ได้
จำนวนคำที่อ่าน 10 คำ (อ่านถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน อ่านผิดให้ 0 คะแนน) รวม 10 คะแนน	

ตอนที่ 2 การอ่านข้อความ ให้กรรมการใส่เครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับคะแนนที่นักเรียนอ่านได้

รายการ	คะแนนที่ได้
1.การอ่านคำ - อ่านออกเสียงคำในประโยคได้คล่องและถูกต้องทุกคำโดยไม่ตะกุกตะกัก หรือหยุดเพื่อสะกดคำให้ 3 คะแนน - อ่านออกเสียงผิด 1-3 คำ อ่านไม่คล่องหรือหยุดเพื่อสะกดคำเป็นระยะๆ ให้ 2 คะแนน - อ่านออกเสียงผิด 4 คำขึ้นไป อ่านไม่ออก/ไม่อ่าน ให้ 1 คะแนน รวม 15 คะแนน	
2.การอ่านเพิ่มคำ/ข้ามคำ - ไม่อ่านเพิ่มคำหรือไม่อ่านข้ามคำให้ 3 คะแนน - อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 1-2 แห่งให้ 2 คะแนน - อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 3 แห่งขึ้นไปให้ 1 คะแนน รวม 15 คะแนน	

คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
ตอนที่ 1 (10 คะแนน)	
ตอนที่ 2 (30 คะแนน)	
รวมคะแนนเต็ม 40 คะแนน	

จากนั้นนำคะแนนการอ่านมาเทียบเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
31 - 40 คะแนน	ดีมาก
21 - 30 คะแนน	ดี
11 - 20 คะแนน	พอใช้
0 - 10 คะแนน	ปรับปรุง

แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
หลังการทดลอง (ฉบับนักเรียน)

การอ่าน

คำชี้แจง ข้อสอบมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ

16. เพ็ญ ^๒	21. ทรวดทรง
17. อาหาร	22. เหมือน ^๒
18. กระโดด	23. อยาก
19. ต้นกระถิน	24. แต้ ⁺
20. พร้อ ^๒ มเพรียง ^๒	25. เกี้ยว ^๒

ตอนที่ 2 การอ่านประโยค

๒๖. ก้อยและแก้วพูดเสียงดังจนคนอื่นรำคาญ
๒๗. คางคกมีผิวหนังตะปุ่มตะป่ำ และมีพิษ
๒๘. คางคกจะวางไข่ในน้ำ เป็นฟองสีดำ
๒๙. ถั่วทุกชนิดใช้แทนเนื้อสัตว์ได้ เพราะมีโปรตีนสูง
๓๐. ดาวลูกไก่ส่องแสงระยิบระยับอยู่บนท้องฟ้า

แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
หลังการทดลอง (ฉบับครู)

คำชี้แจงแบบวัดความสามารถด้านการอ่าน
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

๔. แบบวัดความสามารถด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2566 คะแนนเต็ม 40 คะแนน

๕. ให้กรรมการกรอก เลขที่ ของนักเรียนก่อนสอบให้เรียบร้อย

๖. แบบวัดความสามารถด้านการอ่านมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

ข้อที่ 16-25 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้และให้กรรมการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หลังคำที่นักเรียนอ่านถูก ใส่เครื่องหมาย x ในช่อง หลังคำที่นักเรียนอ่านผิด คะแนนเต็ม 10 คะแนน อ่านถูกต้องให้คะแนนค่าละ 1 คะแนน อ่านผิดให้ 0 คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้ไปกรอกในแบบบันทึกการให้คะแนน

ตอนที่ 2 การอ่านประโยค (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

ข้อที่ 26-30 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่กำหนดให้และให้กรรมการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใต้คำที่นักเรียนอ่านถูกต้อง และใส่เครื่องหมาย x ลงในช่องใต้คำที่นักเรียนอ่านผิด การให้คะแนน คือ

ที่	รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
		3	2	1
1.	การอ่านคำ	อ่านออกเสียงคำในประโยคได้คล่องและถูกต้องทุกคำ โดยไม่ตะกุกตะกัก หรือหยุดเพื่อสะกดคำ	อ่านออกเสียงผิด 1-3 คำ อ่านไม่คล่องหรือหยุดเพื่อสะกดคำเป็นระยะๆ	อ่านออกเสียงผิด 4 คำขึ้นไป อ่านไม่ออก/ไม่อ่าน
2.	การอ่านเพิ่มคำ/ข้ามคำ	ไม่อ่านเพิ่มคำหรือไม่อ่านข้ามคำ	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 1-2 แห่ง	อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 3 แห่งขึ้นไป

แล้วนำคะแนนทั้ง 2 ส่วนไปกรอกในแบบบันทึกการให้คะแนน

เลขที่.....

คำชี้แจง ข้อสอบมีทั้งหมด 2 ตอน

ตอนที่ 1 การอ่านคำ

ข้อที่ 16-25 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้และให้กรรมการใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน □ หลังคำที่นักเรียนอ่านถูก ใส่เครื่องหมาย x ในช่อง □ หลังคำที่นักเรียนอ่านผิด

ข้อ	คำ	คำอ่าน	อ่านถูก ☒ อ่านผิด ☒	ลักษณะคำตามขอบข่ายสาระ
16.	เพียน	พอ-เอียน-นอ-เพียน-ไม้โท-เพียน	☐	สระประสม/ตัวสะกดตรงตามมาตรา/มีรูปวรรณยุกต์
17.	อาหาร	ออ-อา-อา-หอ-อา-นอ-ห่าน ออ-อา-อา-หอ-อา-รอ-ห่าน	☐	สระเดี่ยว/ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
18.	กระโดด	กอ-รอ-อะ-กระ-ดอ-โอ-ดอ-โดด	☐	สระเดี่ยว/ตัวสะกดตรงตามมาตรา
19.	ต้นกระถิน	ตอ-โอะ-นอ-ตน-ไม้โท-ต้น-กอ-รอ-อะ-กระ-ถอ-อิ-นอ-ถิน	☐	สระเกิน/ตัวสะกดตรงตามมาตรา/มีรูปวรรณยุกต์
20.	พร้อมเพรียง	พอ-รอ-ออ-มอ-พ่อม-ไม้โท-พร้อม-พอ-รอ-เอียง-งอ-เพรียง	☐	สระเดี่ยว/ตัวสะกดตรงตามมาตรา/มีรูปวรรณยุกต์
21.	ทรวดทรง	ทร-รอ-อัว-ดอ-ชวด-ทอ-รอ-โอะ-งอ-ซง หรือ ชอ-อัว-ดอ-ชวด-ชอ-โอะ-งอ-ซง	☐	สระเดี่ยว/ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
22.	เหมื่อน	หอ-มอ-เอื้อ-นอ-เหมื่อน	☐	สระเดี่ยว/ตัวสะกดตรงตามมาตรา
23.	อยาก	ออ-ยอ-อา-กอ-อยาก	☐	สระเดี่ยว/ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
24.	แต้ว	ตอ-แอ-วอ-แต้ว-ไม้จัตวา-แต้ว	☐	สระเดี่ยว/ตัวสะกดตรงตามมาตรา/มีรูปวรรณยุกต์
25.	เกี้ยว	กอ-เอียน-วอ-เกี้ยว-ไม้ตรี-เกี้ยว	☐	สระเดี่ยว/ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

แบบบันทึกการให้คะแนนการอ่านออกเสียง

เลขที่.....

ตอนที่ 1 การอ่านคำ

รายการ	คะแนนที่ได้
จำนวนคำที่อ่าน 10 คำ (อ่านถูกต้องได้คำละ 1 คะแนน อ่านผิดได้ 0 คะแนน) รวม 10 คะแนน	

ตอนที่ 2 การอ่านข้อความ ให้กรรมการใส่เครื่องหมาย ลงใน ที่ตรงกับคะแนนที่นักเรียนอ่านได้

รายการ	คะแนนที่ได้
1.การอ่านคำ - อ่านออกเสียงคำในประโยคได้คล่องและถูกต้องทุกคำโดยไม่ตะกุกตะกัก หรือหยุดเพื่อสะกดคำให้ 3 คะแนน - อ่านออกเสียงผิด 1-3 คำ อ่านไม่คล่องหรือหยุดเพื่อสะกดคำเป็นระยะๆ ให้ 2 คะแนน - อ่านออกเสียงผิด 4 คำขึ้นไป อ่านไม่ออก/ไม่อ่าน ให้ 1 คะแนน รวม 15 คะแนน	
2.การอ่านเพิ่มคำ/ข้ามคำ - ไม่อ่านเพิ่มคำหรือไม่อ่านข้ามคำให้ 3 คะแนน - อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 1-2 แห่งให้ 2 คะแนน - อ่านเพิ่มคำหรือข้ามคำ 3 แห่งขึ้นไปให้ 1 คะแนน รวม 15 คะแนน	

คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
ตอนที่ 1 (10 คะแนน)	
ตอนที่ 2 (30 คะแนน)	
รวมคะแนนเต็ม 40 คะแนน	

จากนั้นนำคะแนนการอ่านมาเทียบเกณฑ์ ดังนี้

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
31 - 40 คะแนน	ดีมาก
21 - 30 คะแนน	ดี
11 - 20 คะแนน	พอใช้
0 - 10 คะแนน	ปรับปรุง

ภาคผนวก ง

แผนการจัดกิจกรรมการอ่านนิทานพื้นบ้าน

**แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
กิจกรรมที่ 1 นิทานเรื่องยายกะตา**

กลุ่มเป้าหมาย: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลาการจัดกิจกรรม 2 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

1. นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค
2. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ ประโยคและข้อความได้ถูกต้องได้
3. นักเรียนสามารถอ่านนิทานตามครู อ่านนิทานกับกลุ่มเพื่อน อ่านเป็นคู่กับเพื่อน ตลอดจนสามารถอ่านนิทานด้วยตนเองได้

องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา

1. การอ่านคำศัพท์
2. การอ่านประโยค

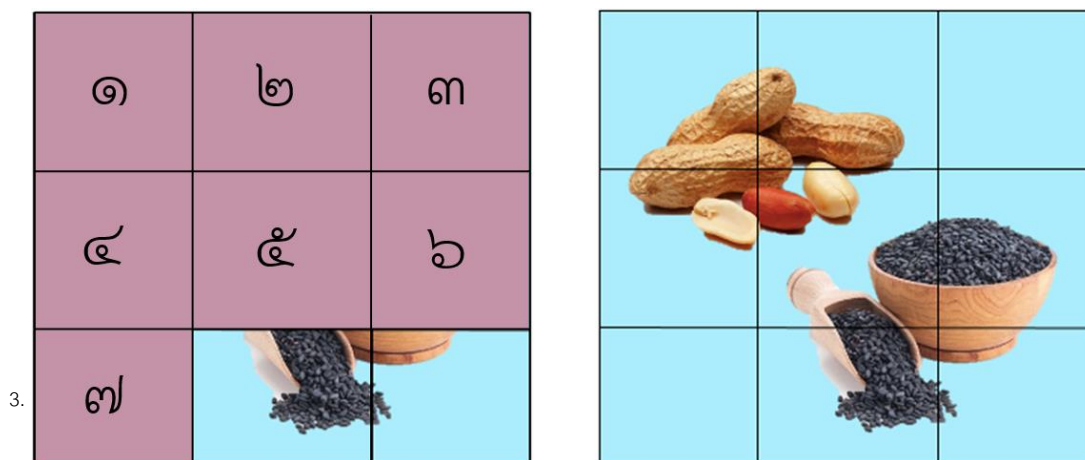
ขั้นตอนของกิจกรรม

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ

1. นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม "เปิดแผ่นป้าย ทายชื่ออะไร?" โดยนักเรียนดูบัตรภาพที่มีแผ่นกระดาษปิดไว้เป็นชิ้นส่วน 9 ส่วน บนกระดาน แบ่งเป็นตัวเลข 1-9 แล้วให้นักเรียนเลือกหมายเลขเปิดแผ่นกระดาษ เมื่อเปิด 1 ครั้ง ต้องตอบ 1 คำตอบ หากตอบถูกจะเปิดแผ่นป้ายทั้งหมด และหากตอบผิดจะต้องเปิดแผ่นป้ายเพื่อทาย คำตอบให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะเปิดกระดาษครบทั้งหมด 9 แผ่น
2. เมื่อนักเรียนเปิดภาพครบแล้ว ภาพที่ปรากฏเป็นภาพของธัญพืช 2 ชนิดคือ ถั่วลิสงและงาคั่ว

ตัวอย่างบัตรภาพเปิดแผ่นป้าย

(ตัวอย่างคำตอบ ถั่วลิสงกับงาดำ)

3.2 นักเรียนเคยรับประทานถั่วลิสงกับงาดำหรือไม่ มีรสชาติเป็นอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ หอม มัน อร่อย)

3.3 นักเรียนทราบหรือไม่ คำว่าถั่วกับงาประสมด้วยสระอะไร และสะกดอย่างไร

(ตัวอย่างคำตอบ สระอัวและสระอา)

4. นักเรียนและครูร่วมกับสรุปความรู้ ดังนี้ ถั่วและงาคือธัญพืชที่มีคุณค่าทางอาหารสูงมาก มีคุณประโยชน์ต่อร่างกาย และถั่วกับงา จะเป็นองค์ประกอบหนึ่งในนิทานที่ครูจะอ่านให้ฟังต่อไปนี้ พร้อมทั้งแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน

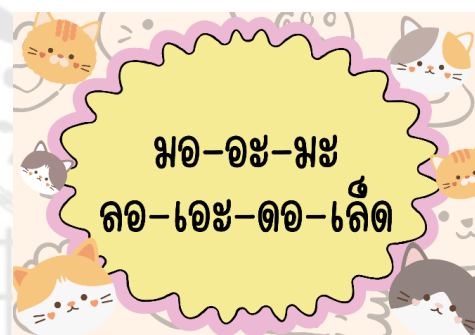
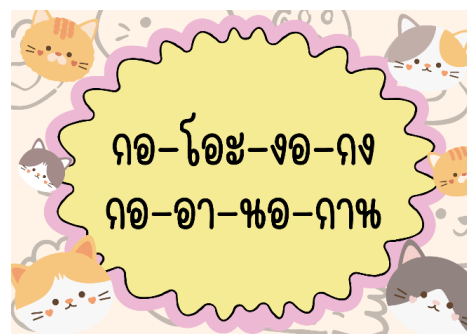
ขั้นกิจกรรม

4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มทำกิจกรรม “สนุกกับคำศัพท์ในนิทาน” โดยจะมีบัตรคำศัพท์ทั้งหมด 6 แผ่น และบัตรคำอ่าน 6 แผ่น ครูสุ่มแจกบัตรคำศัพท์ให้กับนักเรียนกลุ่มละ 3 แผ่น และให้นักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรคำศัพท์และบัตรคำอ่านให้ถูกต้องสัมพันธ์กัน

ตัวอย่างบัตรคำศัพท์

ตัวอย่างบัตรคำอ่าน

6. ครูอ่านสะกดคำให้ฟัง 1 เทียบและให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน จากนั้นสุ่มนักเรียนให้อ่านออกเสียงทีละคน พร้อมกับเติมคำอ่านที่หายไปลงใน เอกสารประกอบ 2 กิจกรรมท้ายเรื่องยายกะตา (กิจกรรมที่ 1)

7. ครูสนทนากับนักเรียนโดยนำรูปภาพจากหนังสือนิทานเรื่องยายกะตาให้นักเรียนดูและใช้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง

8. ครูอ่านนิทานเรื่องยายกะตาให้นักเรียนฟังโดยใช้น้ำเสียงและลีลาในการอ่าน พร้อมทั้งเปิดหนังสือนิทานนักเรียนอ่านเรื่องตามครูพร้อมกัน

9. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เช่น มีตัวละครทั้งหมดกี่ตัว มีตัวละครอะไรบ้าง และเหตุการณ์ในเรื่องเป็นอย่างไร

10. ครูให้ส่งหนังสือนิทานให้กับนักเรียน ให้นักเรียนอ่านนิทานตามครู และหลังจากนั้นนักเรียนกับครูอ่านนิทานยายกะตาพร้อมกัน

11. นักเรียนอ่านนิทานเรื่องยายกะตา เป็นคู่

12. อ่านนิทานเรื่องยายกะตา เป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

13. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้รอบยอดได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การอ่านและสะกดคำศัพท์เพราะการเข้าใจคำศัพท์ในนิทานจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ

1. นักเรียนและครูสนทนาทบทวนความรู้นิทานเรื่อง ยายกะตา พร้อมทั้งให้นักเรียนช่วยกันอ่านนิทานเรื่อง ยายกะตา เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

ขั้นกิจกรรม

2. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับส่วนประกอบของประโยค ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติมถ้านักเรียนตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ครอบคลุม ว่าประโยคต้องประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง คือ มีประธาน และกริยา เป็นหลัก ประโยคจะมีกรรมหรือไม่มีก็ได้ ขึ้นอยู่กับกริยาที่ใช้

3. ครูแจกกระดาษ เอ4 และสีให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนเขียนคำใหม่ของตนเองลงไป ให้นักเรียน นำเสนอคำของตนเองให้เพื่อน ๆ ในห้องทราบ

4. ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันฝึกเรียงประโยคสั้น ๆ ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ลงในเอกสารประกอบ 2 กิจกรรมท้ายเรื่องยายกะตา (กิจกรรมที่ 2)

5. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านแต่ละประโยคร่วมกันอีกครั้ง

ขั้นสรุป

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้รวบยอดได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การสะกดคำ และการอ่านเป็นประโยค เพราะจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค และข้อความ (แบบประเมิน 1)
2. ประเมินการมีส่วนร่วมกิจกรรม (แบบประเมิน 2)
3. ประเมินการอ่านสำหรับกิจกรรมการอ่านนิทาน “เรื่องยายกะตา” (แบบประเมิน 3)

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือนิทานพื้นบ้านเรื่อง ยายกะตา (เอกสารประกอบ 1)
2. กิจกรรมท้ายเรื่องยายกะตา (เอกสารประกอบ 2)
3. บัตรภาพ (ใบกิจกรรม 1)
4. บัตรคำ (ใบกิจกรรม 2)

แบบประเมิน 1
แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ และส่วนประกอบของประโยค

เลขที่	ชื่อ-สกุล	กิจกรรมที่ 1 8 คะแนน	กิจกรรมที่ 2 8 คะแนน	รวม 16 คะแนน
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

เกณฑ์การให้คะแนน

ชื่อชิ้นงาน	เกณฑ์คุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1.การเขียนและอ่าน สะกดคำ	เขียนสะกดคำและ อ่านได้ถูกต้อง 8 ข้อ ขึ้นไป	เขียนสะกดคำและ อ่านได้ถูกต้อง 7 ข้อ	เขียนสะกดคำและ อ่านได้ถูกต้อง 6 ข้อ	เขียนสะกดคำและอ่าน ได้ถูกต้องน้อยกว่า 6 ข้อ
2.การแต่งประโยค และอ่านประโยค	การแต่งประโยคจาก คำและอ่านได้ถูกต้อง 8 ข้อขึ้นไป	การแต่งประโยคจาก คำและอ่านได้ถูกต้อง 7 ข้อ	การแต่งประโยค จากคำและอ่านได้ ถูกต้อง 6 ข้อ	การแต่งประโยคจากคำ และอ่านได้ถูกต้องน้อย กว่า 6 ข้อ

แบบประเมิน 2
แบบประเมินการมีส่วนร่วมกิจกรรม

คำชี้แจง คุณครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสังเกตพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน การให้คะแนนจะประเมินจากการสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ร.น.	ชื่อ-สกุล	รายการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน			
		เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ ตลอดกิจกรรม	เข้าร่วมกิจกรรม แต่มีความตั้งใจ บางช่วงของกิจกรรม	เข้าร่วมกิจกรรม แต่ขาดความตั้งใจ ตลอดช่วงของกิจกรรม	ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม
		3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					

แบบประเมิน 3
แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านสำหรับกิจกรรมการอ่านนิทาน “เรื่องยายกะตา”

เลขที่	อักขรวิธี 3 คะแนน	คำควบกล้ำ 3 คะแนน	การแบ่ง วรรคตอน 3 คะแนน	ความถูกต้อง คล่องแคล่ว 3 คะแนน	น้ำเสียง 3 คะแนน	รวม 15
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. อักษรวิธี	อ่านสะกดคำถูกต้องทุกคำ อ่านไม่ตก ไม่เพิ่มคำ	อ่านสะกดคำถูกต้อง อ่าน ไม่ตก ไม่เพิ่มคำเป็นส่วน ใหญ่	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง อ่าน ตก เพิ่มคำเป็นส่วนใหญ่
2. คำควบกล้ำ	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ถูกต้องทุกคำ	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ ถูกต้อง
3. การแบ่งวรรคตอน	แบ่งวรรคตอนในการอ่านได้ ถูกต้องตลอดเรื่อง	แบ่งวรรคตอนใน การ อ่านได้ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	แบ่งวรรคตอนในการอ่านไม่ ถูกต้อง
4. ความถูกต้อง คล่องแคล่ว	อ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ตะกุกตะกัก ตลอดเรื่อง	อ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ตะกุกตะกัก เป็นส่วนใหญ่	อ่านไม่ถูกต้อง ไม่คล่องแคล่ว ไม่ต่อเนื่อง ตะกุกตะกัก
5. น้ำเสียง	อ่านเสียงดังฟังชัดตลอดเรื่อง	อ่านเสียงดังฟังชัด เป็น ส่วนใหญ่	อ่านเสียงเบาเป็นส่วนใหญ่ หรือตลอดทั้งเรื่อง

ธนูของนายพราน นายพรานจึงรีบไปช่วยยิงกา กาจิงเอาจัดตัวเองาเจ็ดเม็ดเจ็ดทะนานมาคืนหลาน หลานเอาถั่ว
เอางาไปให้แก่ยายกะตา ยายกะตาก็เลิกดำเลิกตีหลานแต่นั้นมา

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า สั่งสอนให้คนไทยเอาใจใส่ธุระของผู้อื่น อย่าดูตาย เมื่อใครมาขอความ
ช่วยเหลือทันที ไม่ควรคิดว่า ธุระไม่ใช่ หรือไม่ใช่ธุระของตน นั่นคือมีความเอื้ออาทร ช่วยเหลือทุกข์
ของผู้อื่น และเจดีย์ความสุขเพื่อแผ่ไปในสังคม อันเป็นคุณธรรมของสังคมไทยมายาวนาน

อ้างอิงจาก หนังสือวรรณคดีและวรรณกรรม ประถมศึกษาปีที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ครอบครั้วผาสุก

เอกสารประกอบ 2
กิจกรรมท้ายเรื่องยายกะตา

กิจกรรมที่ 1 เติมส่วนที่หายไปให้ถูกต้องตามหลักการอ่านสะกดคำของคำศัพท์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง ยาย อ่านว่า ยอ - - ยอ - ยาย

1. ตา อ่านว่า ตอ - - ตา

2. กา อ่านว่า - ออ - กา

3. ก้าว อ่านว่า กอ - ลอ - - ก้าว

4. ถั่ว อ่านว่า - ถัว - ถัว - ไ้เออ - ถั่ว

5. แมว อ่านว่า มอ - - วอ - แมว

6. หมา อ่านว่า หอ - มอ - - หมา

7. หนู อ่านว่า - ุอ - ุอ - ุอ - ุอ - ุอ

8. กงการ อ่านว่า กอ - - งอ - กง - กอ - ออ - นอ - กาน

9. เมล็ด อ่านว่า มอ - ออ - มอ - ลอ - เออ - ดอ -

10. ไม้ค้อน อ่านว่า มอ - ออ - ไม้ - - ไม้ - คอ - ออ - นอ - คอน - ไม้โท - ค้อน

กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนเรียงลำดับคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

ตัวอย่าง ควาง หย้า กิน = ควาง กิน หย้า

1. กา กิน อยากงา =

2. บิน กา มา ผ่าน =

3. ไป ตา ปลา ดู =

4. มา งา กา ขโมย =

5. ตา กา ปา ชา =

6. บิน กา ไป หนี =

7. ไป กา หา หมา =

8. ขอโทษ กา ตา มา =

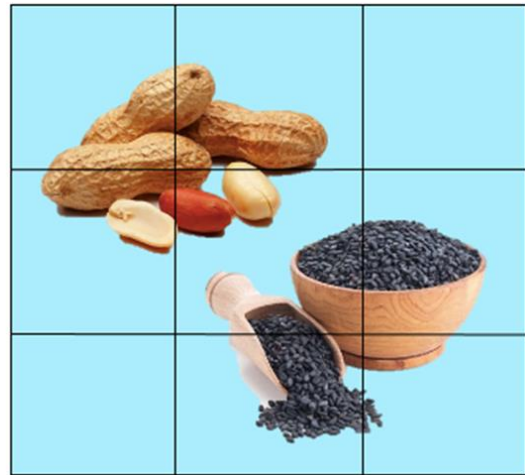
9. ตา ทายา กา ให้ =

10. กา ตา อยู่ กับ =

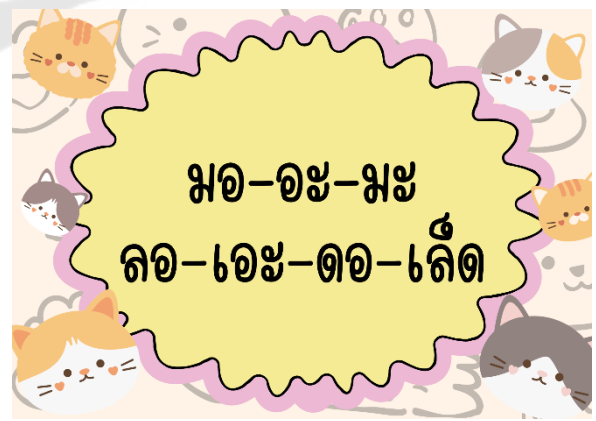
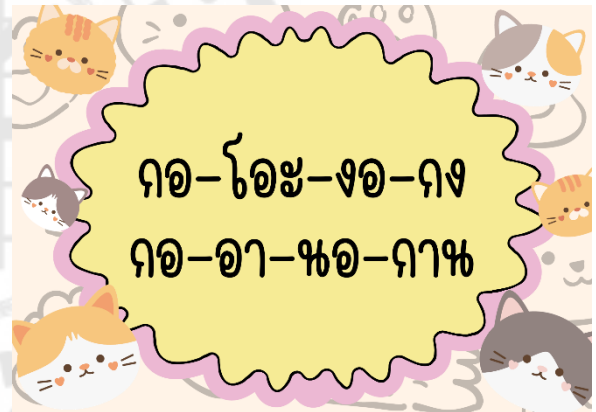
ใบกิจกรรม 1

บัตรภาพ

๑	๒	๓
๔	๕	๖
๗		

บัตรคำ

**แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
กิจกรรมที่ 2 นิทานเรื่องดาวลูกไก่**

กลุ่มเป้าหมาย: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลาการจัดกิจกรรม 2 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

1. นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค และข้อความ
2. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ ประโยคและข้อความได้ถูกต้องได้
3. นักเรียนสามารถอ่านนิทานตามครู อ่านนิทานกับกลุ่มเพื่อน อ่านเป็นคู่กับเพื่อน ตลอดจนสามารถอ่านนิทานด้วยตนเองได้

องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา

1. การอ่านคำศัพท์
2. การอ่านประโยค

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนเล่นปริศนาคำทาย เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการคิด
2. ครูสนทนาเกี่ยวกับคำตอบของปริศนาคำทาย และให้นักเรียนช่วยกันสังเกตว่าคำตอบนั้นประสมด้วยพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมเฉลยคำตอบ
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

ขั้นกิจกรรม

4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มทำกิจกรรม “สนุกกับคำศัพท์ในนิทาน” โดยจะมีบัตรคำศัพท์ทั้งหมด 6 แผ่น และบัตรคำอ่าน 6 แผ่น ครูสุ่มแจกบัตรคำศัพท์ให้กับนักเรียนกลุ่มละ 3 แผ่น และให้นักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรคำศัพท์ และบัตรคำอ่านให้ถูกต้องสัมพันธ์กัน

ตัวอย่างบัตรคำศัพท์

ตัวอย่างบัตรคำอ่าน

5. ครูอ่านสะกดคำให้ฟัง 1 เทียบและให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน จากนั้นสุ่มนักเรียนให้อ่านออกเสียงทีละคน
6. จากนั้นให้นักเรียนเขียนคำอ่านสะกดคำของคำศัพท์ลงในเอกสารประกอบ 4 กิจกรรมทำเรื่อง ดาวลูกไก่ (กิจกรรมที่ 1)
7. ครูสนทนากับนักเรียนโดยนำรูปภาพจากหนังสือนิทานเรื่องดาวลูกไก่ให้นักเรียนดูและใช้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง
8. ครูอ่านนิทานเรื่องดาวลูกไก่ให้นักเรียนฟังโดยใช้น้ำเสียงและลีลาในการอ่าน พร้อมทั้งเปิดหนังสือนิทานนักเรียนอ่านเรื่องตามครูพร้อมกัน
9. ครูและนักเรียนสนทนากันเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เช่น มีตัวละครทั้งหมดกี่ตัว มีตัวละครอะไรบ้าง และเหตุการณ์ในเรื่องเป็นอย่างไร
10. ครูให้ส่งหนังสือนิทานให้กับนักเรียน ให้นักเรียนอ่านนิทานตามครู และหลังจากนั้นนักเรียนกับครูอ่านนิทานดาวลูกไก่พร้อมกัน
11. นักเรียนอ่านนิทานเรื่องดาวลูกไก่ เป็นคู่
12. อ่านนิทานเรื่องดาวลูกไก่ เป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

13. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้รวบยอดได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การอ่านและสะกดคำศัพท์เพราะการเข้าใจคำศัพท์ในนิทานจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ

1. นักเรียนและครูสนทนาทบทวนความรู้นิทานเรื่อง ดาวลูกไก่ พร้อมทั้งให้นักเรียนช่วยกันอ่านนิทานเรื่อง ดาวลูกไกร่วมกัน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

ขั้นกิจกรรม

2. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับส่วนประกอบของประโยค ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติมถ้านักเรียนตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ครอบคลุม ว่าประโยคต้องประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง คือ มีประธาน และกริยา เป็นหลัก ประโยคจะมีกรรมหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับกริยาที่ใช้

3. ครูแจกกระดาษ เอ4 และสีให้นักเรียน โดยให้นักเรียนเขียนคำใหม่ของตนเองลงไป ให้นักเรียนนำเสนอคำของตนเองให้เพื่อน ๆ ในห้องทราบ

4. ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันฝึกเรียงประโยคสั้น ๆ จากเอกสารประกอบ 4 กิจกรรมทำเรื่องดาวลูกไก่ (กิจกรรมที่ 2) ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

5. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านประโยคพร้อมกันอีกครั้ง

ขั้นสรุป

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้รวบยอดได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การสะกดคำ และการอ่านเป็นประโยค เพราะจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค และข้อความ (แบบประเมิน 4)
2. ประเมินการมีส่วนร่วมกิจกรรม (แบบประเมิน 5)
3. ประเมินการอ่านสำหรับกิจกรรมการอ่านนิทาน “เรื่องดาวลูกไก่” (แบบประเมิน 6)

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือนิทานพื้นบ้านเรื่อง ดาวลูกไก่ (เอกสารประกอบ 3)
2. กิจกรรมทำเรื่องดาวลูกไก่ (เอกสารประกอบ 4)
3. บัตรคำ (ใบกิจกรรม 3)

แบบประเมิน 4
แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ และส่วนประกอบของประโยค

เลขที่	ชื่อ-สกุล	กิจกรรมที่ 1 8 คะแนน	กิจกรรมที่ 2 8 คะแนน	รวม 16 คะแนน
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

เกณฑ์การให้คะแนน

ชื่อชิ้นงาน	เกณฑ์คุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. การเขียนและอ่าน สะกดคำ	เขียนสะกดคำและ อ่านได้ถูกต้อง 8 ข้อ ขึ้นไป	เขียนสะกดคำและ อ่านได้ถูกต้อง 7 ข้อ	เขียนสะกดคำและ อ่านได้ถูกต้อง 6 ข้อ	เขียนสะกดคำและอ่าน ได้ถูกต้องน้อยกว่า 6 ข้อ
2. การแต่งประโยคและ อ่านประโยค	การแต่งประโยคจาก คำและอ่านได้ถูกต้อง 8 ข้อขึ้นไป	การแต่งประโยค จากคำและอ่านได้ ถูกต้อง 7 ข้อ	การแต่งประโยคจาก คำและอ่านได้ ถูกต้อง 6 ข้อ	การแต่งประโยคจากคำ และอ่านได้ถูกต้องน้อย กว่า 6 ข้อ

แบบประเมิน 5
แบบประเมินการมีส่วนร่วมกิจกรรม

คำชี้แจง คุณครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสังเกตพฤติกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน การให้คะแนนจะประเมินจากการสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ที่.	ชื่อ-สกุล	รายการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน			
		เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ ตลอดกิจกรรม	เข้าร่วมกิจกรรม แต่มีความตั้งใจ บางช่วงของกิจกรรม	เข้าร่วมกิจกรรม แต่ขาดความตั้งใจ ตลอดช่วงของกิจกรรม	ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม
		3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					

แบบประเมิน 6
แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านสำหรับกิจกรรมการอ่านนิทาน "เรื่องดาวลูกไก่"

เลขที่	อักขรวิธี 3 คะแนน	คำควบกล้ำ 3 คะแนน	การแบ่ง วรรคตอน 3 คะแนน	ความถูกต้อง คล่องแคล่ว 3 คะแนน	น้ำเสียง 3 คะแนน	รวม 15
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. อักษรวิธี	อ่านสะกดคำถูกต้องทุกคำ อ่านไม่ตก ไม่เพิ่มคำ	อ่านสะกดคำถูกต้อง อ่าน ไม่ตก ไม่เพิ่มคำเป็นส่วน ใหญ่	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง อ่าน ตก เพิ่มคำเป็นส่วนใหญ่
2. คำควบกล้ำ	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ถูกต้องทุกคำ	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ ถูกต้อง
3. การแบ่งวรรคตอน	แบ่งวรรคตอนในการอ่านได้ ถูกต้องตลอดเรื่อง	แบ่งวรรคตอนใน การ อ่านได้ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	แบ่งวรรคตอนในการอ่านไม่ ถูกต้อง
4. ความถูกต้อง คล่องแคล่ว	อ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ตะกุกตะกัก ตลอดเรื่อง	อ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ตะกุกตะกัก เป็นส่วนใหญ่	อ่านไม่ถูกต้อง ไม่คล่องแคล่ว ไม่ต่อเนื่อง ตะกุกตะกัก
5. น้ำเสียง	อ่านเสียงดังฟังชัดตลอดเรื่อง	อ่านเสียงดังฟังชัด เป็น ส่วนใหญ่	อ่านเสียงเบาเป็นส่วนใหญ่ หรือตลอดทั้งเรื่อง

เอกสารประกอบ 3 นิทานเรื่อง ดาวลูกไก่

ณ กระท่อมเล็ก ๆ กลางป่า มีตายายคู่หนึ่งอาศัยอยู่ด้วยกัน ทั้งสองเลี้ยงแม่ไก่ไว้ตัวหนึ่ง พร้อมลูกเล็ก ๆ ของมันอีก 7 ตัว ตากับยายเลี้ยงดูแม่ไก่และลูกไก่ทุกตัวเป็นอย่างดี วันหนึ่งสองตายายได้ยินข่าวมาว่า มีพระอูถงค์มาปักกลดอยู่กลางป่า ไม่ห่างจากกระท่อมของพวกเขามากนัก ทั้งคู่จึงมากرابไหว้และตั้งใจ ที่จะทำบุญด้วยการถวายอาหารแก่พระอูถงค์ในวันรุ่งขึ้น แต่กลางป่าอย่างนี้พวกเขาไม่รู้จะนำอาหารดี ๆ ที่ไหนไปถวาย ครูหนึ่งตาก็นึกขึ้นได้และพูดว่า "เห็นที่เราคงต้องนำแม่ไก่มาทำอาหารแล้วละ" ยายได้ยินดังนั้น ก็เห็นด้วย ฝ่ายแม่ไก่ได้ยินที่ตากับยายคุยกันทั้งหมด ก็ยินดีที่จะตาย เพื่อตอบแทนบุญคุณของทั้งสองที่เลี้ยงดูมันกับลูก ๆ มา แต่ก็อดห่วงลูกไม่ได้ จึงเรียกลูก ๆ ทั้ง 7 มาสั่งเสีย "ลูกจ๋า ตั้งแต่พุงนี้ไปแม่จะไม่ได้อยู่กับ ลูก ๆ แล้ว ลูกทุกตัวต้องรักและดูแลกันให้ดี มีโอกาสก็ตอบแทนบุญคุณตากับยายด้วยนะลูก" จากนั้นลูกไก่ก็พากันกอดแม่ไว้แน่นแล้วร้องไห้จนหลับไป เช้าวันรุ่งขึ้น ตายายก็ก่อกองไฟแล้วจับแม่ไก่ออกไปต้มแกงถวายพระอูถงค์ ลูกไก่ทั้งเจ็ดเห็นดังนั้นก็พากันวิ่งตามแม่ของมันไป ด้วยความอาลัยอาวรณ์ พวกมันคิดว่าหากไม่มีแม่แล้วพวกมันจะอยู่ต่อไปได้อย่างไร ขอตายตามแม่ไปจะดีกว่า ว่าแล้วเจ้าลูกไก่ทั้งเจ็ดก็พร้อมใจกันกระโดดเข้ากองไฟตายตามแม่ไก่ไปในทันที เหล่าเทวดานางฟ้าที่อยู่บนสวรรค์เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก็รู้สึกซาบซึ้งในความรักที่ลูกไก่มีให้ต่อแม่ พวกเขายังได้นำลูกไก่ทั้งเจ็ดตัวนั้นขึ้นไปอยู่บนฟ้า เกิดเป็นดาวลูกไก่ส่องแสงระยิบระยับดังที่เรามองเห็นกันในทุกวันนี้นั่นเอง

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า เราควรรู้จักตอบแทนผู้มีพระคุณ

เอกสารประกอบ 4
กิจกรรมท้ายเรื่องดาวลูกไก่

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนเขียนคำอ่านสะกดคำของคำศัพท์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง ถวาย อ่านว่า ถอ - อะ - อะ - หอ - วอ - อา - ยอ - หวาย

1. ป่า อ่านว่า.....
2. ไก่ อ่านว่า.....
3. กอด อ่านว่า.....
4. กราบ อ่านว่า.....
5. ยินดี อ่านว่า.....
6. กระโดด อ่านว่า.....
7. กระท่อม อ่านว่า.....
8. บุญคุณ อ่านว่า.....
9. อาหาร อ่านว่า.....
10. เทวดา อ่านว่า.....

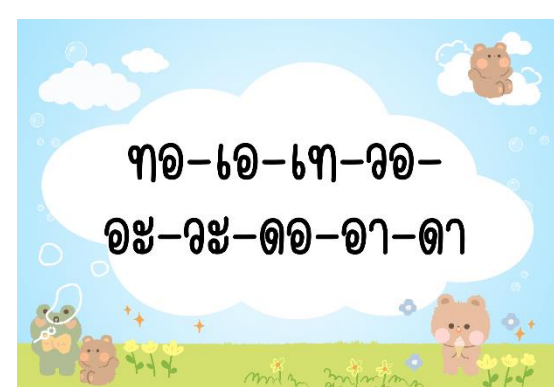
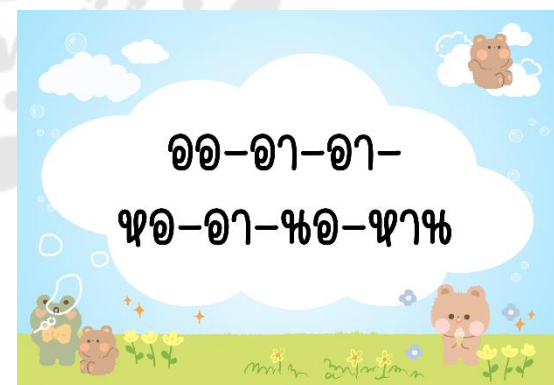
กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนเรียงลำดับคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

ตัวอย่าง ยาย ไก่ เลี้ยง = ยาย เลี้ยง ไก่

1. อาหาร ทำ ยาย =
2. กราบ พระ ตา =
3. ท้องฟ้า ดาว บน อยู่ =
4. ไก่ แม่ ใหญ่ ตัว =
5. สอง ขา ไก่ มี =
6. ร้อง ลูก จี๊ๆ ไก่ =
7. ไข่ ไก่ ออกลูก เป็น =
8. อยู่ ป่า ใน กระตอม =
9. แกง พระ ถวาย ต้ม แม่ =
10. ระยิบ สองแสง ดาว ระยิบ =

ใบกิจกรรม 3

บัตรคำ

แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
กิจกรรมที่ 3 นิทานเรื่องอุทัยเทวี

กลุ่มเป้าหมาย: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เวลาการจัดกิจกรรม 2 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

1. นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค และข้อความ
2. นักเรียนสามารถอ่านคำศัพท์ ประโยคและข้อความได้ถูกต้องได้
3. นักเรียนสามารถอ่านนิทานตามครู อ่านนิทานกับกลุ่มเพื่อน อ่านเป็นคู่กับเพื่อน ตลอดจนสามารถอ่านนิทานด้วยตนเองได้

องค์ประกอบของการอ่านที่ได้รับการพัฒนา

1. การอ่านคำศัพท์
2. การอ่านประโยค

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนเล่นปริศนาคำทาย เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการคิด
2. ครูสนทนาเกี่ยวกับคำตอบของปริศนาคำทาย และให้นักเรียนช่วยกันสังเกตว่าคำตอบนั้นประสมด้วยพยัญชนะต้น สระ และตัวสะกดอะไรบ้าง พร้อมเฉลยคำตอบ
3. ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ

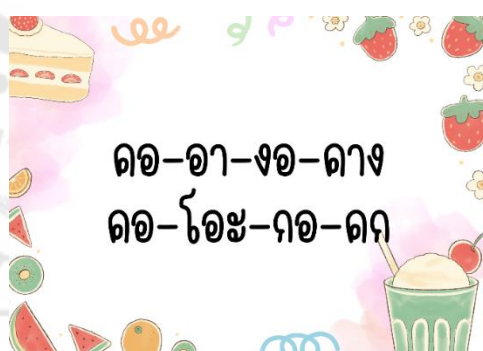
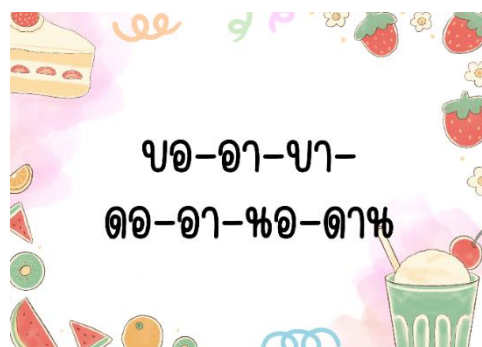
ขั้นกิจกรรม

4. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม 2 กลุ่มทำกิจกรรม “สนุกกับคำศัพท์ในนิทาน” โดยจะมีบัตรคำศัพท์ทั้งหมด 6 แผ่น และบัตรคำอ่าน 6 แผ่น ครูสุ่มแจกบัตรคำศัพท์ให้กับนักเรียนกลุ่มละ 3 แผ่น และให้นักเรียนช่วยกันจับคู่บัตรคำศัพท์และบัตรคำอ่านให้ถูกต้องสัมพันธ์กัน

ตัวอย่างบัตรคำศัพท์

ตัวอย่างบัตรคำอ่าน

5. ครูอ่านสะกดคำให้ฟัง 1 เทียบและให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน จากนั้นสุ่มนักเรียนให้อ่านออกเสียงทีละคน
6. จากนั้นให้นักเรียนเขียนคำอ่านสะกดคำของคำศัพท์ลงในเอกสารประกอบ 6 กิจกรรมทำเรื่อง อุทัยเทวี (กิจกรรมที่ 1)
7. ครูสนทนากับนักเรียนโดยนำรูปภาพจากหนังสือนิทานเรื่องอุทัยเทวีให้นักเรียนดูและใช้คำถามกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับตัวละครในเรื่อง
8. ครูอ่านนิทานเรื่องอุทัยเทวีให้นักเรียนฟังโดยใช้น้ำเสียงและสีลาในการอ่าน พร้อมทั้งเปิดหนังสือนิทานนักเรียนอ่านเรื่องตามครูพร้อมกัน
9. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทาน เช่น มีตัวละครทั้งหมดกี่ตัว มีตัวละครอะไรบ้าง และเหตุการณ์ในเรื่องเป็นอย่างไร
10. ครูให้ส่งหนังสือนิทานให้กับนักเรียน ให้นักเรียนอ่านนิทานตามครู และหลังจากนั้นนักเรียนกับครูอ่านนิทานอุทัยเทวีพร้อมกัน
11. นักเรียนอ่านนิทานเรื่องอุทัยเทวี เป็นคู่
12. อ่านนิทานเรื่องอุทัยเทวี เป็นรายบุคคล

ขั้นสรุป

13. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้รวบยอดได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การอ่านและสะกดคำศัพท์เพราะการเข้าใจคำศัพท์ในนิทานจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ

1. นักเรียนและครูสนทนาทบทวนความรู้นิทานเรื่อง อุทัยเทวี พร้อมทั้งให้นักเรียนช่วยกันอ่านนิทานเรื่อง อุทัยเทวีร่วมกัน เพื่อเป็นการทบทวนความรู้เดิม

ขั้นกิจกรรม

2. ครูสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับส่วนประกอบของประโยค ครูช่วยอธิบายเพิ่มเติมถ้านักเรียนตอบไม่ถูกต้องหรือไม่ครอบคลุม ว่าประโยคต้องประกอบด้วยภาคประธานและภาคแสดง คือ มีประธาน และกริยา เป็นหลัก ประโยคจะมีกรรมหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับกริยาที่ใช้

3. ครูแจกกระดาษ เอ4 และสีให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนเขียนคำใหม่ของตนเองลงไป ให้นักเรียนนำเสนอคำของตนเองให้เพื่อน ๆ ในห้องทราบ

4. ให้นักเรียนทุกคนช่วยกันฝึกเรียงประโยคสั้น ๆ จากเอกสารประกอบ 6 กิจกรรมทำเรื่องอุทัยเทวี (กิจกรรมที่ 2) ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

5. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านประโยคพร้อมกันอีกครั้ง

ขั้นสรุป

6. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปความรู้รวบยอดได้ว่า การอ่านนิทานนอกจากจะช่วยให้ความบันเทิง ผ่อนคลาย และสนุกสนานแล้ว ยังได้ความรู้ การสะกดคำ และการอ่านเป็นประโยค เพราะจะทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านมากยิ่งขึ้น

การวัดและประเมินผล

1. ประเมินความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ ส่วนประกอบของประโยค และข้อความ (แบบประเมิน 7)
2. ประเมินการมีส่วนร่วมกิจกรรม (แบบประเมิน 8)
3. ประเมินการอ่านสำหรับกิจกรรมการอ่านนิทาน “เรื่องอุทัยเทวี” (แบบประเมิน 9)

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. หนังสือนิทานพื้นบ้านเรื่อง อุทัยเทวี (เอกสารประกอบ 5)
2. กิจกรรมทำเรื่องอุทัยเทวี (เอกสารประกอบ 6)
3. บัตรคำ (ใบกิจกรรม 4)

แบบประเมิน 7
แบบประเมินความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำ และส่วนประกอบของประโยค

เลขที่	ชื่อ-สกุล	กิจกรรมที่ 1 8 คะแนน	กิจกรรมที่ 2 8 คะแนน	รวม 16 คะแนน
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
11				
12				
13				
14				
15				

เกณฑ์การให้คะแนน

ชื่อชิ้นงาน	เกณฑ์คุณภาพ			
	ดีมาก (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
1. การเขียนและอ่าน สะกดคำ	เขียนสะกดคำและ อ่านได้ถูกต้อง 8 ข้อ ขึ้นไป	เขียนสะกดคำและ อ่านได้ถูกต้อง 7 ข้อ	เขียนสะกดคำและ อ่านได้ถูกต้อง 6 ข้อ	เขียนสะกดคำและอ่าน ได้ถูกต้องน้อยกว่า 6 ข้อ
2. การแต่งประโยคและ อ่านประโยค	การแต่งประโยคจาก คำและอ่านได้ถูกต้อง 8 ข้อขึ้นไป	การแต่งประโยค จากคำและอ่านได้ ถูกต้อง 7 ข้อ	การแต่งประโยคจาก คำและอ่านได้ ถูกต้อง 6 ข้อ	การแต่งประโยคจากคำ และอ่านได้ถูกต้องน้อย กว่า 6 ข้อ

แบบประเมิน 8
แบบประเมินการมีส่วนร่วมกิจกรรม

คำชี้แจง คุณครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสังเกตพฤติกรรมกรรมการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน การให้คะแนนจะประเมินจากการสังเกตการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ที่.	ชื่อ-สกุล	รายการประเมินพฤติกรรมของนักเรียน			
		เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความตั้งใจ ตลอดกิจกรรม	เข้าร่วมกิจกรรม แต่มีความตั้งใจ บางช่วงของกิจกรรม	เข้าร่วมกิจกรรม แต่ขาดความตั้งใจ ตลอดช่วงของกิจกรรม	ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม
		3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	0 คะแนน
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					

แบบประเมิน 9

แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านสำหรับกิจกรรมการอ่านนิทาน “เรื่องอุทัยเทวี”

เลขที่	อักขรวิธี 3 คะแนน	คำควบกล้ำ 3 คะแนน	การแบ่ง วรรคตอน 3 คะแนน	ความถูกต้อง คล่องแคล่ว 3 คะแนน	น้ำเสียง 3 คะแนน	รวม 15
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						

เกณฑ์การให้คะแนน

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. อักษรวิธี	อ่านสะกดคำถูกต้องทุกคำ อ่านไม่ตก ไม่เพิ่มคำ	อ่านสะกดคำถูกต้อง อ่าน ไม่ตก ไม่เพิ่มคำเป็นส่วน ใหญ่	อ่านสะกดคำไม่ถูกต้อง อ่าน ตก เพิ่มคำเป็นส่วนใหญ่
2. คำควบกล้ำ	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ถูกต้องทุกคำ	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่	อ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่ ถูกต้อง
3. การแบ่งวรรคตอน	แบ่งวรรคตอนในการอ่านได้ ถูกต้องตลอดเรื่อง	แบ่งวรรคตอนใน การ อ่านได้ถูกต้อง เป็นส่วน ใหญ่	แบ่งวรรคตอนในการอ่านไม่ ถูกต้อง
4. ความถูกต้อง คล่องแคล่ว	อ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ตะกุกตะกัก ตลอดเรื่อง	อ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ต่อเนื่อง ไม่ตะกุกตะกัก เป็นส่วนใหญ่	อ่านไม่ถูกต้อง ไม่คล่องแคล่ว ไม่ต่อเนื่อง ตะกุกตะกัก
5. น้ำเสียง	อ่านเสียงดังฟังชัดตลอดเรื่อง	อ่านเสียงดังฟังชัด เป็น ส่วนใหญ่	อ่านเสียงเบาเป็นส่วนใหญ่ หรือตลอดทั้งเรื่อง

เอกสารประกอบ 5 นิทานเรื่อง อุทัยเทวี

นานมาแล้ว ณ เมืองถ้ำบาดาล ธิดาพญานาคได้หนีออกมาเที่ยวเมืองมนุษย์และได้พบกับรุกขเทวดาที่สิงสถิตอยู่ในต้นไม้ริมสระน้ำ ไม่นานธิดาพญานาคก็ตั้งครรภ์ นางคลอดลูกเป็นไขแล้วพนพิษคุ้มครองเอาไว้ แต่บังเอิญมีนางคางคกหัวโตตัวหนึ่งผ่านมาเห็นเข้าจึงกินไข่เข้าไปแต่ก็ต้องตายด้วยพิษนาค ในตอนนั้นไขได้ฟักตัวออกมาเป็นเด็กหญิงพอดี เด็กหญิงจึงคิดว่าคางคกตัวนั้นเป็นแม่ของตนและได้อาศัยอยู่ในซากคางคกนั้นเรื่อยมา

วันหนึ่งคางคกได้พบกับสองตายายที่ออกมาหาปลาจึงขอไปอยู่ด้วย ซึ่งเวลาที่ตายายไม่อยู่เด็กหญิงก็จะออกจากซากคางคกมาช่วยทำงานอยู่เสมอ จนตายายจับได้และร้องขอให้เธอออกมาจากซากคางคกแต่เธอไม่ยอม เพราะยังคงอาลัยอาวรณ์ซากคางคกที่คิดว่าเป็นแม่ของตนเองอยู่ จนกระทั่งเด็กหญิงเติบโตเป็นสาวงาม ผิวขาวราวแสงอาทิตย์อุทัย ตายายจึงตั้งชื่อให้เธอว่า “อุทัยเทวี”

วันหนึ่งเจ้าชายสุทริราชเสด็จมาพบกับอุทัยเทวีเข้าโดยบังเอิญก็เกิดตกหลุมรัก จึงมาสู่ขอกับตายาย ตายายได้ยื่นข้อตกลงว่า เจ้าชายจะต้องสร้างสะพานทองจากวังมาสู่ขอถึงบ้านเท่านั้น จึงจะยอมยกหลานให้ เมื่อพระบิดาของเจ้าชายทราบก็โกรธมาก จึงแค้นเคืองโดยบอกให้ตายายสร้างตำหนักทองรองรับเสด็จใน 7 วัน ถ้าเสร็จไม่ทันจะโดนลงโทษ ด้วยความที่ทั้งสองเป็นเนื้อคู่กันมา สิ่งศักดิ์สิทธิ์จึงช่วยดลบันดาลให้สร้างสะพานและพระตำหนักได้เสร็จทันเวลา หลังจากที่ทั้งสองแต่งงานกันได้ไม่นาน เจ้าชายก็ต้องไปแต่งงานกับเจ้าหญิงฉันทนา คู่หมั้นเดิม ตามที่สัญญากับพระบิดามารดาของทั้งสองได้ให้ต่อกันไว้ แต่เจ้าชายไม่สนใจนางฉันทนาเลย เพราะรักอุทัยเทวีแต่เพียงผู้เดียว

นางฉันทนาจึงสั่งให้ทหารลวงอุทัยเทวีไปมาแล้วนำร่างของนางไปทิ้งน้ำ ด้วยนางอุทัยเทวีมีเชื้อสายพญานาคเมื่อโดนน้ำจึงฟื้นขึ้นมาได้ ส่วนเจ้าหญิงฉันทนาก็กลัวผีนางอุทัยเทวีจะกลับมาทำร้ายตน และคิดมากจนทำให้ผมหงอกขาวไปทั่วทั้งหัว ต้องเอาผ้าพันศีรษะไว้ตลอดเวลา เมื่อนางอุทัยเทวีทราบเรื่องเจ้าหญิงฉันทนาผมขาว จึงปลอมตัวเป็นยายแก่ผมหงอกมาขายขนมอยู่ข้างวัง เมื่อเจ้าหญิงฉันทนาเห็นจึงสั่งให้ทหารพายายแก่มาเข้าเฝ้า เพื่อถามเคล็ดลับการดูแลผม ยายแก่บอกกับเจ้าหญิงว่า “หม่อมฉันยินดีที่จะรักษาให้ แต่พระองค์จะต้องอยู่เฉย ๆ และทำตามที่หม่อมฉันบอกเท่านั้นแหละ” เจ้าหญิงฉันทนาก็ตอบตกลง

นางอุทัยเทวีเริ่มรักษาโดยโกนผมเจ้าหญิงออกจนหมด เอาปลาร้าพอกหัวแล้วเอาหม้อครอบไว้ พร้อมกับกำชับว่าให้ทิ้งไว้เช่นนี้ 7 วัน แต่ด้วยเจ้าหญิงโดนมีดโกนบาดจึงทำให้แผลติดเชื้อ ไม่ทันได้ข้ามคืน เจ้าหญิงก็ทนพิษบาดแผลไม่ไหวและขาดใจตายในที่สุด เจ้าชายสุทริราชจึงบวชอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้กับนางก่อนจะเสกมาปกครองบ้านเมืองของตนตามเดิม แล้วเจ้าชายสุทริราชก็ได้ครองรักกับอุทัยเทวีอย่างมีความสุขนับจากนั้นมา

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ความอาฆาตพยาบาททำให้ตนเป็นทุกข์

เอกสารประกอบ 6
กิจกรรมท้ายเรื่องอุทัยเทวี

กิจกรรมที่ 1 ให้นักเรียนเขียนคำอ่านสะกดคำของคำศัพท์ต่อไปนี้

ตัวอย่าง อุทัย อ่านว่า อุ - อ - อุ - ทอ - อะ - ยอ - ทัย

1. รัก อ่านว่า.....
2. แสง อ่านว่า.....
3. เวลา อ่านว่า.....
4. บิดา อ่านว่า.....
5. มารดา อ่านว่า.....
6. มนุษย์ อ่านว่า.....
7. อาศัย อ่านว่า.....
8. บาดาล อ่านว่า.....
9. คางคก อ่านว่า.....
10. เต็บโต อ่านว่า.....

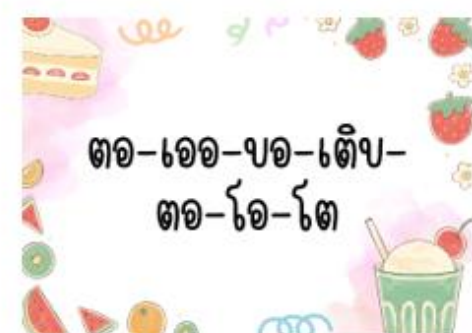
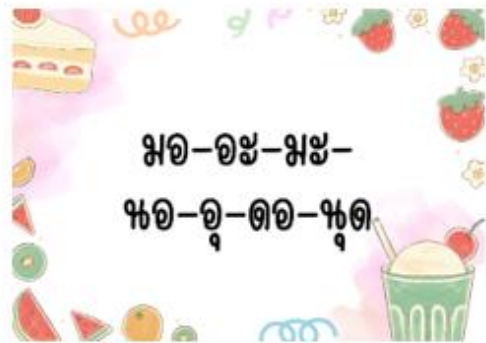
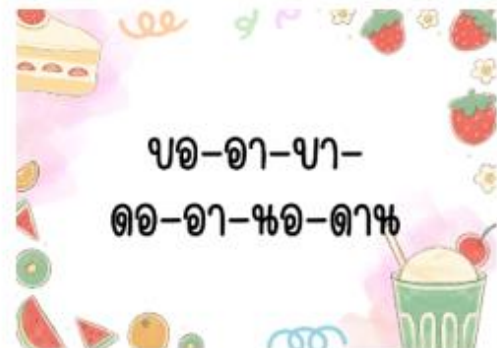
กิจกรรมที่ 2 ให้นักเรียนเรียงลำดับคำต่อไปนี้ให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์

ตัวอย่าง ดี พ่อ อารมณ์ = พ่อ อารมณ์ ดี

1. มีคขาด แม่ โคน =
2. ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์ คางคก เป็น =
3. ชุด ทหาร เขียว สี ใส =
4. ทำ ไป รุระ ยาย =
5. ใน อยู่ น้ำ พญานาค =
6. หงอก ขาว สี มี =
7. พิษ คางคก ผิวหนัง มี =
8. ลงโทษ โคน 'ไม่ดี' คน จะ =
9. ม้า ขี่ ชอบ เจ้าชาย =
10. มี คากคก ตะปุ่มตะป่ำ ผิวหนัง =

ใบกิจกรรม 4

บัตรคำ

ประวัติผู้เขียน

